

СВЕТОВЕН АНТИДОПИНГОВ КОДЕКС

2015

СВЕТОВЕН АНТИДОПИНГОВ КОДЕКС

Световният антидопингов кодекс е приет за първи път през 2003 г., влязъл в сила от 2004 г., след това е променен и се прилага от 01. 2009. Настоящият документ включва негови изменения, които са одобрени на 17.11.2007 г. от Учредителното събрание на Световната антидопингова агенция (САА) в Йоханесбург, ЮАР, на 15.11. 2013. Изменената версия на Световния антидопингов кодекс влиза в сила на 01.01.2015 г.

Публикуван от:

Световната антидопингова агенция
Сток Иксчейндж Тауър
ул. Плейс Виктория № 800 (ап. 1700)
пощенска кутия № 120
гр. Монреал, провинция Квебек
Канада, п.к. H4Z 1B7

Интернет страница: www.CAA-ama.org

Тел.: +1 514 904 9232

Факс: +1 514 904 8650

Имейл: code@CAA-ama.org

СЪДЪРЖАНИЕ

ЦЕЛ, ОБХВАТ И ОРГАНИЗАЦИЯ НА СВЕТОВНАТА АНТИДОПИНГОВА ПРОГРАМА И КОДЕКСА

КОДЕКСЪТ
СВЕТОВНАТА АНТИДОПИНГОВА ПРОГРАМА
МЕЖДУНАРОДНИ СТАНДАРТИ
ОБРАЗЦИ НА ДОБРА ПРАКТИКА И УКАЗАНИЯ

ОСНОВНИ ПРИЧИНИ ЗА СЪЗДАВАНЕТО НА СВЕТОВНИЯ АНТИДОПИНГОВ КОДЕКС

► РАЗДЕЛ ПЪРВИ: ДОПИНГОВ КОНТРОЛ

ВЪВЕДЕНИЕ

ЧЛ. 1 ОПРЕДЕЛЕНИЕ ЗА ДОПИНГ

ЧЛ. 2 НАРУШЕНИЯ НА АНТИДОПИНГОВИТЕ ПРАВИЛА

ЧЛ. 2.1 НАЛИЧИЕ НА ЗАБРАНЕНА СУБСТАНЦИЯ ИЛИ НЕЙНИ МЕТАБОЛИТИ ИЛИ МАРКЕРИ В ПРОБА НА СПОРТИСТ

ЧЛ. 2.2 УПОТРЕБА ИЛИ ОПИТ ЗА УПОТРЕБА ОТ СПОРТИСТ НА ЗАБРАНЕНА СУБСТАНЦИЯ ИЛИ ЗАБРАНЕН МЕТОД

ЧЛ. 2.3 ИЗБЯГВАНЕ, ОТКАЗ ОТ УЧАСТИЕ ИЛИ НЕУЧАСТИЕ В ПРОБОВЗИМАНЕ

ЧЛ. 2.4. НЕПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ ЗА МЕСТОНАХОЖДЕНИЕ

ЧЛ. 2.5 ФАЛШИФИЦИРАНЕ ИЛИ ОПИТ ЗА ФАЛШИФИКАЦИЯ, НА КОЯТО И ДА Е ЧАСТ ОТ ПРОЦЕДУРАТА ЗА ДОПИНГОВ КОНТРОЛ

ЧЛ. 2.6. ПРИТЕЖАВАНЕ НА ЗАБРАНЕНА СУБСТАНЦИЯ ИЛИ ЗАБРАНЕН МЕТОД

ЧЛ. 2.7 ТРАФИК ИЛИ ОПИТ ЗА ТРАФИК НА ЗАБРАНЕНА СУБСТАНЦИЯ ИЛИ ЗАБРАНЕН МЕТОД

ЧЛ. 2.8 ПРИЛАГАНЕ ИЛИ ОПИТ ЗА ПРИЛАГАНЕ ВЪРХУ СПОРТИСТ ПО ВРЕМЕ НА СЪСТЕЗАНИЕ НА ЗАБРАНЕНА СУБСТАНЦИЯ ИЛИ ЗАБРАНЕН МЕТОД ИЛИ ПРИЛАГАНЕ ИЛИ ОПИТ ЗА ПРИЛАГАНЕ ВЪРХУ СПОРТИСТ ИЗВЪН СЪСТЕЗАНИЕ НА ЗАБРАНЕНА СУБСТАНЦИЯ ИЛИ ЗАБРАНЕН МЕТОД

ЧЛ. 2.9. СЪУЧАСТИЕ

ЧЛ. 2.10. НЕПРАВОМЕРНИ КОНТАКТИ

ЧЛ. 3 ДОКАЗВАНЕ

ЧЛ. 3.1 ТЕЖЕСТ И СТАНДАРТИ НА ДОКАЗВАНЕ

ЧЛ. 3.2 МЕТОДИ ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА ФАКТИ И ПРЕЗУМПЦИИ

ЧЛ. 4 ЗАБРАНИТЕЛНИЯТ СПИСЪК

ЧЛ. 4.1 ПУБЛИКУВАНЕ И ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАБРАНИТЕЛНИЯ СПИСЪК

ЧЛ. 4.2 ЗАБРАНЕНИ СУБСТАНЦИИ И ЗАБРАНЕНИ МЕТОДИ ОТ ЗАБРАНИТЕЛНИЯ СПИСЪК

ЧЛ. 4.3 КРИТЕРИИ ЗА ВКЛЮЧВАНЕ НА СУБСТАНЦИИ И МЕТОДИ В ЗАБРАНИТЕЛНИЯ СПИСЪК

ЧЛ.4.4. РАЗРЕШЕНИЯ ЗА ТЕРАПЕВТИЧНА УПОТРЕБА. (“РТУ”)

ЧЛ. 4.5 МОНИТОРИНГОВА ПРОГРАМА

ЧЛ. 5 ТЕСТВАНЕ И РАЗСЛЕДВАНЕ

ЧЛ. 5.1. ЦЕЛ НА ТЕСТВАНЕТО И РАЗСЛЕДВАНЕТО

ЧЛ. 5.2. ОБХВАТ НА ТЕСТВАНЕТО

ЧЛ.5.3. ТЕСТВАНЕ ПО ВРЕМЕ НА СЪСТЕЗАНИЕ

ЧЛ. 5.4. ПЛАНИРАНЕ НА РАЗПРЕДЕЛЕНИЕТО НА ПРОВЕРКИТЕ

ЧЛ. 5.5. ИЗИСКВАНИЯ ЗА ТЕСТВАНЕ

ЧЛ. 5.6. ИНФОРМАЦИЯ ЗА МЕСТОНАХОЖДЕНИЕТО НА СПОРТИСТ

ЧЛ. 5.7. ЗАВРЪЩАНЕ НА СПОРТИСТИ КЪМ СПОРТНО-СЪСТЕЗАТЕЛНА ДЕЙНОСТ

ЧЛ.5.8. РАЗСЛЕДВАНЕ И СЪБИРАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

ЧЛ. 6 АНАЛИЗ НА ПРОБИ

ЧЛ.6.1 ИЗПОЛЗВАНЕ НА АКРЕДИТИРАНИ И ОДОБРЕНИ ЛАБОРАТОРИИ

ЧЛ. 6.2 ЦЕЛ НА АНАЛИЗА НА ПРОБИТЕ

ЧЛ. 6.3 ИЗПОЛЗВАНЕ НА ПРОБИ ЗА НАУЧНО-ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКИ ЦЕЛИ

ЧЛ. 6.4 СТАНДАРТИ ЗА АНАЛИЗ НА ПРОБИ И ДОКЛАДВАНЕ

ЧЛ. 6.5 ДОПЪЛНИТЕЛНО ИЗПИТВАНЕ НА ПРОБИ

ЧЛ. 7 УПРАВЛЕНИЕ НА РЕЗУЛТАТИ

ЧЛ. 7.1. ОТГОВОРНОСТИ ПРИ ИЗВЪРШВАНЕ НА УПРАВЛЕНИЕ НА РЕЗУЛТАТИ

ЧЛ. 7.2 ПРЕГЛЕД НА НЕБЛАГОПРИЯТНИ АНАЛИТИЧНИ РЕЗУЛТАТИ

ЧЛ. 7.3. ИЗВЕСТЯВАНЕ СЛЕД ПРЕГЛЕД НА НЕБЛАГОПРИЯТЕН АНАЛИТИЧЕН РЕЗУЛТАТ

ЧЛ. 7.4. РАЗГЛЕЖДАНЕ НА АТИПИЧНИ РЕЗУЛТАТИ

ЧЛ. 7.5. РАЗГЛЕЖДАНЕ НА АТИПИЧНИ ПРОФИЛНИ РЕЗУЛТАТИ И НА НЕБЛАГОПРИЯТНИ АНАЛИТИЧНИ ПРОФИЛНИ РЕЗУЛТАТИ

ЧЛ. 7.6. РАЗГЛЕЖДАНЕ НА СЛУЧАИ НА НЕПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ ЗА МЕСТОНАХОЖДЕНИЕ

ЧЛ. 7.7. РАЗГЛЕЖДАНЕ НА НАРУШЕНИЯ НА АНТИДОПИНГОВИТЕ ПРАВИЛА, КОИТО НЕ СА ОБХВНАТИ ОТ ЧЛ. 7.1 ДО ЧЛ. 7.6 (ВКЛЮЧИТЕЛНО)

ЧЛ. 7.8. ОТКРИВАНЕ НА ПРЕДШЕСТВАЩИ АНТИДОПИНГОВИ НАРУШЕНИЯ НА ПРАВИЛАТА

ЧЛ. 7.9. ПРИНЦИПИ, ПРИЛОЖИМИ ПРИ ВРЕМЕННО ОТСТРАНЯВАНЕ

ЧЛ. 7.10. ИЗВЕСТЯВАНЕ НА РЕШЕНИЯ ОТ УПРАВЛЕНИЕТО НА РЕЗУЛТАТИТЕ

ЧЛ. 7.11. ОТКАЗВАНЕ ОТ СПОРТА

ЧЛ. 8 ПРАВО НА СПРАВЕДЛИВО ИЗСЛУШВАНЕ И ИЗВЕСТЯВАНЕ ЗА РЕШЕНИЕТО ОТ ИЗСЛУШВАНЕ

ЧЛ. 8.1 СПРАВЕДЛИВИ ИЗСЛУШВАНИЯ

ЧЛ. 8.2 ИЗСЛУШВАНИЯ ВЪВ ВРЪЗКА СЪС СПОРТНИ ПРОЯВИ

ЧЛ. 8.3 ОТКАЗВАНЕ ОТ ИЗСЛУШВАНЕ

ЧЛ. 8.4. ИЗВЕСТЯВАНЕ НА РЕШЕНИЯТА

ЧЛ. 8.5. ЕДИНИЧНО ИЗСЛУШВАНЕ ПРЕД САС

ЧЛ. 9 АВТОМАТИЧНО АНУЛИРАНЕ НА ИНДИВИДУАЛНИ РЕЗУЛТАТИ

ЧЛ. 10 САНКЦИИ ЗА ФИЗИЧЕСКИ ЛИЦА

ЧЛ. 10.1 АНУЛИРАНЕ НА РЕЗУЛТАТИ ОТ СПОРТНА ПРОЯВА ПРИ НАСТЪПИЛО НАРУШЕНИЕ НА АНТИДОПИНГОВИТЕ ПРАВИЛА

ЧЛ. 10.2 ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВА ЗА НАЛИЧИЕ, УПОТРЕБА, ОПИТ ЗА УПОТРЕБА ИЛИ ПРИТЕЖАВАНЕ НА ЗАБРАНЕНА СУБСТАНЦИЯ ИЛИ ЗАБРАНЕН МЕТОД

ЧЛ. 10.3 ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВА ЗА ДРУГИ НАРУШЕНИЯ НА

АНТИДОПИНГОВИТЕ ПРАВИЛА

ЧЛ. 10.4 ПРЕМАХВАНЕ НА ПЕРИОДА НА ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВА ПОРАДИ ЛИПСА НА УСТАНОВЕНА ВИНА ИЛИ НЕБРЕЖНОСТ

ЧЛ. 10.5 НАМАЛЯВАНЕ НА ПЕРИОДА НА ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВА ПОРАДИ НА ЛИПСА НА УСТАНОВЕНА ЗНАЧИТЕЛНА ВИНА ИЛИ НЕБРЕЖНОСТ

ЧЛ. 10.6 ПРЕМАХВАНЕ, НАМАЛЯВАНЕ ИЛИ ВРЕМЕННО ОТЛАГАНЕ НА ПЕРИОДА НА ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВА ИЛИ ДРУГИ ПОСЛЕДСТВИЯ ВЪЗ ОСНОВА НА ПРИЧИНИ, РАЗЛИЧНИ ОТ УСТАНОВЕНА ВИНА

ЧЛ. 10.7 МНОГОКРАТНИ НАРУШЕНИЯ

ЧЛ. 10.8 АНУЛИРАНЕ НА РЕЗУЛТАТИ ОТ СЪСТЕЗАНИЯ СЛЕД ПРОБОВЗИМАНЕ ИЛИ ИЗВЪРШВАНЕ НА НАРУШЕНИЕ НА АНТИДОПИНГОВИТЕ ПРАВИЛА

ЧЛ. 10. 9. РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА РАЗХОДИТЕ ПО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯТА НА САС И ОТНЕМАНЕ НА ПАРИ ОТ НАГРАДНИ ФОНДОВЕ

ЧЛ. 10. 10. ФИНАНСОВИ ПОСЛЕДИЦИ

ЧЛ. 10. 11. НАЧАЛО НА ПЕРИОДА НА ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВА

ЧЛ. 10. 12. СТАТУТ ПО ВРЕМЕ НА ПЕРИОДА НА ЛИШАВАНЕ ОТ ПРАВА

ЧЛ. 10. 13. АВТОМАТИЧНО ПУБЛИКУВАНЕ НА САНКЦИЯТА

ЧЛ. 11 ПОСЛЕДИЦИ ЗА ОТБОРИ

ЧЛ. 11.1 ТЕСТВАНЕ В ОТБОРНИТЕ СПОРТОВЕ

ЧЛ. 11.2 ПОСЛЕДИЦИ ЗА ОТБОРНИТЕ СПОРТОВЕ

ЧЛ. 11.3 РЪКОВОДНИЯТ ОРГАН НА СПОРТНА ПРОЯВА МОЖЕ ДА УСТАНОВИ ПО-СТРОГИ САНКЦИИ ЗА ОТБОРНИТЕ СПОРТОВЕ

ЧЛ. 12 САНКЦИИ ЗА СПОРТНИ ОРГАНИ

ЧЛ. 13 ОБЖАЛВАНИЯ

ЧЛ. 13.1 РЕШЕНИЯ, ПОДЛЕЖАЩИ НА ОБЖАЛВАНЕ

ЧЛ. 13.2 ОБЖАЛВАНЕ НА РЕШЕНИЯ, КАСАЕЩИ НАРУШЕНИЯ НА АНТИДОПИНГОВИТЕ ПРАВИЛА, ПОСЛЕДИЦИ, ВРЕМЕННИ ОТСТРАНЯВАНИЯ, ПРИЗНАВАНЕ НА РЕШЕНИЯТА И ЮРИСДИКЦИЯТА

ЧЛ. 13.3 НЕСВОЕВРЕМЕННО ПРОИЗНАСЯНЕ НА РЕШЕНИЕ ОТ СТРАНА НА АНТИДОПИНГОВАТА ОРГАНИЗАЦИЯ

ЧЛ. 13. 4. ОБЖАЛВАНЕ, ОТНАСЯЩО СЕ ДО РТУ

ЧЛ. 13. 5. ИЗВЕСТЯВАНЕ НА РЕШЕНИЯТА ПО ОБЖАЛВАНЕ

ЧЛ. 13. 6. ОБЖАЛВАНЕ НА РЕШЕНИЯ ПО РАЗДЕЛ ТРЕТИ И РАЗДЕЛ ЧЕТВЪРТИ НА КОДЕКСА

ЧЛ. 13. 7 ОБЖАЛВАНИЯ НА РЕШЕНИЯ ВРЕМЕННО ПРЕУСТАНОВЯВАЩИ ИЛИ ОТНЕМАЩИ АКРЕДИТАЦИЯТА НА ЛАБОРАТОРИИ

ЧЛ. 14. КОНФИДЕНЦИАЛНОСТ И ДОКЛАДВАНЕ

ЧЛ. 14.1. ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО НЕБЛАГОПРИЯТНИ АНАЛИТИЧНИ РЕЗУЛТАТИ, АТИПИЧНИ РЕЗУЛТАТИ И ДРУГИ УСТАНОВЕНИ НАРУШЕНИЯ НА АНТИДОПИНГОВИТЕ ПРАВИЛА

ЧЛ. 14.2. ИЗВЕСТЯВАНЕ ЗА РЕШЕНИЕ ЗА НАРУШАВАНЕ НА АНТИДОПИНГОВИТЕ ПРАВИЛА И МОЛБА ЗА КОПИЯ ОТ РЕШЕНИЕТО

ЧЛ. 14.3. ПУБЛИЧНО РАЗКРИВАНЕ

ЧЛ. 14.4. СТАТИСТИЧЕСКО ДОКЛАДВАНЕ

ЧЛ. 14.5. ИНФОРМАЦИОНЕН ЦЕНТЪР ЗА ДАННИ И РЕЗУЛТАТИ ОТ ДОПИНГОВ КОНТРОЛ

ЧЛ. 14.6 ЗАЩИТА НА ЛИЧНИЯ ЖИВОТ И ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ЧЛ. 15. ПРИЛАГАНЕ И ПРИЗНАВАНЕ НА РЕШЕНИЯ

ЧЛ. 16 ДОПИНГОВ КОНТРОЛ ЗА СЪСТЕЗАТЕЛНИ ЖИВОТНИ

ЧЛ. 17 ДАВНОСТ

► РАЗДЕЛ ВТОРИ: ОБРАЗОВАТЕЛНА И НАУЧНО-ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКА ДЕЙНОСТ

ЧЛ. 18 ОБРАЗОВАТЕЛНА ДЕЙНОСТ

ЧЛ. 18.1 ОСНОВЕН ПРИНЦИП И ГЛАВНА ЦЕЛ

ЧЛ. 18.2 ПРОГРАМИ И ДЕЙНОСТИ

ЧЛ. 18.3 ПРОФЕСИОНАЛНИ КОДЕКСИ НА ПОВЕДЕНИЕ

ЧЛ. 18.4 КООРДИНАЦИЯ И СЪТРУДНИЧЕСТВО

ЧЛ. 19 НАУЧНО-ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКА ДЕЙНОСТ

ЧЛ. 19.1 ЦЕЛИ НА НАУЧНО-ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКАТА ДЕЙНОСТ В СФЕРАТА НА БОРБАТА СРЕЩУ ДОПИНГА

ЧЛ. 19.2 ВИДОВЕ НАУЧНО-ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКА ДЕЙНОСТ

ЧЛ. 19.3 КООРДИНИРАНЕ НА НАУЧНО-ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКА ДЕЙНОСТ
И СПОДЕЛЯНЕ НА РЕЗУЛТАТИ

ЧЛ. 19.4 НАУЧНО-ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКИ ПРАКТИКИ

ЧЛ. 19.5 НАУЧНО-ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКА ДЕЙНОСТ, ВКЛЮЧВАЩА ИЗПОЛЗВАНЕ
НА ЗАБРАНЕНИ СУБСТАНЦИИ И ЗАБРАНЕНИ МЕТОДИ

ЧЛ. 19.6 ЗЛОУПОТРЕБА С РЕЗУЛТАТИ

► РАЗДЕЛ ТРЕТИ: РОЛИ И ОТГОВОРНОСТИ

ЧЛ. 20 ДОПЪЛНИТЕЛНИ РОЛИ И ОТГОВОРНОСТИ НА ПОДПИСАЛИТЕ СТРАНИ

ЧЛ. 20.1 РОЛИ И ОТГОВОРНОСТИ НА МЕЖДУНАРОДНИЯ ОЛИМПИСКИ
КОМИТЕТ

ЧЛ. 20.2 РОЛИ И ОТГОВОРНОСТИ НА МЕЖДУНАРОДНИЯ ПАРАОЛИМПИСКИ
КОМИТЕТ

ЧЛ. 20.3 РОЛИ И ОТГОВОРНОСТИ НА МЕЖДУНАРОДНИТЕ ФЕДЕРАЦИИ

ЧЛ. 20.4 РОЛИ И ОТГОВОРНОСТИ НА НАЦИОНАЛНИТЕ ОЛИМПИСКИ КОМИТЕТИ
И НАЦИОНАЛНИТЕ ПАРАОЛИМПИСКИ КОМИТЕТИ

ЧЛ. 20.5 РОЛИ И ОТГОВОРНОСТИ НА НАЦИОНАЛНИТЕ АНТИДОПИНГОВИ
ОРГАНИЗАЦИИ

ЧЛ. 20.6 РОЛИ И ОТГОВОРНОСТИ НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ ЗА СПОРТНИ ПРОЯВИ
ОТ НАЙ-ВИСОК РАНГ

ЧЛ. 20.7 РОЛИ И ОТГОВОРНОСТИ НА САА

ЧЛ. 21 ДОПЪЛНИТЕЛНИ РОЛИ И ОТГОВОРНОСТИ НА СПОРТИСТИТЕ И ДРУГИ ЛИЦА

ЧЛ. 21.1 РОЛИ И ОТГОВОРНОСТИ НА СПОРТИСТИТЕ

ЧЛ. 21.2 РОЛИ И ОТГОВОРНОСТИ НА СПОРТНО-ТЕХНИЧЕСКИТЕ ЛИЦА

ЧЛ. 21.3. РОЛИ И ОТГОВОРНОСТИ НА РЕГИОНАЛНИ АНТИДОПИНГОВИ
ОРГАНИЗАЦИИ

ЧЛ. 22 УЧАСТИЕ НА ПРАВИТЕЛСТВАТА

► РАЗДЕЛ ЧЕТВЪРТИ: ПРИЕМАНЕ, СПАЗВАНЕ, ВНАСЯНЕ НА ИЗМЕНЕНИЯ И ТЪЛКУВАНЕ

ЧЛ. 23 ПРИЕМАНЕ, СПАЗВАНЕ И ВНАСЯНЕ НА ИЗМЕНЕНИЯ

ЧЛ. 23.1 ПРИЕМАНЕ НА КОДЕКСА

ЧЛ. 23.2 ВНЕДРЯВАНЕ НА КОДЕКСА

ЧЛ.23.3. ВНЕДРЯВАНЕ НА АНТИДОПИНГОВИ ПРОГРАМИ

ЧЛ. 23.4. СПАЗВАНЕ НА КОДЕКСА

ЧЛ. 23.5. НАБЛЮДЕНИЕ НА СПАЗВАНЕТО НА КОДЕКСА И НА КОНВЕНЦИЯТА НА ЮНЕСКО

ЧЛ. 23.6 ДОПЪЛНИТЕЛНИ ПОСЛЕДИЦИ ОТ НЕСПАЗВАНЕТО НА КОДЕКСА ОТ ПОДПИСАЛА СТРАНА

ЧЛ. 23.7. ВНАСЯНЕ НА ИЗМЕНЕНИЯ В КОДЕКСА

ЧЛ. 23.8 ОТТЕГЛЯНЕ НА ПРИЕМАНЕТО НА КОДЕКСА

ЧЛ. 24 ТЪЛКУВАНЕ НА КОДЕКСА

ЧЛ. 25 ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛ. 25.1 ОБЩО ПРИЛОЖЕНИЕ НА КОДЕКСА ОТ 2015 г.

ЧЛ. 25.2 ПРИЛАГАНЕ СЪС ЗАДНА ДАТА, САМО В СЛУЧАЙ ЧЕ СЕ ПРИЛАГА ПРИНЦИПЪТ „LEX MITIOR”, (при промяна на закона се прилага по-малко строгата санкция) ОСВЕН ЗА ЧЛЕНОВЕ 10.7 И 17

ЧЛ. 25.3 ПРИЛОЖЕНИЕ САМО В СЛУЧАИ, ПО КОИТО Е ПРОИЗНЕСЕНО РЕШЕНИЕ ПРЕДИ ВЛИЗАНЕТО В СИЛА НА КОДЕКСА ОТ 2015 г.

ЧЛ. 25.4. НЕКОЛКОКРАТНИ НАРУШЕНИЯ, ПРИ КОИТО ПЪРВОТО НАРУШЕНИЕ Е ИЗВЪРШЕНО ПРЕДИ 1 ЯНУАРИ, 2015г.

ЧЛ. 25.5 ДОПЪЛНИТЕЛНИ ИЗМЕНЕНИЯ НА КОДЕКСА

► ПРИЛОЖЕНИЕ 1: ОПРЕДЕЛЕНИЯ

► ПРИЛОЖЕНИЕ 2: ПРИМЕРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЧЛЕН 10

ЦЕЛ, ОБХВАТ И ОРГАНИЗАЦИЯ НА СВЕТОВНАТА АНТИДОПИНГОВА ПРОГРАМА И КОДЕКСА

Целите на Световния антидопингов кодекс и на Световната антидопингова програма, която го подкрепя, са:

- да защитят основното право на спортистите да участват в спорт без допинг и по този да начин да насърчат здравето, честността и равенството между тях в световен мащаб; и
- да осигурят хармонизирани, координирани и ефективни антидопингови програми на международно и национално ниво за разкриване, осуетяване и превенция на използването на допинг.

Кодексът

Кодексът е основополагащ, универсален документ, на който се основава Световната антидопингова програма. Целта на Кодекса е да даде тласък на усилията за борба срещу допинга чрез универсална хармонизация на основните елементи на тази борба. Кодексът е замислен така, че да бъде достатъчно конкретен, за да се постигне пълна хармонизация по въпроси, изискващи еднаквост, и дотолкова общ в други области, че да позволява гъвкавост при прилагането на принципи за борба срещу допинга, по които е постигнато съгласие. Кодексът е съставен в съответствие с принципите на пропорционалността и човешките права.

[Коментар: Олимпийската харта и Международната конвенция на ЮНЕСКО срещу допинга в спорта от 2005г., приета на 19.10.2005 г. в Париж, признават превенцията и борбата срещу допинга в спорта за основна част от мисията на Международния олимпийски комитет и ЮНЕСКО, както и основополагащата роля на Кодекса.]

Световната антидопингова програма

Световната антидопингова програма обхваща всички елементи, необходими за гарантирането на оптимална хармонизация и добри практики в международните и националните антидопингови програми. Основните елементи са:

I ниво: Кодексът

II ниво: Международните стандарти

III ниво: Образците на добра практика и указанията

Международни стандарти

Международните стандарти за различните технически и оперативни направления на антидопинговата програма са били и ще бъдат разработвани посредством консултации с подписалите страни и правителствата и ще бъдат одобрявани от САА. Цел на международните стандарти е постигането на хармонизация сред антидопинговите организации, които отговарят за специфични технически и оперативни направления на антидопинговите програми. Придържането към международните стандарти е задължително

за спазването на Кодекса. Изпълнителният комитет на САА има право да внася изменения в международните стандарти след провеждане на подходящи консултации с подписалите страни, правителствата и други заинтересовани страни. Международните стандарти и техните изменения ще бъдат публикувани на интернет страницата на САА и ще влязат в сила на посочената в тях дата.

[Коментар: Международните стандарти съдържат голяма част от техническите подробности, необходими за прилагането на Кодекса. Международните стандарти ще бъдат разработвани от експерти посредством консултации с подписалите страни и правителствата и други заинтересовани страни, ще бъдат извеждани в отделни документи. Важно е Изпълнителният комитет на САА да може да внася промени в международните стандарти своевременно, без да се налага изменение на Кодекса.]

Образци на добра практика и указания

Основаните на Кодекса и на Международните стандарти образци на добра практика и указания са разработени и ще бъдат разработвани, за да предоставят решения в различни области на борбата срещу допинга. Образците и указанията ще бъдат препоръчвани от САА и предоставяни на подписалите страни и на други заинтересовани страни, без да бъдат задължителни. Освен образци на документация, САА ще предоставя на подписалите страни и съдействие под формата на обучение.

[Коментар: Образцовите документи ще предлагат алтернативи, от които заинтересованите страни ще могат да избират. Подписалите страни биха могли да приемат образцовите правила дословно или с модификации, или да разработят собствени правила, съобразени с основните принципи и специфичните изисквания на Кодекса.

Образцови документи или указания, свързани със специфични аспекти на борбата срещу допинга са разработени и ще продължат да бъдат разработвани в зависимост от нуждите и очаквания на заинтересованите страни.]

ОСНОВНИ ПРИЧИНИ ЗА СЪЗДАВАНЕТО НА СВЕТОВНИЯ АНТИДОПИНГОВ КОДЕКС

Антидопинговите програми се стремят да запазят присъщата на спорта ценност. Тази ценност често се нарича „спортен дух“. Тя е същината на Олимпизма, стремежът към високи постижения чрез усъвършенстване на вродения талант на всеки човек и идеалът на честната игра. Спортният дух е възхвала на човешкия дух, тяло и съзнание и отразява ценности, които намираме както в него, така и чрез него като:

- етика, честна игра и почтеност;
- здраве;
- изящество на изпълнението;
- характер и образованост;
- забавление и удоволствие;
- екипност;
- отдаденост и целеустременост;
- зачитане на правилата и законите;

- себеуважение и уважение към другите участници;
- смелост;
- общностност и солидарност.

Допингът е в пълен разрез със спортния дух.

За да се бори срещу допинга чрез лансиране на спортния дух, Кодексът изисква от всяка антидопингова организация да разработва и реализира образователни и превантивни програми за спортисти (включително младша възраст) и спортно-технически лица.

РАЗДЕЛ ПЪРВИ:

ДОПИНГОВ КОНТРОЛ

ВЪВЕДЕНИЕ

Раздел първи от Кодекса съдържа специфични антидопингови правила и принципи, които трябва да бъдат следвани от организациите, отговарящи за приемането, прилагането и налагането на антидопингови правила в рамките на своите правомощия, като например Международния олимпийски комитет, Международния параолимпийски комитет, международните федерации, национални олимпийски комитети и параолимпийски комитети, организациите за спортни прояви от най-висок ранг и националните антидопингови организации. Общото наименование на всички тези организации е антидопингови организации.

Всички разпоредби на Кодекса са задължителни по своята същност и трябва да бъдат спазвани от всяка антидопингова организация, спортист или друго лице. Въпреки това, Кодексът не премахва необходимостта от приемане на всеобхватни антидопингови правила от всяка антидопингова организация. Докато някои разпоредби на Кодекса задължително се включват в правилата на всяка антидопингова организация без съществени промени, друга част от тях установяват задължителни ръководни принципи, които позволяват гъвкавост при формулирането на правила от всяка антидопингова организация, или установяват изисквания, които са задължителни за изпълнение от всяка антидопингова организация без да е необходимо да бъдат повтаряни в нейните антидопингови правила.

[Коментар: Членовете от Кодекса, които задължително се включват в правилата на всяка антидопингова организация без съществени изменения са изброени в чл. 23.2.2. Например, за целите на постигане на хармонизация е изключително важно всички подписали страни да основават своите решения на еднакъв списък от нарушения на антидопинговите правила и еднаква тежест на доказване, както и да налагат еднакви последици при еднакви нарушения на антидопинговите правила. Правилата трябва да бъдат еднакви, независимо дали изслушването е пред международна федерация, на национално ниво, или пред Спортния арбитражен съд. Разпоредбите, които не са изброени в чл. 23.2.2 също са задължителни по своята същност, макар и от антидопинговите организации да не се изисква да ги включват дословно в правилата си. Те се делят на две категории. Разпоредбите от първата категория изискват антидопинговите организации да предприемат определени действия, но не е необходимо да бъдат повтаряни в техните антидопинговите правила. Например, всяка антидопингова организация е длъжна да планира и провежда тестване съгласно чл. 5 без да е необходимо това изискване да бъде повтаряно в нейните правила. Разпоредбите от втората категория са задължителни по своята същност, но дават възможност за гъвкавост при прилагането на принципите, които са заложили в тях. Например, за постигането на ефективна хармонизация не е необходимо на подписалите страни да бъде налагана една единствена процедура за управление на резултати или за провеждане на изслушвания. Понастоящем има много и различни, но еднакво ефективни процедури за управление на резултати и за провеждане на изслушвания, които се прилагат и от международните федерации, и от националните органи. Кодексът не изисква абсолютно уеднаквяване на процедурите за управление на резултати и провеждане на изслушвания, но изисква различните подходи на подписалите страни да удовлетворяват принципите, които са залегнали в него.]

Антидопинговите правила, подобно на състезателните правила, са спортни правила, уреждащи условията, при които се осъществява спортна дейност. Спортистите или други лица приемат тези правила като условие за участие и са длъжни да ги спазват. Всяка подписала страна установява правила и процедури, за да гарантира, че всички спортисти или други лица под нейната юрисдикция и под юрисдикцията на нейните организации-членки, са информирани и съгласни да спазват действащите антидопингови правила на съответните антидопингови организации. Всяка подписала страна установява правила и процедури, за да гарантира, че всички спортисти или други лица под нейната юрисдикция и под юрисдикцията на нейните организации-членки, са съгласни личните им данни да бъдат разпространявани така, както се изисква и разрешава от Кодекса, а също така да спазват и да се съобразяват с предвидените в Кодекса антидопингови правила, както и да търпят подходящи последици при неспазването им. Тези специфични за спортната дейност правила и процедури, целящи прилагане на антидопингови правила в целия свят по хармонизиран начин, са различни по своята същност от националните изисквания и правни стандарти, приложими към наказателни производства или трудови спорове. Те не трябва да бъдат подчинявани или ограничавани от последните гореизброени процедури, макар че следва да бъдат прилагани с оглед на принципите на пропорционалността и човешките права. При разглеждането на фактите и правните аспекти на даден случай, всички съдилища, арбитражни състави и други правораздавателни органи трябва да бъдат наясно и да зачитат отличителния характер на антидопинговите правила на Кодекса, както и факта, че тези правила представляват консенсус между широк спектър от заинтересовани страни от целия свят, които имат интерес да има справедливост в спорта.

ЧЛ. 1: ОПРЕДЕЛЕНИЕ ЗА ДОПИНГ

Допингът е проявата на едно или повече от нарушенията на антидопинговите правила по чл. 2.1 до чл. 2.10 от Кодекса.

ЧЛ. 2: НАРУШЕНИЯ НА АНТИДОПИНГОВИТЕ ПРАВИЛА

Целта на чл. 2 е да конкретизира обстоятелствата и поведението, които съставляват нарушения на антидопинговите правила. Изслушванията в случаите, свързани с допинг, се провеждат въз основа на твърдението, че едно или повече от тези специфични правила са били нарушени.

Спортистите и други лица са длъжни да знаят кое съставлява нарушение на антидопинговите правила и кои субстанции и методи са включени в Забранителния списък.

Нарушение на антидопинговите правила съставлява:

чл. 2.1 Наличието на забранена субстанция или нейни метаболити или маркери в проба на спортист

чл. 2.1.1 Лично задължение на всеки спортист е да се увери, че в организма му не постъпват забранени субстанции. Спортистът носи отговорност за всяка забранена субстанция, нейни метаболити или маркери, открити във взета от него проба. Следователно, не е необходимо да се доказват намерение, Вина, небрежност или съзнателна употреба от страна на спортиста за установяване на нарушение на правилата по чл. 2.1.

[Коментар към чл. 2.1.1: Нарушение на антидопингово правило е извършено въз основа на този член независимо от вината на спортиста. Това правило е залегнало в решенията на Спортният арбитражен съд (САС) като „стриктна отговорност”. Вината на спортиста се взема предвид при определянето на последиците от нарушението на това антидопингово правило според чл. 10. Този принцип е възприет като основен от САС.]

чл. 2.1.2 Достатъчно доказателство за установяване на нарушение на антидопинговите правила по чл. 2.1 има при: наличие на забранена субстанция или нейни метаболити или маркери в проба „А” на спортиста, при условие че той се откаже от анализа на проба „Б” и анализът не се състои; или при условие че проба „Б” на спортиста бъде анализирана и резултатът от анализа потвърди наличието на забранената субстанция или нейните метаболити или маркери, открити в проба „А”, или ако проба „Б” на спортиста е разделена в две бутилки и анализът на втората бутилка потвърди наличието на забранена субстанция или метаболити или маркери открити в първата бутилка.

[Коментар към чл. 2.1.2: Антидопинговата организация, която отговаря за управлението на резултатите, може да анализира проба Б по свое усмотрение дори и спортистът да не поиска нейния анализ.]

чл. 2.1.3 С изключение на субстанциите, за които в Забранителния списък е определен количествен праг, наличието на каквото и да е количество забранена субстанция или нейни метаболити или маркери в проба на спортист съставлява нарушение на антидопинговите правила.

чл. 2.1.4 Като изключение от общото правило на чл. 2.1 Забранителният списък или международните стандарти могат да установяват специални критерии за оценяване на забранени субстанции, които могат да бъдат произведени ендогенно.

чл. 2.2 Употребата или опитът за употреба от спортист на забранена субстанция или забранен метод

[Коментар към чл. 2.2: Употребата или опитът за употреба на забранена субстанция могат да бъдат установени посредством всякакви надеждни доказателствени средства. Съгласно посоченото в коментара към чл. 3.2, за разлика от необходимите доказателства за установяване на нарушение на антидопинговите правила по чл. 2.1, употребата или опитът за употреба могат да бъдат установени посредством други надеждни доказателствени средства, като самопризнания на спортиста, свидетелски показания, документални доказателства, заключения въз основа на дългосрочно профилиране, включително данни, събрани като част от биологичния профил на спортиста, или друга аналитична информация, която не удовлетворява всички изисквания за установяване на наличие на забранена субстанция по реда на чл. 2.1.

Например, употребата може да бъде установена въз основа на надеждни аналитични данни от анализ на проба А (без потвърждение от анализа на проба Б) или от анализа

само на проба Б, при условие че антидопинговата организация даде задоволително обяснение за липсата на потвърждение в другата проба.]

чл. 2.2.1 Лично задължение на всеки спортист е да се увери, че в организма му не постъпват забранени субстанции или не е използван забранен метод . Следователно не е необходимо да се доказва намерение, вина, небрежност или съзнателна употреба от страна на спортиста за установяване на нарушение на антидопинговите правила, свързано с употреба на забранена субстанция или забранен метод.

чл. 2.2.2 Дали употребата или опитът за употреба на забранена субстанция или забранен метод са били успешни или не, не е от съществено значение. За извършването на нарушение на антидопинговите правила е достатъчно забранената субстанция или забранения метод да са били употребени или да е бил направен опит да бъдат употребени.

[Коментар към 2.2.2: Доказването на опит за употреба на забранена субстанция или забранен метод изисква доказателства за намерение у спортиста. Фактът, че за доказването на този вид нарушение на антидопинговите правила се изисква наличие на намерение, не подронва принципа на стриктната отговорност, който е установен за нарушения по чл. 2.1 и чл. 2.2, свързани с употреба на забранена субстанция или забранен метод. Употребата на забранена субстанция от спортист съставлява нарушение на антидопинговите правила освен ако субстанцията не е забранена извън състезание и употребата ѝ от спортиста се е състояла именно извън състезание. (Въпреки това, наличието на забранена субстанция или нейни метаболити или маркери в проба, взета по време на състезание, е нарушение по чл. 2.1, независимо кога е била приложена субстанцията.)]

чл. 2.3. Избягване, отказ от участие или неучастие в пробовзимане.

Избягване от пробовзимане или, без уважителни причини, неучастие в пробовзимане след получено известие съгласно установеното в приложими антидопингови правила.

[Коментар към чл. 2.3: Например, нарушение на антидопинговите правила „избягване от пробовзимане” е ако бъде установено, че спортистът умишлено е избягвал служителя по допингов контрол, за да не получи известие за тестване. „Неучастието без уважителна причина в пробовзимане” може да се дължи на умишлени действия или на небрежно отношение от страна на спортиста, докато “избягване или отказ от участие в пробовзимане по какъвто и да е друг начин” предполага само умишлени действия.]

чл. 2.4. Непредоставяне на информация за местонахождение.

Всяка комбинация от три пропуснати проверки и/или неуспешно предоставяне на информация за местонахождение съгласно международните стандарти по тестване и разследвания в рамките на дванадесетмесечен период от спортист в регистриран антидопингов център.

чл. 2.5. Фалшифициране или опит за фалшифициране на която и да е част от процедурата за допингов контрол.

Всяко компрометиращо процедурата за допингов контрол поведение, което не е включено в определението за забранен метод. Фалшифицирането ще включва умишлена намеса или опит за намеса в работата на служител на антидопингов контрол, чрез предоставяне

на заблуждаваща информация на антидопингова организация или сплашване, или опит за сплашване на потенциален свидетел, без право за позоваване на давност.

[Коментар към чл. 2.5: Например, настоящият член забранява промяната на идентификационни номера във формуляра за допингов контрол по време на тестване, счупване на бутилката, съдържаща проба Б, по време на анализа на проба Б или промяната на проба чрез добавяне на чужда субстанция.

Уронващо престижа на служител на антидопингов контрол или на друго лице, свързано с допинг контрол, поведение, което от своя страна не съставлява фалшифициране, ще бъде санкционирано от дисциплинарните правила на спортните организации.]

чл. 2.6 Притежаването на забранена субстанция или забранен метод

чл. 2.6.1 Притежаване от спортист по време на състезание на забранена субстанция или забранен метод или притежаване от спортист извън състезание на забранена субстанция или забранен метод, които са забранени извън състезание, освен ако спортистът установи, че притежаването е съгласно разрешение за терапевтична употреба (РТУ), издадено по реда на чл. 4.4, или друго приемливо оправдание.

чл. 2.6.2 Притежаване от спортно-техническо лице по време на състезание на забранена субстанция или забранен метод или притежаване от спортно-техническо лице извън състезание на забранена субстанция или забранен метод, които са забранени извън състезание, във връзка със спортист, състезание или тренировка, освен ако спортно-техническото лице установи, че притежаването е съгласно РТУ, издадено на спортист по реда на чл. 4.4, или друго приемливо оправдание.

[Коментар към чл. 2.6.1 и чл. 2.6.2: Купуването или притежаването на забранена субстанция с цел даването ѝ на приятел или роднина не се разглежда като приемливо оправдание, освен при обстоятелства, които са оправдани от медицинска гледна точка, и то при условие, че лицето има лекарско предписание (напр. купуване на инсулин за дете диабетик).]

[Коментар към чл. 2.6.2: Носенето на забранени субстанции от лекар на отбор с оглед справяне с тежки и спешни ситуации не се разглежда като приемливо оправдание.]

чл. 2.7 Трафикът или опитът за трафик на забранена субстанция или забранен метод

чл. 2.8 Прилагането или опитът за прилагане на забранена субстанция или забранен метод върху спортист по време на състезание, прилагането или опитът за прилагане върху спортист извън състезание на забранена субстанция или на забранена метод, които са забранени извън състезание

чл. 2.9 Съучастие

Съдействието, окуражаването, подпомагането, подстрекаването, подбуждането, прикриването и всеки друг вид умишлено съучастие, включващо нарушение или опит за нарушение на антидопинговите правила или нарушение на чл.10.12.1. от друго лице

чл. 2.10 Забранени връзки

Контакти на спортист или друго лице, подлежащи на проверка от антидопингова организация по професионален или свързан със спорта начин със спортно-техническо лице, което:

чл.2.10.1. Ако е под юрисдикцията на антидопингова организация, изтърпява период на временно отстраняване; или

чл. 2.10.2. Ако не е под юрисдикцията на антидопингова организация или не е временно отстранен за нарушения на правилата на кодекса, но е бил обвинен или осъден за криминално, дисциплинарно или професионално деяние, което би било считано за нарушение на антидопинговите правила, в случай че те биха били приложени към това лице. Дисквалификацията на лицето ще бъде в сила за срок не по-малък от шест години от определения в наказателното, административното и дисциплинарното решение или за целия срок на наложеното криминално, дисциплинарно или професионално наказание; или

чл. 2.10.3. Служи като подставено лице или посредник на лице, описано в чл. 2.10.1. и чл. 2.10.2.

За да влезе в сила тази клауза е необходимо спортистът или другото лице да е получил в писмен вид съвет от антидопинговата организация с юрисдикция над гореспоменатия спортист или друго лице, или от САА, за дисквалификацията на спортно-техническото лице и за евентуалните последици от нерегламентирани контакти и за възможността последните да бъдат избегнати. Антидопинговата организация следва да приложи разумни усилия, за да посъветва спортно-техническото лице, субект на предходната клауза по отношение на спортиста или другото лице, че споменатото спортно-техническо лице може, в рамките на 15 календарни дни, да се обърне към антидопинговата организация, за да отхвърли приложимостта на чл. 2.10.1. и чл. 2.10.2. (въпреки чл. 17, този член е приложим, дори когато дисквалифициращото поведение на спортно-техническото лице се отнася за период, предшествуващ влизането в сила на дисквалификацията по чл.25).

Спортистът или гореспоменатото друго лице носят тежестта да докажат, че установеният контакт със спортно-техническо лице не е в професионален или спортен план.

Антидопингови организации, които имат информация, че спортно-техническо лице изпълнява критериите, описани в ч. 2.10.1, чл. 2.10.2 или чл.2.10.3, са длъжни да предоставят тази информация на САА.

[Коментар към чл. 2.10: На спортисти или други лица е забранено да работят с треньори, лекари или други спортно-технически лица, които са лишени от права поради нарушения на антидопингови правила, или които са осъдени за криминално деяние или дисциплинарно наказани за действия, свързани с употреба на допинг. Някои видове на такива нерегламентирани контакти включват: осъществяване на тренировъчен процес и свързаните с него стратегия, техника, хранене или медицинска консултация; осъществяване на терапевтична помощ, лечение или медикаментозно лечение; осигуряване на телесни продукти за анализ; упълномощаване на спортно-техническото лице да служи на спортиста като негов агент или представител. Нерегламентираните контакти не водят до компенсация от какъвто и да е вид.]

ЧЛ. 3: ДОКАЗВАНЕ

чл. 3.1 Тежест и стандарти на доказване

Тежестта на доказване за извършено нарушение на антидопинговите правила пада върху антидопинговата организация. Стандартът на доказване е способността на антидопинговата организация да докаже нарушението на антидопинговите правила до

нужното удовлетворяване на разглеждания състав, като се има предвид тежестта на повдигнатото обвинение. Този стандарт на доказване за всички дела е по-висок от обикновения превес на доказателствата и по-нисък от доказването по несъмнен начин. Тогава, когато с оглед даване на възможност за оборване на презумпция или установяване на специфични факти и обстоятелства Кодексът премества тежестта на доказване върху спортист или друго лице, явяващо се предполагаем извършител на нарушение на антидопинговите правила, стандартът на доказване е превес на доказателствата.

[Коментар към 3.1: Стандартът на доказване, който трябва да бъде удовлетворен от антидопинговите организации е сравним със стандартът, който се прилага в повечето държави спрямо случаи на нарушения на правилата за професионално поведение.]

чл. 3.2 Методи за установяване на факти и презумпции

Фактите, свързани с нарушенията на антидопинговите правила, могат да бъдат установени посредством всякакви надеждни доказателствени средства, включително самопризнания. Спрямо случаите, свързани с допинг, се прилагат следните правила на доказване:

[Коментар към чл. 3.2: Например, антидопингова организация може да установи нарушение на антидопинговите правила по чл. 2.2 въз основа на самопризнанията на спортиста, правдоподобни показания на трети лица, надеждни документални доказателства, надеждни аналитични данни от проба А или Б, съобразно посоченото в коментарите към чл. 2.2, или заключения от профила от серия уринни или кръвни проби от спортиста, като данни от биологичния профил на спортиста.]

чл. 3.2.1 Аналитичните методи или решения за давност, одобрени от САА, след консултации в рамките на съответната научна общност, и които са предмет на научна рецензия, се приемат за научно обосновани. Всеки спортист или друго лице, което иска да обори тази презумпция за научна валидност, като предварително условие за всяко оспорване, е необходимо първо да уведоми САА за оспорването и за основанията му. САС, по своя инициатива, може също да информира САА за всяко оспорване. По искане на САА, ръководен орган на САС трябва да назначи подходящ научен експерт, който да съдейства на ръководния орган при оценката на оспорването. В рамките на 10 дни от датата на получаване на такова уведомление от САА и от получаване на документацията по случая от САА от САС, САА също има правото да се намеси като страна или с експертно мнение (свидетелство *Amicus curiae* - вещо лице), или по друг начин да представи доказателства в такава процедура.

чл. 3.2.2 По презумпция, лабораториите с акредитация от САА, или други лаборатории, одобрени от САА, провеждат анализите на проби и процедурите по тяхното приемане и съхраняване съобразно Международния стандарт за лаборатории. Спортистът или съответното друго лице може да опровергае тази презумпция, в случай че установи поява на отклонение от Международния стандарт за лаборатории, което с основание би могло да е станало причина за неблагоприятния аналитичен резултат.

Ако спортистът или съответното друго лице опровергае горната презумпцията чрез доказване на отклонение от Международния стандарт за лаборатории, което с основание би могло да е станало причина за неблагоприятния аналитичен резултат, антидопинговата организация носи тежестта да докаже, че отклонението не е причинило неблагоприятния аналитичен резултат.

[Коментар към чл. 3.2.2: Спортистът или съответното друго лице носи тежестта да докаже, посредством превес на доказателствата, появата на отклонение от Международния стандарт за лаборатории, което с основание би могло да е станало причина за неблагоприятния аналитичен резултат. Ако спортистът или лицето съумее да докаже това, тежестта се премества върху антидопинговата организация, която следва да докаже до удовлетворяване на разглеждащия състав, че отклонението не е причинило неблагоприятния аналитичен резултат.]

чл. 3.2.3 Отклоненията от който и да е друг международен стандарт, антидопингово правило или политика, изложени в Кодекса или в правилата на антидопингова организация, които не са станали причина за даден неблагоприятен аналитичен резултат или друго нарушение на антидопинговите правила, не водят до обявяване на доказателството или на резултата за невалидни. Ако спортистът или съответното друго лице установят поява на отклонение от друг международен стандарт, антидопингово правило или политика, което с основание би могло да е станало причина за нарушение на антидопингово правило, базирано на неблагоприятния аналитичен резултат или друго нарушение на антидопинговите правила, антидопинговата организация носи тежестта да докаже, че това отклонение не е причинило неблагоприятния аналитичен резултат или фактическата основа за нарушението.

чл. 3.2.4 Фактите, установени от съд или професионално-дисциплинарно съдилище с компетентни правомощия посредством решение, което не е обект на висящо обжалване, се считат за неопровержими доказателства срещу спортиста или лицето, към което е насочено решението, освен ако спортистът или лицето установят, че решението е в нарушение на принципите на естественото право.

чл. 3.2.5 По време на изслушването при нарушение на антидопинговите правила разглеждащият състав може да стига до изводи във вреда на обявените за извършители спортист или лице въз основа на отказа им да се явят на изслушването (лично или по телефона съгласно разпореденото от състава) и да отговорят на въпросите на състава или на антидопинговата организация, която е обявила нарушението, след като към тях е била отправена молба за това в рамките на разумен срок преди изслушването.

ЧЛ. 4: ЗАБРАНИТЕЛНИЯТ СПИСЪК

чл. 4.1 Публикуване и изменение на Забранителния списък

САА публикува Забранителния списък като международен стандарт толкова често, колкото е необходимо, но не по-рядко от веднъж годишно. Предложеното съдържание на Забранителния списък и всички изменения се предоставят в писмен вид незабавно на всички подписали страни и правителства за коментари и консултации. Всяка годишна версия на Забранителния списък се разпространява незабавно от САА до всяка подписала страна, акредитирана или одобрена от САА лаборатория, правителство и се публикува на интернет страницата на САА, а всяка подписала страна предприема нужните действия по нейното разпространение до своите членове и съставлящите я организации. В правилата на всяка антидопингова организация се посочва, че (освен ако в Забранителния списък или в негово изменение е предвидено друго) Забранителният списък и неговите изменения влизат в сила в тримесечен срок от

тяхното публикуване от САА без да са необходими допълнителни действия от страна на антидопинговата организация.

[Коментар към чл. 4.1: При необходимост, Забранителният списък се преразглежда и публикува по ускорена процедура. Все пак, за да има предвидимост, всяка година ще се публикува нов Забранителен списък независимо дали в него има изменения. Най-новата версия на Забранителния списък винаги ще бъде публикувана на интернет страницата на САА. Забранителният списък е неразделна част от Международната конвенция за борба с употребата на допинг в спорта. САА ще информира Генералния директор на ЮНЕСКО за всяка промяна в Забранителния списък.]

чл. 4.2 Забранени субстанции и забранени методи от Забранителния списък

чл. 4.2.1 Забранени субстанции и забранени методи

Забранителният списък идентифицира забранените субстанции и забранените методи, които са забранени като допинг по всяко време (т.е. и по време на състезание, и извън състезание) заради техния потенциал да повишават постиженията в бъдещи състезания или заради техния маскиращ потенциал; както и субстанциите и методите, които са забранени само по време на състезание. Забранителният списък може да бъде разширяван от САА за конкретен спорт. Забранени субстанции и забранени методи могат да бъдат включвани в Забранителния списък по категории (напр. анаболни средства) или чрез позоваване на конкретна субстанция или метод.

[Коментар към чл. 4.2.1: Извънсъстезателната употреба на субстанция, която е забранена само по време на състезание, не е нарушение на антидопинговите правила, освен ако произтичащият от нея или нейни метаболити или маркери неблагоприятен аналитичен резултат е от проба, взета по време на състезание.]

чл. 4.2.2 Специфични субстанции

За целите на прилагането на чл. 10, всички забранени субстанции ще бъдат наричани „специфични субстанции” с изключение на субстанциите от класовете на анаболните средства и хормоните и на онези стимуланти, хормонални антагонисти и модулатори, които са идентифицирани в Забранителния списък като забранени субстанции. Категорията „забранени субстанции” няма да включва забранени методи.

[Коментар към чл. 4.2.2: Специфичните субстанции, дефинирани в чл. 4.2.2, по никакъв начин не бива да бъдат смятани за по-малко важни или по-малко опасни от допинг субстанциите. По-скоро, те трябва да се считат просто за субстанции, които е вероятно да са били консумирани от спортиста с цел, различна от тази за подобряване на спортните постижения.]

чл. 4.2.3 Нови класове забранени субстанции

В случай, че САА разшири Забранителния списък чрез добавяне на нов клас забранени субстанции по реда на чл. 4.1, Изпълнителният комитет на САА определя дали някоя или всички забранени субстанции от новия клас ще бъдат считани за специфични субстанции по чл. 4.2.2.

чл. 4.3 Критерии за включване на субстанции и методи в Забранителния списък

При взимането на решение дали да включи дадена субстанция или метод в Забранителния списък, САА взема под внимание долуизброените критерии.

чл. 4.3.1 Възможността дадена субстанция или метод да бъдат включени в Забранителния списък се разглежда ако САА, по свое собствено усмотрение, прецени, че отговарят на два от следните три критерия:

чл. 4.3.1.1 Налице са медицински или други научни доказателства, фармакологичен ефект или опит, който сочи, че субстанцията или методът, при използването им самостоятелно или в комбинация с други субстанции или методи, имат потенциал да повишат или повишават спортните постижения;

[Коментар към чл. 4.3.1.1: Настоящият член предвижда, че е възможно да има субстанции, които не са забранени ако бъдат използвани самостоятелно, но ще бъдат забранени ако бъдат използвани в комбинация с други субстанции. Субстанция, която е добавена към Забранителния списък заради потенциалът ѝ да повишава постиженията само в комбинация с друга субстанция, ще бъде отбелязвана като такава и ще бъде забранена само ако има доказателства за комбиниране на двете субстанции.]

чл. 4.3.1.2 Налице са медицински или други научни доказателства, фармакологичен ефект или опит, който сочи, че употребата на субстанцията или метода представлява действителен или потенциален риск за здравето на спортиста;

чл. 4.3.1.3 САА е преценила, че употребата на субстанцията е в разрез с описания във въведението на Кодекса спортен дух.

чл. 4.3.2 Дадена субстанция или метод се включва в Забранителния списък ако САА прецени, че са налице медицински или други научни доказателства, фармакологичен ефект или опит, който сочи, че субстанцията или методът имат потенциал да замаскират употребата на други забранени субстанции или забранени методи.

[Коментар към чл. 4.3.2: Всяка година в рамките на процедурата¹ се приканват всички подписали страни, правителства и други заинтересовани лица да предоставят на САА своите коментари по съдържанието на Забранителния списък.]

чл. 4.3.3 Определянето от САА на забранените субстанции и забранените методи, които да бъдат включени в Забранителния списък, класифицирането на субстанции в категории на Забранителния списък и класифицирането на субстанция като забранена по принцип или само по време на състезание, е окончателно и не подлежи на оспорване от спортиста или друго лице въз основа на аргумента, че субстанцията или методът не са маскиращи средства, или че нямат потенциал за повишаване на постиженията, не представляват риск за здравето или не накърняват спортния дух.

чл. 4.4 Разрешения за терапевтична употреба (РТУ)

чл. 4.4.1 Наличието на забранена субстанция или нейни метаболити или маркери, и/или употребата или опитът за употреба, притежание или прилагане, или опитът за прилагане на забранена субстанция или забранен метод, няма да бъде считано за нарушение на

¹ За изменение на Забранителния списък (бел. прев.).

антидопинговите правила, ако е в съзвучие с клаузите на РТУ в съответствие с Международния стандарт за разрешение за терапевтична употреба.

чл. 4.4.2 Спортист, който не е такъв на международно ниво, може да кандидатства към своята национална антидопингова организация за РТУ. Ако националната антидопингова организация отхвърли молбата, спортистът може да подаде жалба само към съответния национален апелативен съд по член 13.2.2 и член 13.2.3.

чл. 4.4.3 Спортист на международно ниво може да кандидатства към неговата/нейната международна федерация.

чл. 4.4.3.1 Когато на спортист е издадено РТУ от неговата/нейната национална антидопингова федерация за съответната субстанция или метод и ако това РТУ изпълнява критериите, залегнали в Международния стандарт за разрешени терапевтични средства, тогава международната федерация е длъжна да го признае. Ако международната федерация счита, че въпросното РТУ не изпълнява гореспоменатите критерии, международната федерация трябва своевременно да сведе тази информация до спортиста и неговата/нейна национална антидопингова организация, като се позове на причини. Спортистът или националната антидопингова организация имат срок от 21 дни от получаването на информацията, за да се обърнат към САА за разглеждане. Ако въпросът е сведен до знанието на САА за разглеждане, то РТУ, издадено от националната антидопингова организация остава валидно за състезания на национално ниво и за тестване извън състезание (но не е валидно за международни състезания) до решението на САА. Ако въпросът не е сведен до САА, РТУ става невалидно за всякакви състезание, щом изтече срокът от 21 дни за разглеждане.

чл. 4.4.3.2 Ако спортистът няма издадено РТУ от националната антидопингова организация за съответната субстанция или метод, той/тя трябва да кандидатства директно към съответната международна федерация за издаване на РТУ, веднага щом това е необходимо. Ако международната федерация (или съответната национална антидопингова организация, там където има споразумение за разглеждане на молбата от името на международната федерация) отхвърли молбата на спортиста, тя трябва да го уведоми своевременно, като изтъкне причините си за това решение. Ако международната федерация издаде РТУ на спортиста, тя трябва да уведоми не само него/нея, но и националната антидопингова организация, а ако последната счита, че издаденото РТУ не изпълнява критериите на Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба, националната антидопинговата организация има срок от 21 дни от уведомлението, за да отнесе въпроса за разглеждане от САА. Ако националната антидопингова организация отнесе въпроса към САА за разглеждане, издаденото РТУ остава валидно за международни състезания и извънсъстезателно тестване (но не е валидно за национални състезания) до решението на САА. Ако националната антидопингова организация не отнесе въпроса за разглеждане от САА, издаденото от международната федерация РТУ остава валидно и за национални състезания до изтичане на срока от 21 дни за преразглеждане.

[Коментар към чл. 4.4.3: Ако международната федерация откаже да признае РТУ, издадено от националната антидопингова организация само поради липсващи медицински изследвания или друга информация, необходима за изпълняване на критериите на Международния стандарт за разрешена терапевтична употреба, въпросът не може да бъде сведен до компетенциите на САА. Вместо това, данните трябва да се допълнят и подадат отново към международната федерация.

Ако международната федерация сметне за необходимо да тества спортист, който не състезател на международно ниво, тя трябва да признае издаденото РТУ на спортиста от националната антидопингова организация.]

чл. 4.4.4 Организацията на събитие от най-висок ранг може да изиска даден спортист да кандидатства за издаване на РТУ ако тя желае употребата на забранена субстанция или забранен метод във връзка със състезанието. В този случай :

чл. 4.4.4.1 Организацията на събитие от най-висок ранг трябва да осигури достъпен начин за кандидатстване за издаване на РТУ, ако спортиста няма вече такова. Ако РТУ е издадено, то е валидно само за това спортно събитие.

чл. 4.4.4.2 При издадено РТУ на спортистът от националната антидопингова организация или от международната федерация и ако това РТУ изпълнява критериите на Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба, то тогава организацията на събитие от най-висок ранг трябва да го признае. При условия, че гореспоменатата организация реши, че РТУ не изпълнява тези критерии и откаже да го признае, тя трябва да уведоми спортиста своевременно, като изложи причините си за това решение.

чл. 4.4.4.3 Решение на организация на събитие от най-висок ранг да не признае или да не издаде РТУ може, по изключение, да бъде обжалвано от спортиста пред независима организация, установена и оторизирана от гореспоменатата организация за тази цел. Ако спортиста не обжалва (или обжалването е неуспешно), той/тя не могат да употребяват въпросната субстанция или метод по време на спортното събитие, но всяко РТУ издадено от национална антидопингова организация или международна федерация за тази субстанция или метод остава валидно извън въпросното спортно събитие.

[Коментар към чл. 4.4.4.3: Например, ad hoc специалното подразделение на САС или подобна организация може да служи като независима апелативна инстанция за въпросното спортно събитие, или САА може да изпълни тази функция. Ако нито САС, нито САА не изпълнят тази функция, САА запазва правото си (ако не и задължението) да преразгледа решението за издаване на РТУ, направено във връзка със спортното събитие по всяко време, в съответствие с чл. 4.4.6.]

чл. 4.4.5 Ако антидопинговата организация направи пробовземане от лице, което не е спортист на международно или национално ниво и това лице използва забранена субстанция или забранен метод за терапевтични нужди, то в този случай антидопинговата организация може да разреши на лицето да кандидатства за издаване на РТУ със задна дата.

чл. 4.4.6 САА е длъжна да преразгледа решение на международна федерация да не признае РТУ, издадено от национална антидопингова организация, което е било отнесено към първата от спортист или национална антидопингова организация. В допълнение, САА е длъжна да преразгледа решение на международна федерация да издаде РТУ, което е било адресирано към последната от националната антидопингова организация на спортиста. САА може да преразгледа всяко едно друго решение по всяко време както в отговор на молба от засегнатата страна, така и по свое усмотрение. Ако решението за РТУ, което е преразглеждано изпълнява критериите, изложени от Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба, САА няма да се намесва в него. Ако решението не изпълнява тези критерии, САА е длъжна да го отмени.

[Коментар към чл. 4.4.6: САА има право да събира такса за покриването на разходите по разглеждането на:

- (а) всеки случай, по който тя е задължена да го направи по смисъла на чл. 4.4.6; и
- (б) за всеки случай, който тя сметне за необходимо, при което решението, което се преразглежда, е с обратен знак.]

чл. 4.4.7 Всяко едно издаване на РТУ от международна федерация (или от национална антидопингова организация, която разглежда молбата от името на първата по споразумение), което не е разгледано от САА, или е разгледано, но не е отхвърлено, може да бъде обжалвано от спортиста или от националната антидопингова организация на спортиста само пред САС.

[Коментар към чл. 4.4.7: В такива случаи, обжалваното решение е това на международната федерация за издаване на РТУ, а не на решението на САА да не преразглежда издаването на РТУ, или да не отхвърли решението за издаване на РТУ. Времето за обжалване на решението за издаване на РТУ не започва преди датата, когато САА съобщи своето решение. Във всеки случай, независимо от това, дали решението е разгледано от САА или не, последната трябва да бъде уведомена за обжалването, така че да може да вземе участие, ако намери за добре.]

чл. 4.4.8 Решение на САА да отхвърли по-ранно решение за РТУ може да бъде обжалвано от спортиста, националната антидопингова организация и/или засегнатата международна федерация само пред САС.

чл. 4.4.9 Непредприемането на действия в разумен срок за правилно подадена молба за издаване/признаване на РТУ или за преразглеждане на решение за РТУ, ще бъде считано за отказ от подадената молба.

чл. 4.5 Мониторингова програма

САА, посредством консултации с подписалите страни и правителствата, установява мониторингова програма за субстанции, които не са в Забранителния списък, но които желае да постави под наблюдение, за да разкрие евентуални злоупотреби с тях в спорта. Преди провеждането на тестване, САА ще публикува субстанциите, които са под наблюдение. Лабораториите периодично ще докладват на САА случаите на наличие на тези субстанции на обобщен принцип по спортове и по вид на пробовзимането (по време на състезание или извън състезание). Докладите няма да съдържат допълнителна информация за конкретни проби. САА ще предоставя на международните федерации и на националните антидопингови организации поне веднъж годишно обобщена статистическа информация за допълнителните субстанции по спортове. САА ще прилага мерки за да гарантира запазването на анонимността на спортистите във връзка с тези доклади. Докладвана употреба или наличие на субстанция под наблюдение не съставлява нарушение на антидопинговите правила.

ЧЛ. 5 ТЕСТВАНЕ И РАЗСЛЕДВАНЕ

чл. 5.1 Цел на тестването и разследването

Тестването и разследването ще се извършват само за целите на антидопинга.

чл. 5.1.1 Тестването ще се извършва, за да се получат аналитични доказателства относно спазването (или неспазването) от спортиста на строгите забрани, налагани от Кодекса за наличието и употребата на забранени субстанции и забранени методи.

чл. 5.1.2 Разследванията ще бъдат предприемани:

(а) по отношение на атипични резултати и неблагоприятни профилни резултати в съответствие с чл. 7.4 и чл. 7.5 респективно, събиране на информация или доказателствен материал (включително аналитичен), за да се определи дали е извършено антидопингово нарушение на чл. 2.1 и/или чл.2.2; и

(б) по отношение на други индикатори за потенциални антидопингови нарушения в съответствие с чл. 7.6 и чл. 7.7, събиране на информация или доказателствен материал (включително неаналитичен), за да се определи дали е извършено антидопингово нарушение на всеки член от чл. 2.2 до чл. 2.10.

чл. 5.2 Обхват на тестването

Всеки спортист е длъжен да се съобрази с всяко искане да бъде подложен на тестване от всяка антидопингова организация с правомощия да провежда тестване, при посочените в чл. 5.3 условия на свързани с юрисдикция ограничения, касаещи състезателно тестване:

чл. 5.2.1 Всяка национална антидопингова организация има правомощия да подлага на състезателно и извънсъстезателно тестване всички спортисти, които са нейни граждани, жители, притежатели на лицензи или членове на нейни спортни организации, или се намират на територията на съответната държава.

чл. 5.2.2 Всяка международна федерация има правомощия да подлага на състезателно и извънсъстезателно тестване спортисти, които се състезават по администрирания от нея спорт, включително тези, участващи в международни състезания или състезания под юрисдикцията на гореспоменатата международна федерация, или които са членове или притежатели на лицензи на тази международна федерация или на национални федерации - нейни членове, или са техни членове.

чл. 5.2.3 Всяка организация на състезание от голям спортен ранг, включително Международния олимпийски комитет и Международния параолимпийски комитет има правомощия да подлага на състезателно и извънсъстезателно тестване всички спортисти, с право на участие в бъдещо спортно събитие на гореспоменатите организации, или спортисти, които по един или друг начин са под юрисдикцията на въпросните организации по отношение на бъдещо спортно събитие.

чл. 5.2.4 САА има правомощия за състезателно и извънсъстезателно тестване по смисъла на чл. 20.

чл. 5.2.5 Антидопинговите организации могат да тестват всеки спортист, над когото те имат правомощия, и който не се е отказал от активна състезателна дейност, включително и спортист, изтърпяващ период на отнемане на състезателни права.

чл. 5.2.6 Ако международна федерация или организация на състезание от голям спортен ранг предоставят правото за тестване на национална антидопингова организация (директно или посредством национална федерация), тази национална антидопингова организация може да подложи спортистите на допълнително тестване или да изиска от лабораториите да извършат допълнителен анализ на пробите за сметка на съответната национална антидопингова организация. Ако такива допълнителни проби се вземат и се извършат допълнителни анализи, то международната федерация и организация на състезание от голям спортен ранг трябва бъдат известени.

[Коментар към чл. 5.2. Допълнителни права за провеждане на тестване могат да бъдат дадени посредством двустранни и многостранни споразумения между страните подписали договора. Освен ако спортистът не е определил период от 60 минути за тестване по време на долупоисания период за тестване или не се е съгласил да бъде подложен на тестване по време на този период, преди тестването на спортиста между 23:00 и 06:00, антидопинговата организация може да има сериозни и специфични подозрения за употребата на допинг от този спортист. Оспорване на това, дали антидопинговата организация има достатъчно причини за подозрения за тестване през този период от време, не може да бъде използвано като защита срещу обвинение за нарушение на антидопинговите правила, основани на такова тестване или опити за тестване.]

чл. 5.3. Тестване по време на състезание

чл. 5.3.1 Освен другояче посочено, само една организация има право да провежда тествания на мястото и по времето на състезанието. При международни състезания, пробовзиманията се осъществяват и администрират от ръководния орган на съответното състезание (напр. МОК за олимпийските игри, международна федерация за световно първенство, панамериканска спортна организация за панамерикански игри). При национални състезания, пробовзимането се извършва и администрира от националната антидопингова организация на тази страна. По искане на ръководния орган на спортното състезание, всяко тестване по време на състезанието и извън мястото на състезанието трябва да бъде координирано с горепосочения ръководен орган.

[Коментар към чл. 5.3.1: Някои ръководни органи на международни състезания могат да извършват собствени тествания извън мястото на спортното събитие по време на състезанието и по такъв начин да желаят да координират тестването с това на националната антидопингова организация.]

чл. 5.3.2 Ако антидопингова организация, която има правомощия, но не е отговорна и не администрира тествания на спортно състезание, а предяви желание за провеждане на тествания на спортисти на мястото на провеждане на състезанието, то антидопинговата организация следва първо да се консултира с ръководния орган на състезанието, за да получи разрешение за провеждане и координиране на тестванията. Ако антидопинговата организация не е доволна от отговора на ръководния орган на спортното събитие, тя може, в съответствие с процедурите приети от САА, да поиска разрешение от последната да проведе тествания преди консултациите и да определи как да координира такива тествания. САА няма да даде одобрение за такива тествания преди да се консултира и информира ръководния орган на спортното събитие. Решението на САА ще бъде окончателно и няма да може да се обжалва. Освен ако не е другояче упоменато, такива тествания ще бъдат считани за извънсъстезателни. Управлението на резултатите на такива тествания ще бъде отговорност на антидопинговата организация,

иницирала тестванията, освен ако не е упоменато другояче в правилата на ръководния орган на спортното събитие.

[Коментар към чл. 5.3.2. Преди да даде разрешение на национална антидопингова организация за провеждане на тествания на международно състезание, САА ще се консултира с международната организация, под чиято юрисдикция е спортното събитие. Преди да даде разрешение на международна федерация за провеждане на тествания на национални състезания, САА ще се консултира с националната антидопингова организация, в чиято страна се състои спортното събитие. Антидопинговата организация, която „иницира и администрира тестванията” може, ако счете за необходимо, да се споразумее с други организации, на които да делегира права за пробовзимане или за други процедури по допинг контрол.]

чл. 5.4 Планиране на разпределението на проверките

чл. 5.4.1 САА, след консултации с международни федерации и други антидопингови организации, ще приеме технически документ в съзвучие с Международния стандарт за тестване и разследвания, който да установи посредством анализ на риска, кои забранени субстанции и/или забранени методи са с най-голяма вероятност да бъдат използвани в определени спортове и спортни дисциплини.

чл. 5.4.2 Като се започне с оценка на риска, всяка упълномощена антидопингова организация трябва да развие и извърши ефективно, интелигентно и пропорционално планиране на разпределението на проверките, което да подреди приоритетно дисциплините, категориите на спортистите, вида тестване, вида на пробовзиманията и вида на анализа на пробите, като всички те са съобразени с изискванията на Международния стандарт за тестване и разследвания. Всяка антидопингова организация трябва да осигури на САА, при поискване, копие на своя план на разпределението на проверките.

чл. 5.4.3 Когато е възможно, тестването ще бъде координирано чрез ADAMS или друга система, одобрена от САА, за да се постигне максимален ефект от комбинираните усилия по тестване, и за да се избегне ненужно повторно тестване.

чл. 5.5 Изисквания за тестването

Всяко тестване трябва да се извършва съобразно Международния стандарт за тестване и разследвания.

чл. 5.6 Информация за местонахождението на спортиста

Спортистите, които са били включени в регистър на спортисти за тестване от тяхната международна федерация и/или националната антидопингова организация трябва да предоставят информация за местонахождението си по начин, посочен от Международния стандарт за тестване и разследвания. Международните федерации и националните антидопингови организации координират идентифициране на такива спортисти и събирането на информация за местонахождението им. Всяка международна федерация и националната антидопингова организация предоставят, чрез АДАМС или друга система, одобрена от САА, списък, който идентифицира тези спортисти, включени в регистър за тестване или по име, или чрез ясно дефинирани, конкретни критерии. Спортистите трябва да бъдат уведомени, преди да са включени в регистъра за тестване и когато са отстранени от този регистър. Информацията за местонахождението си,

която те предоставят, докато са включени в регистъра за тестване, ще бъде достъпна чрез АДАМС или друга система, одобрена от Световната антидопингова агенция, за САА и за други антидопингови организации, които имат правомощия да тестват спортиста, както е предвидено в член 5.2. Тази информация ще бъде строго конфиденциална по всяко време; ще се използва единствено за целите на планиране, координиране или провеждане на допингов контрол, за предоставяне на информация, съответстваща на биологичния профил на спортиста, или свързана с други аналитични резултати, ще бъде в подкрепа на разследването на потенциално нарушение на антидопинговите правила, или в подкрепа на съдебно производство за борба с нарушенията на антидопинговите правила; тя трябва да бъде унищожена, след като вече не е от значение за тези цели в съответствие с Международния стандарт за защита на личния живот и данни.

чл. 5.7 Завръщане на спортисти към спортно-състезателна дейност

чл. 5.7.1 Ако спортист на международно или на национално ниво, включен в регистъра за тестване, се оттегли от активна състезателна дейност, но след това пожелае отново да се върне към нея, той няма да има право да се състезава в национални или международни спортни надпревари, докато отново не бъде включен в регистъра за тестване, като подаде писмена молба с шестмесечно предизвестие към международната федерация и антидопинговата организация, към която принадлежи. УСАА, след консултации със съответната международна федерация и национална антидопингова организация, може да направи изключение от изискването за шестмесечно предизвестие, ако това представлява явна несправедливост към спортиста. Това решение може да бъде обжалване по чл. 13.

чл. 5.7.1.1 Всеки спортен резултат постигнат в нарушение на чл. 5.7.1. води автоматично до дисквалификация.

чл. 5.7.2 Ако спортист се оттегли от активна състезателна дейност, докато е лишен от състезателни права, а след това поиска да се върне към активна състезателна дейност, той/тя няма право да се състезава в международни и национални спортни прояви, докато отново не бъде включен(а) в регистъра за тестване, като подаде писмена молба, с шестмесечно предизвестие (или известие, равно на оставащото време от периода на лишаване от състезателни права към датата на спиране на състезателна дейност от спортиста, ако този период е по-дълъг от шест месеца), към международната федерация и антидопинговата организация, към която принадлежи.

чл. 5.8 Разследване и събиране на информация

Антидопинговите организации трябва да гарантират, че са в състояние да извършат всяка от следните дейности както е приложимо и в съответствие с Международния стандарт за тестване и изследвания:

чл. 5.8.1 Да се сдобият, оценят и съберат антидопингова информация от всички налични източници, за да съставят ефективен, интелигентен и пропорционален план за разпределение на проверките, да планират целево тестване, и/или да очертаят основите на разследване за вероятно антидопингово нарушение на правилата; и

чл. 5.8.2 Да разследват нетипични резултати и неблагоприятни профилни резултати, в съответствие с чл. 7.4 и чл. 7.5. респективно; и

чл. 5.8.3 Да разследват всяка друга аналитична и неаналитична информация, която насочва към възможно нарушение на антидопинговите правила, в съответствие с чл. 7.6 и чл. 7.7, за да предотвратят нарушението или да съберат доказателства за повдигането на обвинения в нарушаване на антидопинговите правила.

ЧЛ. 6: АНАЛИЗ НА ПРОБИ

Пробите се анализират съобразно следните принципи:

чл. 6.1 Използване на акредитирани и одобрени лаборатории

За целите на чл. 2.1, пробите се анализират само в акредитирани или одобрени от САА лаборатории. Изборът на акредитирана или одобрена от САА лаборатория за анализ на пробите се прави от антидопинговата организация, която отговаря за управлението на резултатите.

[Коментар към чл. 6.1: Поради причини, свързани с разходите и географски достъп, САА може да одобри лаборатории, които не са акредитирани от нея, за извършване на конкретни анализи, например, анализ на кръвта, която трябва да бъде доставена от мястото на пробовзимане до лабораторията в рамките на определен срок. САА ще гарантира, преди да одобри такава лаборатория, че тя отговаря на високите аналитични стандарти и стандартите за сигурност, изисквани от САА.

Нарушенията по чл. 2.1 могат да бъдат установени само чрез анализ на проба в лаборатория, която е акредитирана или специално одобрена от САА. Нарушенията по други членове могат да бъдат установени посредством аналитични резултати от други лаборатории, стига резултатите да са надеждни.]

чл. 6.2 Цел на анализа на пробите

Пробите се анализират за откриване на забранени субстанции и забранени методи, идентифицирани в Забранителния списък, както и за откриване на други субстанции по разпореждане на САА във връзка с чл. 4.5 или за оказване на съдействие на антидопингова организация при профилирането на релевантни параметри в урината или кръвта на спортиста или в друга матрица, включително за ДНК или геномно профилиране или с друга легитимна антидопингова цел. Пробите могат да бъдат взети и съхранени за бъдещи анализи.

[Коментар към чл. 6.2: Например, информацията от профила може да бъде използвана за назначаване на целево тестване, в подкрепа на производство по нарушение на антидопинговите правила по чл. 2.2 , или и за двете.]

чл. 6.3 Използване на проби за научно-изследователски цели

Пробите не могат да бъдат използвани за научно-изследователски цели без писменото съгласие на спортиста. Всички средства за идентификация на пробите, които се използват за цели, различни от описаните в чл. 6.2, се премахват, за да не могат да бъдат свързани с конкретен спортист.

[Коментар към чл. 6.3: В повечето медицински случаи, използването на анонимни проби за осигуряване и подобряване на качеството или за създаването на референтни популации не се счита за изследвания.]

чл. 6.4 Стандарти за анализ на проби и докладване

Лабораториите анализират проби и докладват съответните резултати при спазване на Международния стандарт за лаборатории. За да се осигури ефективно тестване, в техническия документ, посочен в член 5.4.1, ще се опишат таблици с анализ на проби за оценка на риска, подходящи за определени спортове и спортни дисциплини, а лабораториите трябва да изследват пробите в съответствие с тези таблици, с изключение на следното:

чл. 6.4.1 Антидопингови организации могат да изискат от лабораториите пробите да се анализират, като се използват по-детайлни таблици от тези, описани в техническия документ.

чл. 6.4.2 Антидопингови организации могат да изискат от лабораториите да анализират пробите с помощта на по-малко детайлни таблици от тези, описани в техническия документ, само ако удовлетворяват САА, и че поради особените обстоятелства на страната или спорта си, както е посочено в плана им за разпределение на проверките, по-малко детайлен анализ би бил подходящ.

чл. 6.4.3 Както е предвидено от Международния стандарт за лаборатории, лабораториите по своя собствена инициатива и за своя сметка, могат да анализират проби за забранени субстанции или забранени методи, невключени в таблиците за анализ на пробите, описани в техническия документ или определени от правоимащия орган. Резултати от всеки такъв анализ трябва да бъдат докладвани и имат същата валидност и следствия, както всеки друг аналитичен резултат.

[Коментар към член 6.4: Целта на този член е да се разшири принципа за "интелигентно тестване" към таблиците за анализ на пробите, така че откриването на допинг да е най-ефективно и ефикасно. Признава се, че наличните ресурси за борба с употребата на допинг са ограничени, и че детайлизирането на таблиците за анализ на пробите може да доведе в някои спортове и страни до намаляване на броя на пробите, които могат да бъдат анализирани.]

чл. 6.5 По-нататъшен анализ на пробите

За да послужи като положителна основа за нарушение на антидопингово правило по смисъла на чл. 2.1, всяка проба може да бъде предмет на по-нататъшен анализ на антидопингова организация, отговорна за управлението на резултатите по всяко време преди двата аналитичните резултати от А и Б-пробата (или резултата от А пробата, когато анализа на Б пробата е отказан или не е направен) да се съобщят на спортиста от антидопинговата организация.

Пробите могат да бъдат съхранявани и подложени на допълнителни анализи за целите на чл. 6.2 по всяко време само по разпореждане на антидопинговата организация, която е инициирала и администрирала пробовзимането, или на САА. (Всяко съхранение на проби за по-нататъшно изследване, иницирано от САА е за нейна сметка) По-нататъшния анализ на пробите следва да съответстват на изискванията на Международния стандарт за лаборатории и Международния стандарт за тествания и изследвания.

ЧЛ. 7: УПРАВЛЕНИЕ НА РЕЗУЛТАТИ

Всяка антидопингова организация, провеждаща управление на резултати, установява процедура за администриране на предшестващото изслушването на потенциални нарушения на антидопинговите правила, която зачита следните принципи:

[Коментар към чл. 7: Различните подписали страни са създали различни подходи към управлението на резултатите. Въпреки че разните подходи не са съвсем еднакви, голяма част от тях са се доказали като справедливи и ефективни системи за управление на резултати. Кодексът не заменя системите за управление на резултати на подписалите страни. Целта на настоящият член по-скоро е да конкретизира основните принципи, които са задължителни за спазване от всяка подписала страна. Специфичните антидопингови правила на всяка подписала страна трябва да отговарят на тези основни принципи. Не всички антидопингови процеси, инициирани от антидопинговата организация е необходимо да отиват в съда. Може да има случаи, в които спортистът или друго лице да се съгласи със санкцията, предписана от Кодекса или която антидопинговата организация е сметнала за подходяща, тогава когато е разрешено да се прояви гъвкавост при санкциониране. Във всички случаи, налагане на санкция въз основа на такова споразумение следва да бъде известно на страните с право на обжалване по силата на член 13.2.3, както е предвидено в член 14.2.2, и публикувано както е предвидено в член 14.3.2.]

чл. 7.1 Отговорности при провеждане на управление на резултатите

С изключение на предвиденото в чл. 7.1.1 и чл. 7.1.2 по-долу, управлението на резултатите и изслушванията трябва да бъде отговорност и да се управляват от процедурните правила на антидопинговата организация, която да инициира и администрира пробовзимането (или, ако такова не е необходимо, антидопинговата организация, която първа уведомява спортист или друго лице, за извършено нарушение на антидопинговите правила и след това усърдно преследва това нарушение). Независимо коя организация провежда управлението на резултатите или изслушванията, принципите, изложени в настоящия член и член 8, ще се спазват и ще бъдат следвани, а правилата, посочени в член 23.2.2, ще бъдат включени без съществени изменения.

При възникване на спор между антидопинговите организации, за това коя носи отговорност за управление на резултатите, САА решава коя организация ще носи такава отговорност. Решението на САА може да се обжалва пред САС в седемдневен срок от съобщаването на решението му, от коя да е антидопингова организация, ангажирана в спора. Жалбата се разглежда от САС по ускорена процедура и се изслушва от един арбитър.

Когато национална антидопингова организация реши да направи допълнителни пробовзимания, съгласно член 5.2.6, тогава се счита, че тази антидопингова организация инициира и ръководи пробовзиманията. Когато националната антидопингова организация само ръководи лабораторията за извършване на допълнителни видове анализ за своя сметка, тогава международната федерация или организацията на спортно събитие от най-висок ранг се счита за инициатор и ръководи пробовзимането.

[Коментар към член 7.1: В някои случаи, в процедурните правила на антидопинговата организация, която инициира и ръководи пробовзимането, може да се уточни, че управлението на резултатите ще бъде извършено от друга организация (например, национална федерация на състезателя). В такъв случай отговорност на горепосочената антидопингова организация е да потвърди, че правилата на другата организация, са в съответствие с Кодекса.]

чл. 7.1.1 В случаи, когато правилата на националната антидопингова организация не й дават правомощия върху спортист или друго лице, което не е гражданин, пребиваващ, притежател на лиценз, или член на спортна организация на тази държава, или националната антидопингова организация откаже да упражнява такива правомощия, управлението на резултатите се извършва от съответната международната федерация или от трета страна, както е указано в правилата на международната федерация. Резултатите от управлението и изслушванията за тестване, проведени от САА по нейна инициатива или при открито нарушение на антидопингово правило от САА, ще се провеждат от антидопингова организация, определена от САА. Управлението на резултатите и изслушванията за тестване, проведени от Международния олимпийски комитет, Международния параолимпийски комитет, или друга организация на спортно събитие от най-висок ранг, или при открито нарушение на антидопингово правило от един от тези организации, следва да се отнесат към съответната международна федерация във връзка с последствия освен изключване от състезанието, анулиране на резултатите от състезанието, отнемане на всякакви медали, точки и награди от състезанието, или възстановяване на разходите, отнасящи се до нарушаване на антидопинговото правило.

[Коментар към член 7.1.1: Международната федерация на спортиста или на друго лице ще бъде антидопинговата организация от последна инстанция за управление на резултатите, за да се избегне възможността никоя антидопингова организация да няма правомощия да провежда управление на резултатите. Международната федерация има свободата на избор, чрез своите правила, да определи националната антидопингова организация на спортиста или другото лице да проведе управление на резултатите.]

чл. 7.1.2 Управление на резултатите във връзка с непредоставяне на информация за местонахождение (Неуспешно подаване или пропуснат тест) се администрира от международната федерация или от националната антидопингова организация, при която спортиста подава информация за местонахождението си, както е предвидено Международния стандарт за тестване и разследвания. Антидопинговата организация, която определя неуспешното подаване или пропускане на тест, следва да представи тази информация на САА чрез АДАМС или друга система, одобрена от Световната антидопингова агенция, чрез което тя ще бъде предоставена на свой ред на други антидопингови организации.

чл. 7.2 Преглед на неблагоприятни аналитични резултати

При получаване на неблагоприятен аналитичен резултат, антидопинговата организация, отговаряща за процедурата за управление на резултати, извършва първоначален преглед, за да реши дали:

а) е било, или предстои да бъде издадено РТУ, съобразно Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба; или

б) има видимо отклонение от Международния стандарт за тестване и разследвания или от Международния стандарт за лаборатории, което е причинило неблагоприятния аналитичен резултат.

чл. 7.3 Известяване след преглед на неблагоприятен аналитичен резултат

Ако при прегледа по чл. 7.1 не бъде открито приложимо РТУ или право на РТУ, съобразно Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба или отклонение, което е причинило неблагоприятния аналитичен резултат, антидопинговата организация незабавно известява спортиста по начина, предвиден в чл. 14.1.1 и чл. 14.1.3 и нейните правила, за:

- а) неблагоприятния аналитичен резултат; и
- б) това кое антидопингово правило е било нарушено;
- в) правото му незабавно да поиска анализ на проба Б, както и за това, че непостъпването на такова искане може да бъде сметено за отказ от този анализ;
- г) насрочените дата, час и място на провеждане на анализа на проба Б в случай, че спортистът или антидопинговата организация поискат извършването му;
- д) възможността самият той и/ или негов представител да присъстват на отварянето и анализа на проба Б в срока, указан в Международния стандарт за лаборатории, в случай че анализът бъде поискан; и
- е) правото му да поиска копия на пакета лабораторни документи за проба А и проба Б, съдържащ задължителната информация съобразно Международния стандарт за лаборатории.

Ако реши да не представя неблагоприятния аналитичен резултат като нарушение на антидопинговите правила, антидопинговата организация известява както спортиста, така и антидопинговите организации по чл. 14.1.2.

Във всички случаи, когато спортистът е бил информиран за извършено нарушение на антидопингово правило, което не води до задължително временно отнемане на състезателни права съгласно член 7.9.1, на състезателят трябва да бъде предоставена възможност да приеме временно отнемане на състезателните си права в очакване на решаването на въпроса.

чл. 7.4 Разглеждане на атипични резултати

Съобразно предвиденото в международните стандарти за лаборатории, при определени обстоятелства лабораториите са длъжни да докладват наличието на забранени субстанции, които може да са били произведени ендогенно, като атипични резултати, подлежащи на допълнително разследване. При получаване на атипичен резултат, антидопинговата организация, отговаряща за процедурата за управление на резултати, извършва преглед, за да реши дали:

- а) е било издадено РТУ или предстои да бъде издадено РТУ, съобразно Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба; или
- б) има видимо отклонение от Международния стандарт за тестване и разследвания или от Международния стандарт за лаборатории, което е причинило атипичния резултат.

Ако при прегледа не бъде открито приложимо РТУ или отклонение, което е причинило атипичния резултат, антидопинговата организация провежда необходимото разследване. След края на разследването, антидопинговата организация известява

спортиста и антидопинговите организации по чл. 14.1.2 независимо дали атипичният резултат ще бъде или няма да бъде представен като неблагоприятен аналитичен резултат. Антидопинговата организация известява спортиста съгласно чл. 7.3.

[Коментар към член 7.4: „Изисканото разследване“, описано в настоящия член, ще зависи от ситуацията. Например, ако предварително е определено, че даден спортист има естествено повишено съотношение на тестостерон/епитестостерон, потвърдението, че атипичният резултат кореспондира с това съотношение е достатъчно разследване.]

чл. 7.4.1 Антидопинговата организация не известява никого дали да представи атипичния резултат до приключване на разследването и взимане на решение като неблагоприятен аналитичен резултат, освен при наличие на някое от следните обстоятелства:

а) ако антидопинговата организация реши, че проба Б трябва да бъде анализирана преди приключване на разследването по чл. 7.4, то тя може да извърши анализа след като връчи на спортиста известие, съдържащо описание на атипичния резултат и информацията по чл. 7.2 б. „г“ - „е“.

б) ако получи искане от организация за спортни прояви от най-висок ранг непосредствено преди някоя нейна международна спортна проява или от спортна организация, отговаряща за селекцията на отбор за международна спортна проява преди приближаващ краен срок, да разкрие дали някой от спортистите, включен в предоставен от съответната организация списък, има висящ атипичен резултат, антидопинговата организация идентифицира съответния спортист след като го извести за атипичния резултат.

[Коментар към чл. 7.4.1, б. „б“: При наличие на обстоятелствата по чл. 7.4.1, б. „б“, на организацията за спортни прояви от най-висок ранг или на съответната друга спортна организация се дава възможност да предприеме действия по реда на съответните й правила.]

чл. 7.5 Преглед на атипични резултати и неблагоприятни резултати

Прегледът на атипични резултати и неблагоприятни резултати се извършва, както е предвидено в Международния стандарт за тестване и разследвания и Международния стандарт за лабораториите. Тогава, когато антидопинговата организация е убедена, че е извършено нарушение на антидопингово правило, тя трябва незабавно да уведоми спортиста по начин, посочен в нейните правила за нарушението на антидопинговото правило и за основанието на нарушението. Други антидопингови организации трябва да бъдат уведомени, както е предвидено в член 14.1.2.

7.6 Преглед на неподаване на информация за местонахождение

Преглед на неуспешно подаване и пропуснати тестове се провежда, както е предвидено в Международния стандарт за тестване и разследвания. Тогава, когато международната федерация или националната антидопинговата организация (както е приложимо) са убедени, че е извършено нарушение на антидопингово правило, те трябва незабавно да уведомят спортиста, по начин, посочен в техните правила, че е извършено нарушението на чл. 2.4 и основанието на нарушението. Други антидопингови организации трябва да бъдат уведомени, както е предвидено в член 14.1.2.

чл. 7.7 Разглеждане на нарушения на антидопинговите правила, които не са обхванати от чл. 7.1 до чл. 7.6 (включително)

Антидопинговата организация или друг, създаден от нея, разглеждащ орган провежда всички последващи разследвания във връзка с всяко възможно нарушение на антидопинговите правила в съответствие с изискванията на антидопингови политики и правила, които са приети съгласно Кодекса, или които антидопинговата организация счита за подходящи. При удовлетворяване на изискванията на антидопинговата организация за настъпване на нарушение на антидопинговите правила, същата е длъжна да извести спортиста или съответното лице относно нарушеното антидопингово правило и основанието за нарушението по начина, който е описан в нейните правила. Известяването на други антидопингови организации става по начина, описан в чл. 14.1.2.

[Коментар към чл. 7.1, чл. 7.6 и чл.7.7: В повечето случаи, например, международните федерации известяват спортистите чрез техните национални федерации.]

чл. 7.8 Идентификация на предшестващи нарушения на антидопинговите правила.

Преди да уведоми един спортист или друго лице за установено нарушение на антидопингово правило, както е предвидено по-горе, антидопинговата организация следва да се обърне към ADAMS или друга система, одобрена от САА и да осъществи контакт с САА и други релевантни антидопингови организации, за да се определи, дали е налице предшестващо нарушение на антидопингово правило.

чл. 7.9 Принципи, които се прилагат при временно отстраняване

чл. 7.9.1 Задължително временно отстраняване след неблагоприятен аналитичен резултат.

Всяка подписала страна приема правила, предвиждащи, че при получаване на неблагоприятен аналитичен резултат, дължащ се на забранена субстанция, която не е специфична субстанция, или на забранен метод, се налага временно отстраняване незабавно след прегледа и известяването по чл. 7.2, чл. 7.3 и чл. 7.5, като тези правила се прилагат към всяка спортна проява, на която съответната подписала страна се явява ръководен орган или към всяка процедура за селекция на отбор (за която подписалата страна отговаря) или при условие, че подписалата страна е съответната международна федерация или е друга антидопингова организация, която има правомощия за управление на резултати спрямо предполагаемото нарушение на антидопинговите правила.

Задължителното временно отстраняване може да бъде отхвърлено, ако спортистът докаже на изслушването, че нарушението е извършено вероятно поради замърсен продукт. Решението на разглеждащия състав да не отхвърли задължителното временно отстраняване поради горепосоченото твърдение на спортиста не може да бъде обжалвано.

Временно отстраняване не може да бъде наложено ако на спортиста не е била дадена възможност за:

а) предварително изслушване преди налагането на временно отстраняване или своевременно след налагането на временно отстраняване; или

б) ускорено изслушване съгласно чл. 8 своевременно след налагането на временно отстраняване.

чл. 7.9.2 Незадължително временно отстраняване въз основа на неблагоприятен аналитичен резултат, дължащ се на наличие на специфична субстанция, замърсен продукт или други нарушения на антидопинговите правила.

Всяка подписала страна може да приема правила, като тези правила се прилагат към всяка спортна проява, на която съответната подписала страна се явява ръководен орган или към всяка процедура за селекция на отбор, за която подписалата страна отговаря, или при условие че подписалата страна е приложимата международна федерация или има правомощия за управление на резултати спрямо предполагаемото нарушение на антидопинговите правила, позволяващи налагане на временно отстраняване за нарушения на антидопинговите правила, които не са описани в чл. 7.9.1, преди анализа на проба Б или окончателното изслушване, описано в чл. 8.

Временно отстраняване не може да бъде наложено ако на спортиста или съответното друго лице не е била дадена възможност за:

а) предварително изслушване преди налагането на временно отстраняване или своевременно след налагането на временно отстраняване; или

б) ускорено изслушване съгласно чл. 8 своевременно след налагането на временно отстраняване.

Ако въз основа на неблагоприятен аналитичен резултат от проба А бъде наложено временно отстраняване, но последващият анализ на проба Б (в случай че такъв е поискан от спортиста или от антидопинговата организация) не потвърди резултата от анализа на проба А, спортистът престава да подлежи на временното отстраняване за нарушение по чл. 2.1. В случаите, когато спортист (или неговият отбор, съобразно предвиденото в правилата на приложимата международна федерация или организация на спортно събитие от най-висок ранг) е отстранен от дадено състезание за нарушение по чл. 2.1, но последващият анализ на проба Б не потвърди резултата от проба А, спортистът или отборът продължават своето участие в състезанието при възможност да бъдат включени повторно без това да повлияе на състезанието.

[Коментар към чл. 7.9: Преди антидопингова организация да може едностранно да наложи временно отстраняване, трябва да е приключил посоченият в Кодекса първоначален преглед. Освен това, подписала страна, налагаща временно отстраняване, следва да даде възможност на спортиста за предварително изслушване преди или незабавно след налагане на временното отстраняване или за окончателно изслушване по ускорена процедура съгласно чл. 8 незабавно след налагане на временното отстраняване. Спортистът има право да обжалва по реда на чл. 13.2.3 В редките случаи, в които анализът на проба Б не потвърждава резултата от проба А, на временно отстраненият спортист ще бъде дадена възможност (при условие че обстоятелствата позволяват) да участва в следващи състезания в рамките на спортната проява. По същия начин, в зависимост от съответните правила на международната федерация, администрираща отборен спорт, ако отборът все още е в състезанието, е възможно спортистът да може да участва в бъдещи състезания. Съгласно чл. 10.11.3 и чл. 10.11.4, наложеният или приет от спортиста или другото лице период на временно отстраняване се приспада от периода на лишаване от права, който в крайна сметка бива налаган.]

чл. 7.10 Уведомяване за решенията относно управлението на резултати

Във всички случаи, когато антидопингова организация потвърди извършването на нарушение на антидопинговите правила, оттегли твърдението си за нарушение на антидопинговите правила, наложи временно отстраняване, или постигне споразумение със спортиста или съответното друго лице за налагане на санкция без да е имало изслушване, в такъв случай, антидопинговата организация уведомява по силата на чл. 14.2.1 другите заинтересовани антидопингови организации с право на обжалване по силата на чл. 13.2.3.

чл. 7.11 Отказване от спорта

Ако спортист или друго лице се откаже от спорта докато тече процедура за управление на резултати, антидопинговата организация си запазва правомощията да доведе процедурата докрай. Ако спортист или друго лице се откаже от спорта преди началото на процедура за управление на резултати, антидопинговата организация, която би имала правомощията да проведе процедурата към момента, в който спортиста или лицето е извършило нарушение на антидопинговите правила, запазва тези свои правомощия.

[Коментар към чл. 7.11: Подобно поведение от страна на спортист или друго лице преди антидопинговата организация да упражни правомощията си, не съставлява нарушение на антидопинговите правила, но може да бъде легитимно основание за отказване на членство в спортна организация.]

ЧЛ. 8: ПРАВО НА СПРАВЕДЛИВО ИЗСЛУШВАНЕ И УВЕДОМЯВАНЕ ЗА РЕШЕНИЕТО ОТ ИЗСЛУШВАНЕ

чл. 8.1 Справедливи изслушвания

Всяка антидопингова организация, отговаряща за управлението на резултати, осигурява най-малкото честна процедура в рамките на разумен период от време за изслушване на всеки предполагаем извършител на нарушение на антидопинговите правила пред честен и безпристрастен разглеждащ състав. Своевременно и мотивирано решение, съдържащо разяснение на причините за налагане на съответния период на лишаване от права, ще бъде публично оповестено по смисъла на чл. 14.3.

[Коментар към чл. 8.1 Настоящият член има за цел, в даден период в процеса на управление на резултати, на спортиста или на другото лице, да се предоставя възможност за своевременно, справедливо и безпристрастно изслушване. Тези принципи са залегнали и в член 6.1 от Хартата за защита на правата на човека и основните свободи и са общоприети принципи в международното право. Настоящият член няма за цел да замени правилата за провеждане на изслушване на антидопинговата организация, а по-скоро да гарантира, че всяка антидопингова организация ще осигури процедура за изслушване, която отговаря на тези принципи.]

чл. 8.2 Изслушвания във връзка със спортни прояви

Изслушванията, провеждани във връзка със спортни прояви могат да бъдат провеждани по ускорена процедура съгласно позволеното от правилата на съответната антидопингова организация и разглеждащия състав.

[Коментар към чл. 8.2: Например, дадено изслушване може да се проведе на ускорен принцип в навечерието на спортна проява от най-висок ранг, при условие че решението във връзка с нарушението на антидопинговите правила е необходимо за определяне на това дали спортистът има право да участва в нея; или по време на самата проява, при условие че разрешаването на случая ще окаже влияние на валидността на резултатите на спортиста или на участието му в нея.]

чл. 8.3 Отказване от изслушване

Правото на изслушване може да бъде отхвърлено изрично или при условие че спортистът или съответното друго лице не оспори в рамките на конкретния период, предвиден в правилата на антидопинговата организация, твърдението на същата, че се е състояло нарушение на антидопинговите правила.

чл. 8.4 Известяване за взети решения

Антидопинговата организация, имаща правомощия за управление на резултатите, ще информира спортиста и другите заинтересовани антидопингови организации с право на обжалване по смисъла на чл.13.2.3, описано в чл. 14.2.1, за взетото мотивирано решение от изслушването или в случаи на отказ от изслушване за мотивирано решение за предприетите действия.

чл. 8.5 Еднократно изслушване пред САС

Предявени нарушения на антидопинговите правила срещу спортисти на международно или национално ниво могат, със съгласието на спортиста, антидопинговата организация с правомощия за управление на резултатите, САА, и всяка друга антидопингова организация с право на обжалване на първа инстанция на изслушването на САС, да бъдат изслушвани направо в САС, без задължително да са били обект на предварително изслушване.

[Коментар към член 8.5: В някои случаи, комбинираните разходи за провеждане на изслушване на първа инстанция на международно или национално ниво и след това повторното разглеждане на делото пред САС могат да бъдат значителни. Когато всяка от страните, посочени в този член са убедени, че техните интереси ще бъдат защитени по подходящ начин в едно заседание, не е необходимо спортиста или антидопинговите организации да заплатят разходите по две заседания. Антидопингова организация, която иска да участва в изслушването пред САС като страна или като наблюдател, може да обвърже своето одобрение за провеждане на само едно заседание с предоставяне на това право.]

ЧЛ. 9: АВТОМАТИЧНО АНУЛИРАНЕ НА ИНДИВИДУАЛНИ РЕЗУЛТАТИ

Нарушение на антидопинговите правила при индивидуалните спортове във връзка с проверка по време на състезание автоматично води до анулиране на резултатите,

постигнати в състезанието с всички произтичащи от това последици, включително отнемане на медали, точки и награди.

[Коментар към чл. 9: За отборните спортове, всякакви награди, получени от индивидуални играчи, ще бъдат анулирани. Анулирането на резултатите на отбора ще бъде при условията на чл. 11. В спортовете, които не са отборни, но в които наградите се дават на отбори, анулирането на резултати (дисквалифицирането) или друго дисциплинарно действие срещу отбора когато един или повече негови членове са извършили нарушение на антидопинговите правила, се предприема по реда на приложимите правила на международната федерация.]

ЧЛ. 10: САНКЦИИ ЗА ФИЗИЧЕСКИ ЛИЦА

чл. 10.1 Анулиране на резултати от спортна проява при настъпило нарушение на антидопинговите правила

Нарушение на антидопинговите правила, настъпило по време на или във връзка със спортна проява, може при решение на ръководния орган на спортната проява да доведе до анулиране на всички резултати, постигнати от спортиста, с произтичащите от това последици, включително отнемане на медали, точки и награди, с изключение на случаите по чл. 10.1.1. Сред факторите, които се взимат предвид при взимането на решение, дали да бъдат анулирани и други резултати в дадена спортна проява, могат да бъдат например сериозността на извършеното от спортиста нарушение на антидопинговите правила, както и дали проверките, извършени на спортиста в рамките на други състезания, са били с отрицателен резултат.

[Коментар към чл. 10.1.1: За разлика от чл. 9 , който предвижда анулиране на резултатите от единично състезание (напр. в дисциплината 100 m гръб), в което проверка на спортиста е дала положителен резултат, настоящият член може да доведе до анулиране на резултатите от всички надпревари в рамките на спортната проява (напр. Световният шампионат на Международната федерация по плуване ФИНА).]

чл. 10.1.1 Ако спортистът установи липса на вина или небрежност от негова страна за извършване на нарушението, личните му резултати в останалите състезания не се анулират, освен ако има вероятност резултатите, които е постигнал в състезания, различни от състезанието, в което е настъпило нарушението, да са били повлияни от нарушението на антидопинговите правила.

чл. 10.2 Лишаване от права за наличие, употреба, опит за употреба или притежаване на забранена субстанция или забранен метод

Периодът на лишаване от права, който се налага за нарушение по чл. 2.1, чл. 2.2 или чл. 2.6 е както следва, подлежащ на потенциално намаляване или временно отлагане съгласно чл. 10.4, чл.10.5 или чл.10.6.

чл. 10.2.1 Периодът на лишаване от права ще бъде 4 години, когато:

чл. 10.2.1.1 Нарушението на антидопингово правила не включва специфична субстанция, освен ако спортистът или другото лице могат да докажат, че нарушението не е умишлено.

чл. 10.2.1.2 Нарушението на антидопингово правила включва специфична субстанция, и антидопинговата организация може да докаже, че нарушението е умишлено.

чл. 10.2.2 Ако чл. 10.2.1 не е приложим, периодът на лишаване от права ще бъде две години.

чл. 10.2.3 Съгласно употребата си в чл. 10.2 и чл. 10.3, терминът „умишлен” се използва, за да идентифицират тези спортисти, които извършват измами. С този термин, следователно, се изказва предположението, че спортистът или другото лице са се ангажирали с поведение, което последните са знаели, че е конституирало нарушение на антидопингово правило, или че е съществувал значителен риск с това поведение да се наруши антидопингово правило и въпреки това явно са пренебрегнали този риск. Нарушение на антидопингово правило, произтичащо от неблагоприятен аналитичен резултат за субстанция, забранена само по време на състезание, следва да бъде категоризирано като „неумишлено”, ако субстанцията е специфична и ако спортистът може да докаже, че забранената субстанция е използвана само извънсъстезателно. Нарушение на антидопингово правило, произтичащо от неблагоприятен аналитичен резултат за субстанция, забранена само по време на състезание, следва да бъде категоризирано като „неумишлено”, ако субстанцията не е специфична и ако спортистът може да докаже, че забранената субстанция е използвана само извънсъстезателно и няма връзка със спортна дейност.

чл. 10.3 Лишаване от права за други нарушения на антидопинговите правила

Периодът на лишаване от права за нарушения на антидопинговите правила, различни от посочените в чл. 10.2, е както следва, освен ако не са приложими чл. 10.5 и чл. 10.6:

чл. 10.3.1 За нарушения по чл. 2.3 или чл. 2.5, периодът на лишаване от права е четиригодишен, освен ако в случай на неучастие в пробовзимане, спортистът може да докаже, че нарушението на антидопинговото правило не е умишлено (съгласно чл. 10.2.3), като в такъв случай периодът на отнемане на състезателни права ще е двегодишен.

чл. 10.3.2 За нарушения на чл. 2.4, периодът на отнемане на състезателни права ще бъде две години, като може да бъде намален максимално до една година в зависимост от степента на вината на спортиста. Такова намаление няма да се прилага към спортисти, които се опитват да сменят местонахождението си в последния момент или да използват други подходи, като тези им действие пораждат сериозно съмнение относно факта, че спортистът желае да избегне проверка.

чл. 10.3.3 За нарушения по чл. 2.7 или чл. 2.8, периодът на лишаване от права е от четиригодишен до доживотен, в зависимост от вината на спортиста. Нарушение на чл. 2.7 и чл. 2.8, включващо непълнолетно лице, се счита за особено сериозно, а ако е извършено от спортно-техническо лице и включва субстанции, различни от специфичните субстанции, води до доживотно лишаване от права за спортно-техническото лице. Освен това, значителните нарушения по чл. 2.7 или чл. 2.8, при които е възможно да са нарушени и закони, регулиращи сфери, различни от спортната, се докладват на компетентните административни, професионални или съдебни органи.

[Коментар към чл. 10.3.3: Замесените в допингиране на спортисти или в прикриване на допингиране трябва да подлежат на санкции, които са по-строги от санкциите, налагани на спортисти с положителни проби. Докладването на спортно-технически лица на компетентните органи е важна стъпка по посока на осуетяване на допингирането, тъй като в повечето случаи правомощията на спортните организации са ограничени до акредитация, членство или други, свързани със спорта, облаги.]

чл. 10.3.4 За нарушения по чл. 2.9, периодът на лишаване от права е от 2 (две) до 4 (четири) години в зависимост от вината на спортиста.

чл. 10.3.5 За нарушения на чл. 2.10, периодът на отнемане на състезателни права ще бъде две години, като може да бъде намален до 1 (една) година в зависимост от вината на спортиста или другото лице и от други обстоятелства по случая.

[Коментар към чл. 10.3.5: Когато „другото лице”, за което се отнася чл. 2.10 не е физическо лице, а юридическо, на последното също може да бъде наложено наказание, както е предвидено в чл. 12.]

чл. 10.4 Премахване на периода на лишаване от права, когато има установена липса на вина или небрежност

Ако в индивидуален случай спортист докаже липса на вина или небрежност от негова страна, тогава приложимият срок за лишаване от права се премахва.

[Коментар към чл. 10.4: Този член и член 10.5.2 се прилагат единствено спрямо налагането на санкции; те не се прилагат при взимането на решение за наличие на нарушение на антидопинговите правила. Те се прилагат само при изключителни обстоятелства, например, когато спортистът съумее да докаже, че въпреки всички положени усилия, е бил саботиран от конкурент.

И обратно – липса на вина или небрежност няма да се прилага при следните обстоятелства:

а) положителна проба в следствие на прием на витамин или хранителна добавка с неправилно описано или замърсено съдържание (спортистите носят отговорност за всичко, което приемат /чл. 2.1.1/ и са предупредени за опасността от замърсяване на хранителните добавки);

б) прилагане на забранена субстанция от личен лекар или треньор без знанието на спортиста (всеки спортист отговаря за своя избор на медицински лица, както и за това да им съобщи, че не може да приема забранени субстанции);

в) саботиране на храната или питието на спортиста от неговата съпруга, треньор или друго лице от неговото обкръжение (спортистите носят отговорност за всичко, което приемат, както и за поведението на лицата, на които поверяват достъпа до своите храни и напитки).

В зависимост от уникалните факти по конкретния случай, всеки от илюстрираните примери би могъл да доведе до намаляване на санкцията съгласно чл. 10.5, въз основа на липса на значителна вина или небрежност.

чл. 10.5 Намаляване на санкцията въз основа на липса на значителна вина или небрежност

чл. 10.5.1 Намалване на санкцията за специфични субстанции или замърсени продукти в нарушение на чл. 2.1., чл. 2.2 и чл. 2.6.

чл. 10.5.1.1 Специфични субстанции

Когато нарушението на антидопинговите правила включва специфични субстанции и спортистът или другото лице могат да докажат липса на значителна вина или небрежност, тогава периодът на отнемане на състезателни права следва да бъде най-малко порицание и най-много наказание от две години лишаване от права в зависимост от степента на вината на спортиста или другото лице.

чл. 10.5.1.2 Замърсени продукти

В случаи, когато спортистът или другото лице могат да докажат, че липсва значителна вина или небрежност, и че установената употреба на забранена субстанция е свързана със замърсен продукт, тогава периода на лишаване от състезателни права следва да бъде минимално порицание без да се отнемат състезателни права и максимално две години лишаване от права, в зависимост от степента на вината на спортиста или другото лице.

[Коментар към чл. 10.5.1.2: При оценката на степента на вината на спортиста, би било в негова полза ако той е декларирал продукта, впоследствие определен като замърсен, във формуляра за допингов контрол.]

чл. 10.5.2 Прилагане на термина „липса на значителна вина и небрежност” извън границите на приложение на чл. 10.5.1.

Ако спортист или друго лице докаже в единичен случай, неприложим за чл. 10.5.1, че случаят попада в графата „липса на значителна вина и небрежност”, тогава подлежащ на допълнително намалване или премахване, съгласно чл. 10.6, първоначалният периодът на лишаване от права може да бъде намален въз основа на степента на вината на спортиста или другото лице, но намаленият период не може да бъде по-кратък от половината на първоначално определения период. Ако първоначално определеният период е доживот, то намаленият период съгласно този член не може да бъде по-кратък от осем години.

[Коментар към чл. 10.5.2: Чл. 10.5.2 може да бъде прилаган към всяко нарушение на антидопингово правило, освен при тези членове, където умисълът е елемент на нарушението на правилото (напр. чл. 2.5, чл. 2.7, чл. 2.8 или чл. 2.9) или е елемент на отделна санкция (напр. чл. 10.2.1), или няколко санкции с лишавания от права са третираны от член, основан на степента на вината на спортиста или другото лице.]

чл. 10.6 Отхвърляне, намалване или отлагане на период на лишаване от състезателни права или други последствия поради причини различни от вина

чл. 10.6.1 Значително съдействие при разкриване или установяване на нарушения на антидопинговите правила

чл. 10.6.1.1 Антидопинговата организация, отговаряща за процедурата за управление на резултати във връзка с дадено нарушение на антидопинговите правила, има право,

преди произнасяне на окончателно апелативно решение съгласно чл. 13 или преди изтичането на срока за обжалване, да отложи изтърпяването на част от наложения в индивидуален случай период на лишаване от права при оказано значително съдействие от страна на спортиста или друго лице на антидопингова организация, наказателен орган или професионален дисциплинарен орган, което значително съдействие е довело до: (а) разкриване или установяване от антидопинговата организация на нарушение на антидопинговите правила от страна на друго лице, или до: (б) разкриване или установяване от наказателен или от дисциплинарен орган на престъпление или нарушение на професионални правила, извършено от друго лице и информацията, предоставяна от лицето на антидопинговата организация с правомощия да управлява резултати, е оказала значително съдействие. След издаване на окончателно апелативно решение по чл. 13 или изтичане на срока за обжалване, антидопинговата организация може да отложи изтърпяването само на част от приложимия период на лишаване от права с одобрението на САА и съответната международна федерация. Размерът на отложената за изтърпяване част от периода на лишаване от права се определя в зависимост от тежестта на извършеното от спортиста или от съответното друго лице нарушение на антидопинговите правила и въз основа на значимостта на оказаното значително съдействие във връзка с усилията за премахване на допинга в спорта. Отложената за изтърпяване част не може да надвишава три четвърти от иначе приложимия период на лишаване от права. Ако приложимият период на лишаване от права е доживотен, частта, която трябва да бъде изтърпяна по реда на този член, не може да бъде по-малка от 8 (осем) години. Ако спортистът или съответното друго лице преустанови съдействието си, поради което е бил отложен периода на лишаване от права, антидопинговата организация, която е отложила този период, възстанови отложената за изтърпяване част от периода на лишаване от права или пък вземе решение да не възстанови изтърпяването на част от периода, решението може да бъде обжалвано от всяко упълномощено лице по реда на чл. 13.

чл. 10.6.1.2 За по-нататъшно насърчаване на спортистите и другите лица да оказват значително съдействие на антидопингови организации, по искане на антидопингови организация с правомощия за управление на резултати или по искане на спортиста или другото лице, за които респективно е установено извършването на нарушение на антидопингово правило, САА може да се съгласи, на всеки етап от процеса на управление на резултатите, включително след апелативното решение по реда на член 13, с това, което тя счита за подходящо отлагане на иначе приложимия срок на лишаване от състезателни права и на други последствия. При изключителни обстоятелства, САА може да се съгласи с отлагане на срока на лишаване от състезателни права и други последствия за значително съдействие по-голяма от тази, която е предвидена в настоящия член, или дори да отмени периода на лишаване от състезателни права, без връщане от парите за награда или без възстановяване на сумите по плащане на глоби и разходите. Одобрението на САА ще се обвърже с възстановяване на санкцията, както е предвидено в настоящия член. Независимо от член 13, решенията на САА в контекста на този член не могат да се обжалват от друга антидопингова организация.

чл. 10.6.1.3 Ако антидопингова организация отложи някоя част от приложима санкция поради оказване на значително съдействие, тогава следва да се предостави мотивирано решение на антидопингови организации с право на обжалване съгласно чл. 13.2.3 по реда на чл. 14.2. При изключителни обстоятелства, когато САА прецени, че ще бъде в интерес на антидопинга, тя може да оторизира антидопингова организация да сключи конфиденциални споразумения, ограничаващи или отлагащи Разкриването на

споразумението за оказване на значително съдействие или природата на това съдействие.

[Коментар към чл. 10.6.1: Съдействието от страна на спортисти, спортно-технически лица и други лица, които са признали грешката си и желаят да извадят наяве други нарушения на антидопинговите правила, е важно за чистия спорт. Оказването на значителна помощ е единственото предвидено в Кодекса обстоятелство, при което се позволява отлагане на изтърпяването на иначе приложим период на лишаване от права.]

чл. 10.6.2 Признаване на нарушение на антидопинговите правила при липса на други доказателства

При условие че спортистът или друго лице направи доброволни самопризнания за извършено нарушение на антидопинговите правила преди да му е било връчено известие за участие в пробовзимане, което би довело до установяване на нарушение (или в случаите на нарушение на антидопинговите правила, различно от нарушение по чл. 2.1 – преди получаване на първото известие по чл. 7 за признатото нарушение) и тези самопризнания са единственото надеждно доказателство за въпросното нарушение към момента, в който са направени, периодът на лишаване от права може да бъде намален до не по-малко от половината на иначе приложимия период.

[Коментар към чл. 10.6.2: Настоящият член се прилага, при условие че спортист или друго лице направи самопризнания за нарушение на антидопинговите правила, за което никоя антидопингова организация не е подозирала. Настоящият член не се прилага, при условие че самопризнанията са направени след като спортистът или съответното друго лице е бил(о) наясно, че ще бъде уличен(о). Размерът на намаляването на наказанието лишаване от права следва да бъде основано на вероятността, спортистът или другото лице да бъдат уличени, ако не са били направени самопризнания.]

чл. 10.6.3 Незабавно признаване на нарушение на антидопингово правило след изправяне пред угрозата на наказание съгласно чл. 10.2.1 или 10.3.1.

Спортист или друго лице потенциално заплашен(и) с четиригодишна санкция съгласно чл. 10.2.1 или чл. 10.3.1 (за избягване или отказване на взимането на проби, или за фалшифициране на взимането на проби), като признае незабавно установената си вина след като е бил изправен пред антидопингова организация и също така след одобрението на САА и на антидопинговата организация с правомощия за управление на резултати, може да получи намаление на периода на лишаване от права, минимално до две години, в зависимост от сериозността на нарушението и степента на вината.

чл. 10.6.4 Прилагане на намаляване на наказанието при случаи по повече от една разпоредба

Ако спортистът или съответното друго лице установи, че има право на намаляване или отлагане на изтърпяването на периода на лишаване от права съгласно повече от една от следните разпоредби: чл. 10.4, чл. 10.5 или чл. 10.6, преди намаляване на размера или отлагане на изтърпяването на санкция по реда на чл. 10.6, иначе приложимият период на лишаване от права се определя съгласно чл.10.2, чл. 10.3, чл. 10.4 и чл. 10.5. Ако спортистът или съответното друго лице установи, че има право на намаляване или отлагане на изтърпяването на периода на лишаване от права съгласно чл. 10.6, тогава

периодът на лишаване от права може да бъде намален или изтърпяването му да бъде отложено с част не по-малка по размер от една четвърт от иначе приложимия период.

[Коментар към чл. 10.6.4: Решението за налагане на подходяща санкция се взема на четири етапа. Най-напред разглеждащият състав решава коя основна санкция (по чл. 10.2, по чл. 10.4, или по чл. 10.5) се прилага към конкретното нарушение на антидопинговите правила. След това, ако основната санкция позволява налагане на множество наказания, разглеждащият състав следва да определи подходящата санкция според степента на вината на спортиста или другото лице. На третия етап разглеждащият състав установява дали спортистът или съответното друго лице има право на премахване, отложено изтърпяване или намаляване на санкцията (съгласно чл. 10.6). Накрая разглеждащият състав решава кога да започне периода на лишаване от права съгласно чл. 10.11.

Няколко примера за прилагане на чл. 10 мога да бъдат намерени в приложение 2

чл. 10.7 Многократни нарушения

чл. 10.7.1 За второ нарушение на антидопинговите правила на спортист или друго лице, периодът на лишаване от състезателни права ще бъде не по-кратък от:

(а) шест месеца

(б) половината от периода на лишаване от права за първото нарушение без да се взема предвид евентуално наложено намаляване на санкцията по чл. 10.6; или

(в) двойно увеличаване на периода на лишаване от права иначе приложим към второ нарушение на антидопинговите правила, но третирано като първо нарушение, без да се взема предвид евентуално наложено намаляване на санкцията по чл. 10.6.

Горепосоченият период на лишаване от права може да бъде по-нататък намален съгласно чл. 10.6.

чл. 10.7.2 Трето нарушение на антидопинговите правила

Трето нарушение на антидопинговите правила винаги води до доживотен период на лишаване от права, освен ако нарушението изпълнява условията на чл. 10.4 или чл. 10.5 за премахване или намаляване на периода на лишаване от права или е нарушение по чл. 2.4. При тези обстоятелства периодът на лишаване от права е от осем години до доживотно лишаване от права.

чл. 10.7.3 Нарушение на антидопингово правило от спортист или друго лице, за което е установено, че има липса на вина или небрежност, няма да бъде считано за предшестващо нарушение за целите на този член.

чл. 10.7.4 Допълнителни правила за някои потенциални многократни нарушения на антидопинговите правила

чл. 10.7.4.1 За целите на налагане на санкции по чл. 10.7, нарушение на антидопинговите правила се разглежда като второ само ако антидопинговата организация е в състояние да установи, че съответният спортист или друго лице е

извършило второто нарушение след получаване на известие за първо нарушение по реда на чл. 7 или след полагане на съответните усилия от страна на антидопинговата организация да го извести за първото нарушение;

Ако антидопинговата организация не съумее да установи това, нарушенията се разглеждат заедно като едно единствено първо нарушение, а санкцията се налага въз основа на нарушението, за което е предвидена по-тежка санкция.

чл. 10.7.4.2 Ако след налагането на наказание за нарушение на антидопинговите правила антидопинговата организация узнае факти по друго нарушение на тези правила, извършено от спортиста или съответното друго лице, състояло се преди известяването относно първото нарушение, тя налага допълнителна санкция въз основа на санкцията, която би била приложима, ако двете нарушения се разглеждат едновременно. Резултатите, които са постигнати в състезания в периода между двете нарушения, се анулират по реда на чл. 10.8.

чл. 10.7.5 Многократни нарушения на антидопинговите правила в рамките на десетгодишен период

За да се счита, че е налице многократно нарушение за целите на чл. 10.7, е задължително всяко от нарушенията на антидопинговите правила да е извършено в рамките на десетгодишен период.

чл. 10.8 Анулиране на резултати от състезания след взимане на проби или извършване на нарушение на антидопинговите правила

В допълнение към автоматичното анулиране по чл. 9 на резултатите от състезание, във връзка с което е установена положителна проба, всички състезателни резултати на спортиста, постигнати от датата на взимане (независимо дали по време на състезание или извън състезание) на положителна проба или на поява на друго нарушение на антидопинговите правила до началото на период на временно отстраняване или лишаване от права, се анулират с всички произтичащи последици, включително отнемане на медали, точки и награди.

[Коментар към чл. 10.8: Кодексът не възпира „чистите“ спортисти или други лица, които са претърпели вреди заради действията на лица, извършили нарушения на антидопинговите правила, да се възползват от правото на обезщетение, което е възможно да имат.]

чл. 10.9 Разпределение на средствата по разходите на САС и отнети пари от наградни фондове

Приоритетът за изплащане на средствата по разходите САС и отнетите средства от наградни фондове ще бъде: първо, изплащане на разходите, дължими към САС; второ, преразпределение на отнетите средства от наградни фондове към други спортисти, ако това е предвидено в правилата на съответната Международна федерация; и трето, възстановяване на разходите на антидопинговата организация, която е отговорна за управлението на резултатите по делото.

чл. 10.10 Финансови последици

Антидопинговите организации могат, по силата на своите собствени правила, да предвидят пропорционално възстановяване на разходи или финансови санкции наложени за нарушения на антидопингови правила. Антидопинговите организации обаче могат да наложат само финансови санкции в случаите, когато максималният период на лишаване от състезателни права иначе приложим вече е бил наложен. Финансови санкции могат да бъдат наложени само когато принципът на пропорционалност е спазен. Възстановяване на разходите или изплащането на финансова санкция не могат да се считат за основание за намаляване на периода на лишаване от права или друга санкция, иначе приложима съгласно Кодекса.

чл. 10.11 Начало на периода на лишаване от права

С изключение на предвиденото по-долу, срокът за лишаване от права започва от датата на взетото след последното изслушване решение за неговото налагане или при отказ от правото на изслушване или когато не се проведе изслушване, за начало на периода се счита датата на доброволното му приемане или налагането му по друг начин.

чл. 10.11.1 Закъснения, които не зависят от спортиста или друго лице

В случаите на съществени забавяния на процедурата за изслушване или на други аспекти на допинговия контрол, които не зависят от спортиста или от съответното друго лице, органът, който налага санкцията, има право да определя по-ранна дата за начало на периода на лишаване от права, като например датата на взимане на пробата или на последно състоялото се нарушение на антидопинговите правила. Всички състезателни резултати постигнати по време на период на лишаване от права, включително приети със задна дата следва да бъдат анулирани.

[Коментар към чл. 10.11.1: В случаи на нарушения на антидопинговите правила, различни от тези третираны от чл. 2.1, времето, необходимо на антидопинговата организация да открие достатъчно факти, за да се установи нарушение, може да бъде продължително, особено когато спортистът или друго лице е предприел(о) мерки, за да се избегне откриването. При тези обстоятелства, не трябва да се използва възможността, предвидена в настоящия член, за налагане на санкцията от по-ранна дата.]

чл. 10.11.2 Своевременно признаване

При условие че спортист или друго лице направи самопризнания за извършено нарушение незабавно (което във всички случаи означава преди участие в следващо състезание) след като бъде обвинено от антидопингова организация, периодът на лишаване от права може да започне от датата на взимане на пробата или от датата на последно състоялото се нарушение на антидопинговите правила.

Във всеки случай на прилагане на настоящия член обаче спортистът или съответното друго лице изтърпява поне половината от периода на лишаване от права след датата на доброволното приемане на налагането на санкцията, датата на взетото на изслушването решение за налагане на санкцията или датата на налагане на санкцията по друг начин. Настоящият член не се прилага, при условие че периодът на лишаване от права вече е бил намален по реда на чл. 10.6.3.

чл. 10.11.3 Смекчаваци вината обстоятелства при временно отстраняване или лишаване от права

чл. 10.11.3.1 Ако на спортист или друго лице му бъде наложено временно отстраняване и той го изтърпи, размерът на периода на временното отстраняване се приспада от евентуално наложения му период на лишаване от права. Ако спортистът или друго лице изтърпява период на лишаване от права съгласно решение, което впоследствие е обжалвано, тогава размерът на периода на временно отстраняване се приспада от евентуално наложения му период на лишаване от права при обжалването.

чл. 10.11.3.2 Ако спортист или друго лице даде своето писмено съгласие да бъде временно отстранен от антидопингова организация с правомощия за провеждане на процедура за управление на резултати и впоследствие изтърпи наказанието си, периодът на доброволно приетото временно отстраняване се приспада от евентуално наложения период на лишаване от права. Копие на писменото съгласие за временно отстраняване се предоставя незабавно до всяка от страните, които съгласно чл. 14.1 имат право да бъдат известени за установено нарушение на антидопинговите правила.

[Коментар към чл. 10.11.3.2: Доброволното приемане на временно отстраняване не е самопризнание и не бива да се използва по никакъв начин да се правят изводи, които са неблагоприятни за спортиста.]

чл. 10.11.3.3 От периода на лишаване от права не могат да бъдат приспадани периоди отпреди датата на влизане в сила на временно отстраняване или на доброволно прието временно отстраняване, през които спортистът е решил да не се състезава или е бил отстранен от неговия отбор.

чл.10.11.3.4 В отборните спортове, при които период от лишаване от състезателни права се налага екипно, освен ако справедливостта изисква друго, срокът на лишаване от състезателни права започва да тече от датата на окончателното решение на изслушването, предвиждащо лишаване от състезателни права, или ако състезателят се е отказал от правото на изслушване, на датата, когато лишаването от състезателни права е прието или иначе наложено. Всеки период на временно отстраняване на отбор (независимо дали е наложен или доброволно приет) се приспада от общия период на лишаване от състезателни права, който трябва да бъде изтърпян.

[Коментар към чл. 10.11: Чл. 10.9 пояснява, че закъсненията, които не могат да бъдат приписани на спортиста, съвременните самопризнания и временното отстраняване са единственото оправдание за започване на периода на лишаване от права по-рано от датата на последното решение от изслушването.]

чл. 10.12 Статут по време на периода на лишаване от права

чл. 10.12.1 Забрана за участие в спортно-състезателна дейност по време на период на лишаване от права

Лишен от права спортист или друго лице няма право по време на периода на лишаване от права да участва по какъвто и да е начин в каквито и да е състезания или дейности (с изключение на оторизирани образователни или рехабилитационни антидопингови програми), които са оторизирани или организирани от подписала страна (организация, клуб), както и в състезания, които са оторизирани или организирани от професионална

лига или друга организация за спортни прояви на международно или национално ниво или елитни или национални състезания, организирани от правителствена организация.

Спортист или друго лице, което изтърпява над четиригодишен период на лишаване от права, има право след края на четвъртата година да участва в местни спортни мероприятия, не под юрисдикцията на страна по антидопинговия кодекс, в качеството си на спортист, и то само ако мероприятието не се провежда на равнище, което би позволило директно или индиректно класиране (или натрупване на точки) за участие в държавен шампионат или международна спортна проява и не включва работа с непълнолетни. Спортист или лице, което изтърпява период на лишаване от права, продължава да подлежи на тестване.

[Коментар към чл. 10.12.1: Например, спортист, лишен от права по чл. 10.12.2, не може да участва в тренировъчни лагери, демонстрации или тренировки, организирани от неговата национална федерация или клуб, който е неин член или е спонсориран от държавна организация. Лишен от права спортист също така не може да се състезава в професионални лиги, които не са подписали Кодекса страни (напр. Националната хокейна лига, Националната баскетболна асоциация и т.н.), нито в спортни прояви, организирани от организации за международни или национални спортни прояви, които не са подписали Кодекса страни, без да породи последиците по чл. 10.12.3. Терминът „активна дейност” включва, например, административни дейности като официално лице, директор, служител, доброволец на организация, описана в настоящия член. Санкциите в един спорт ще бъдат признавани и от други спортове (вж. чл. 15.1 – Взаимно признаване).]

чл. 10.12.2 Завръщане към тренировъчен процес

В изключение от чл. 10.12.1, спортистът може да се завърне към тренировъчния процес в отбора си или да използва спортните съоръжения на клуба или друга организация на страна по кодекса не по-рано от: (1) два месеца преди да изтече срока на лишаване от права или (2) последната четвърт от изтърпявания период.

[Коментар към чл. 10.12.2: В много отборни и някои индивидуални (ски скокове, гимнастика) спортове, спортистът не може да тренира пълноценно сам, така че да бъде готов за състезания в края на периода на лишаване от права. По време на тренировъчния процес, описан в този член, на лишен от права спортист не се разрешава друга спортна дейност, освен тренировка.]

чл. 10.12.3 Нарушаване на забраната за участие в спортно-състезателна дейност по време на период на лишаване от права

При условие че лишен от права спортист или друго лице наруши забраната за участие в спортно-състезателна дейност по чл. 10.12.1 по време на период на лишаване от права, резултатите от участието му се анулират и нов период на лишаване от права, равен по време на първоначалния, започва да тече, от датата на приключване на първоначалния. Новият период на лишаване от права може да бъде съобразен със степента на вината на спортиста или другото лице, както и от други обстоятелства. Антидопинговата организация, чиято процедура за управление на резултати е довела до налагането на периода на лишаване от права, е тази, която определя дали има нарушение на забраната, както и дали е уместно да се съобрази санкцията. Това решение може да бъде обжалвано по чл. 13.

При условие че спортно-техническо лице или друго лице окаже съдействие на спортист при нарушаване на забраната за участие в спортно-състезателна дейност по време на период на лишаване от права, антидопинговата организация с правомощия спрямо спортно-техническото лице или съответното друго лице има право да наложи санкции за съдействието съгласно чл. 2.9.

чл. 10.12.4 Прекратяване на финансова подкрепа по време на период на лишаване от права

Освен това, при нарушение на антидопинговите правила, за което не се прилага намалена санкция по реда на чл. 10.4 и чл. 10.5, подписалите страни, техните организации членки и правителствата прекратяват частично или изцяло финансовата подкрепа или свързаните със спортната дейност облаги за лицето нарушител.

чл. 10.13 Автоматично публикуване на санкциите

Задължителна част на всяка санкция следва да включи автоматично публикуване, както е предвидено в чл. 14.3.

[Коментар към чл. 10: Хармонизацията на санкциите беше една от най-дискутираните и оспорвани области на борбата срещу допинга. Хармонизация означава прилагане на еднакви правила и критерии при оценяване на уникалните факти по всеки случай. Аргументите против изискването за хармонизация на санкциите са основани на някои различия между спортовете, като например: в някои спортове спортистите са професионалисти с високи доходи, а в при други – аматьори; в спортовете, в които кариерата е кратка стандартният период на лишаване от права би оказал доста по-значимо въздействие върху спортиста отколкото в спортовете, в които кариерата е традиционно по-дълга; в индивидуалните спортове отстраненият спортист има по-добра възможност да поддържа състезателните си умения чрез самостоятелни тренировки, отколкото в спортовете, в които тренировките с отбор са по-важни. Основният аргумент в подкрепа на хармонизацията е фактът, че не е справедливо двама спортисти сънародници, в чиито проби е открита една и съща забранена субстанция при сходни обстоятелства, да получат различни санкции само защото се състезават в различни спортове. Освен това, гъвкавостта при санкционирането често пъти се разглежда от някои спортни организации като неприемлива възможност за проявяване на снизхождение към допингиращи се лица. Липсата на хармонизация на санкциите също така често пъти е водила до конфликти между международни федерации и национални антидопингови организации по отношение на това докъде се простират техните правомощия.]

ЧЛ. 11: ПОСЛЕДИЦИ ЗА ОТБОРИ

чл. 11.1 Тестване в отборните спортове

При условие че повече от един спортист от отбор по отборен спорт е известен по реда на чл. 7 за нарушение на антидопинговите правила във връзка с дадена спортна проява, нейният ръководен орган провежда подходящо целево тестване на отбора през периода на проявата.

чл. 11.2 Последници за отборните спортове

Ако повече от двама члена на отбор по отборен спорт бъдат признати за виновни в извършване на нарушение на антидопинговите правила през периода на спортна проява, освен санкциите за отделните спортисти, извършили нарушението на антидопинговите правила, ръководният орган на проявата налага подходяща санкция и на отбора (напр. отнемане на точни, анулиране на участието в състезание или спортна проява или др.).

чл. 11.3 Ръководният орган на спортна проява може да установи по-строги последици за отборните спортове. Ръководният орган на спортна проява може да установи правила, с които да налага на отборните спортове по-строги последици от предвидените в чл. 11.2 за целите на проявата.

[Коментар към чл. 11.3: Например, Международният олимпийски комитет може да установи правила, изискващи дисквалифициране на отбор от Олимпийските игри въз основа на по-малък брой нарушения на антидопинговите правила през периода на Олимпийските игри.]

ЧЛ. 12: САНКЦИИ ЗА СПОРТНИ ОРГАНИ

Кодексът не възпира приемащите го подписали страни, или членове на подписалите го страни или правителства да прилагат собствени правила за целите на налагане на санкции на други спортни органи, спрямо които имат правомощия.

[Коментар към чл. 12: Настоящият член пояснява, че Кодексът не ограничава съществуващите дисциплинарни права между организациите.]

ЧЛ. 13: ОБЖАЛВАНИЯ

чл. 13.1 Решения, подлежащи на обжалване

Решения, взети по реда на Кодекса или по реда на приети съобразно Кодекса правила, могат да бъдат обжалвани по описания в чл. 13.2 до чл. 13.4 начин или по друг предвиден в Кодекса или в Международните стандарти начин, като обжалването не спира изпълнението им, освен ако апелативният орган разпореди друго. Преди да започне обжалването е задължително да бъдат изчерпани всички процедури за преразглеждане, последващи решението, при условие че същите зачитат принципите, залегнали в чл. 13.2.2 (освен в случаите по чл. 13.1.3).

чл. 13.1.1 Неограничен обхват на преглед

Обхвата на обжалване включва всички въпроси, отнасящи се до материята и по никакъв начин не е ограничен до въпросите, първоначално разгледани на по-предишна инстанция.

чл. 13.1.2 САС няма да се съобразява със обжалваните заключения

При взимането на решение, САС няма да се съобразява с преценката на инстанцията, чието решение е обжалвано.

[Коментар към чл. 13.1.2: Изслушванията в САС са de novo (отначало). Предшествващи изслушвания не ограничават доказателствения материал, нито пък носят тежест при изслушванията в САС.]

чл. 13.1.3 САА не е длъжна да изчерпва вътрешните способности за обжалване

При условие, че САА има правото да обжалва по реда на чл. 13 и никоя страна не е обжалвала дадено окончателно решение, взето в рамките на процедурата на антидопинговата организация, САА може да обжалва решението директно пред САС без да е необходимо да изчерпва предвидените в процедурата на антидопинговата организация способности за обжалване.

[Коментар към чл. 13.1.3: При произнесено решение преди окончателния етап на процедурата на антидопингова организация (напр. първо изслушване), което никоя от страните не обжалва на следващ етап от процедурата на антидопинговата организация (напр. управителен съвет), САА може да заобиколи оставащите етапи от вътрешната процедура на антидопинговата организация и да обжалва директно пред САС.]

чл. 13.2 Обжалване на решения, касаещи нарушения на антидопинговите правила, последици и временни отстранявания, признания на решения и юрисдикция

По реда на чл. 13.2 може да бъде обжалвано решение, че е извършено нарушение на антидопинговите правила, решение за налагане на последици или за неналагане на последици за нарушение на антидопинговите правила или решение, че не е извършено нарушение на антидопинговите правила; решение, постановяващо прекратяване на производството по нарушение на антидопинговите правила поради процедурни причини (напр. давност); решение на САА да не прави изключение от изискването за шестмесечно предизвестие на отказал се спортист, за възстановяване на спортната дейност съгласно чл. 5.7.1; решение на САА приписваща управление на резултати съгласно чл. 7.1; решение на антидопингова организация да не представя даден неблагоприятен аналитичен резултат или атипичен резултат като нарушение на антидопинговите правила или решение за прекратяване на разглеждането на нарушение на антидопинговите правила след проведено разследване по чл. 7.7; и решение за налагане на временно отстраняване вследствие на проведено предварително изслушване ; неспазване от страна на антидопингова организация на чл. 7.9; решение, постановяващо липса на компетентност на дадена антидопингова организация във връзка с вземането на решение по повод на предполагаемо нарушение на антидопинговите правила или последиците от него; решение да отложи или да не отложи период на лишаване от права или да възобнови или да не възобнови период на отлагане на лишаване от права съгл. чл. 10.6.1; решение съгласно чл. 10.12.3; и решение от антидопингова организация да не признае решението на друга антидопингова организация съгласно чл. 15 може да бъде обжалвано по изключение съгласно чл. 13.2.

чл. 13.2.1 Обжалвания, включващи спортисти на международно ниво и международни състезания

В случаите, произтичащи от участие в международни спортни прояви, и в случаите на замесени спортисти на международно ниво решението може да бъде обжалвано единствено пред САС.

[Коментар към чл. 13.2.1: Решенията на САС са окончателни и обвързващи, освен ако се изисква преразглеждане по закон, приложим към анулирането или изпълнението на арбитражни решения.]

чл. 13.2.2 Обжалвания, включващи други спортисти или други лица

Решенията по случаите където чл. 13.2.1 е неприложим могат да бъдат обжалвани пред независим и безпристрастен орган съобразно правила, установени от националната антидопингова организация, и зачитащи следните принципи:

- своевременно провеждане на изслушването;
- справедлив, безпристрастен и независим разглеждащ състав;
- даване на право на лицето да бъде представявано за собствена сметка; и
- своевременно издаване на писмено, мотивирано решение.

[Коментар към чл. 13.2.2: Антидопинговата организация може да предпочете да спазва настоящия член като даде право да се обжалва директно пред САС.]

чл. 13.2.3 Лица с право на обжалване

В случаите по чл. 13.2.1, право на обжалване пред САС имат следните страни:

- а) спортистът или съответното друго лице - обект на обжалваното решение;
- б) другата страна по делото, във връзка с което е произнесено решението;
- в) съответната международна федерация;
- г) националната антидопингова организация на държавата по местожителство на лицето или на държавата, на която лицето е гражданин или която му е издала състезателен лиценз;
- д) Международният олимпийски комитет или Международният параолимпийски комитет (приложим за случая), при условие че се касае за решения, които могат да окажат влияние във връзка с Олимпийски или Параолимпийски игри, включително решения, влияещи на право на участие в Олимпийски или Параолимпийски игри; и
- е) САА.

В случаите по чл. 13.2.2, право на обжалване пред националния орган за обжалване имат страните, определени от правилата на националната антидопингова организация, като сред тях трябва да бъдат поне:

- а) спортистът или съответното друго лице - обект на обжалваното решение;
- б) другата страна по делото, във връзка с което е произнесено решението;
- в) съответната международна федерация;
- г) националната антидопингова организация на държавата по местожителство на лицето; и
- д) Международният олимпийски комитет или Международният параолимпийски комитет (приложим за случая), при условие че се касае за решения, които могат да окажат влияние във връзка с Олимпийски или Параолимпийски игри, включително решения, влияещи на право на участие в Олимпийски или Параолимпийски игри; и
- е) САА

В случаите по чл. 13.2.2 САА и Международният олимпийски комитет или Международният параолимпийски комитет както и съответната международна федерация също имат право да обжалват пред САС решенията на националния орган за обжалване. Всяка страна, която обжалва, има право на съдействие от САС във връзка с получаването на цялата приложима информация от антидопинговата организация, чието решение се обжалва, като информацията се предоставя по разпореждане на САС.

Крайният срок за обжалване за намеса от САА е не по-късно от:

- а) двадесет и един дни след изтичането на последния ден от срока за обжалване за останалите страни; или
- б) двадесет и един дни след като САА получи пълното досие по свързания с решението случай.

Независимо от всички останали разпоредби, временното отстраняване може да бъде обжалвано само от спортиста или лицето, на което е наложено.

чл. 13.2.4 Обжалване на двете страни и други последващи обжалвания

Обжалване на две страни по едно и също дело пред САС, както и на последващи обжалвания от коя да е страна по делото, съгласно кодекса са забранени. Всяка страна с право на обжалване по чл. 13 трябва да обжалва не по-късно от времето на получаване на отговор.

[Коментар към чл. 13.2.4: Тази клауза е необходима, тъй като от 2011 г насам, решенията на САС не забраняват на спортист да обжалва при условие, че тече процедура по обжалване от страна на антидопинговата организация, след като периода за обжалване на спортиста е изтекъл. Клаузата разрешава пълно изслушване на всички страни в процеса.]

чл. 13.3 Несвоевременно произнасяне на решение от страна на антидопинговата организация

В случаите, в които антидопингова организация не съумее в рамките на разумен срок, определен от САА, да се произнесе с решение за това дали е извършено нарушение на антидопинговите правила, САА може да предпочете да обжалва директно пред САС като за целта ще се счита, че антидопинговата организация е взела решение, постановяващо липса на нарушение на антидопинговите правила. Ако разглеждащият състав на САС реши, че е било извършено нарушение на антидопинговите правила и че САА е действала разумно, като е решила да обжалва пред него, заплатените от САА адвокатски хонорари и изразходваните от нея средства по разследването на случая се възстановяват от антидопинговата организация.

[Коментар към чл. 13.3: Предвид различните обстоятелства при всяко разследване на нарушение на антидопинговите правила и всяка процедура за управление на резултати е невъзможно да бъде установен фиксиран срок за произнасяне на решение от антидопингова организация преди възможната намеса на САА чрез обжалване директно пред САС. Преди да предприеме подобни действия, САА ще се консултира с антидопинговата организация и ще ѝ даде възможност да обясни защо не се е произнесла с решение. Настоящият член не възпира никоя международна федерация да има правила, които ѝ позволяват да приеме юрисдикцията над спорове, при които нейна национална федерация бави неуместно процедура за управление на резултати.]

чл. 13.4. Обжалвания, отнасящи се до РТУ

Решенията, отнасящи се до РТУ могат да бъдат обжалвани по изключение съгласно чл. 4.4.

чл. 13.5. Известяване на апелативни решения

Всяка една антидопингова организация, която е страна по апелативно производство трябва да уведоми в най-кратки срокове спортист или друго лице за решението си по делото, както и други антидопингови организации с правомощия за обжалване съгласно чл. 13.2.3 по реда на чл. 14.2.

чл. 13.6 Обжалване на решения по Раздел трети и Раздел четвърти на Кодекса

При доклад на САА за неспазване на Кодекса съгласно чл. 23.5.4, както и при други последици наложени съгласно Раздел трети (Задължения и отговорности) от Кодекса, съответната организация, за която се отнася доклада или на която са наложени последиците, има право да обжалва единствено пред САС съгласно приложимите пред него разпоредби.

чл. 13.7 Обжалване на решения за временно прекратяване или отнемане на акредитацията на лаборатория

Решение на САА за временно прекратяване или отнемане на акредитацията на акредитирана от САА лаборатория може да бъде обжалвано само от съответната лаборатория единствено пред САС.

[Коментар към чл. 13: Целта на Кодекса е всички спорове, произтичащи от борбата срещу допинга, да бъдат разрешавани посредством справедливи и прозрачни вътрешни процедури с окончателно обжалване. Прозрачността на свързаните с борбата срещу допинга решения на антидопинговите организации е гарантирана в чл. 14. На съответните лица или организации, включително на САА, е дадена възможност да обжалват тези решения. Важно е да се обърне внимание на факта, че сред заинтересованите лица и организации с право на обжалване по реда на чл. 13 не са посочени спортисти или техни федерации, които биха имали полза от дисквалифицирането на конкурент.]

ЧЛ. 14: КОНФИДЕНЦИАЛНОСТ И ДОКЛАДВАНЕ

Принципите за координиране на резултатите от борбата срещу допинга, прозрачност и отчетност пред обществото и зачитане на личния живот на всички спортисти или други лица са следните:

чл. 14.1 Информация относно неблагоприятни аналитични резултати, атипични резултати и други установени нарушения на антидопинговите правила

чл. 14.1.1 Известяване на спортисти и други лица за нарушения на антидопинговите правила

Начинът и формата на известяване за нарушения на антидопингово правило ще бъдат отразени в правилата на антидопинговата организация, която отговаря за управлението на резултатите.

чл. 14.1.2 Известяване на национални антидопингови организации, международни федерации и САА за нарушения на антидопингово правило

Антидопингова организация, която отговаря за управлението на резултатите, ще известява националната антидопингова организация и международната федерация на спортиста, както и САА, за установеното нарушение на антидопинговите правила едновременно с известяването на спортиста или другото лице.

чл. 14.1.3 Съдържание на известието за нарушение на антидопинговите правила

Известието включва името, държавата, спорта, спортната дисциплина и състезателното ниво на спортиста, вида на проверката (по време на състезание или извън състезание), датата на взимане на пробата, докладвания от лабораторията аналитичен резултат и друга информация, изискана от Международния стандарт за тестване и разследвания, или за нарушения на антидопинговите правила, различни от тези третираны от чл. 2.1, нарушеното правило и основаниято на установеното нарушение.

чл. 14.1.4 Докладване на състоянието

Освен по отношение на разследвания, непредизвикани от известие за нарушение на антидопингово правило по реда на чл. 14.1.1, антидопинговите организации, по смисъла на чл. 14.1.2, ще бъдат редовно осведомявани за състоянието и резултатите от всички прегледи и производства, проведени по реда на чл. 7, чл. 8 или чл. 13 и ще им се дава незабавно, писмено, мотивирано обяснение или решение, обясняващо разрешаването на спора.

чл. 14.1.5 Конфиденциалност

Организациите получатели нямат право да разкриват тази информация на лица, различни от лицата, които имат право да я използват на принципа „необходимост да се знае“ (като такива лица могат да бъдат, например, съответните служители на приложим национален олимпийски комитет, национална федерация или отбор, в случай че се касае за отборен спорт), до нейното публично разкриване или, съответно, неразкриване по реда на чл. 14.3 от страна на антидопинговата организация, която отговаря за управлението на резултатите.

[Коментар към чл. 14.1.5: Всяка антидопингова организация предвижда в своите антидопингови правила процедури за защита на конфиденциална информация и за разследване и дисциплиниране на неподходящо разкриване на конфиденциална информация, извършено от неин служител или друго упълномощено лице.]

чл. 14.2. Известяване за решение по нарушение на антидопингови правила и молба за предоставяне на копия от делото

чл. 14.2.1 Решения за нарушения на антидопингови правила по реда на чл. 7.10, чл. 8.4, чл. 10.4, чл. 10.5, чл. 10.6, чл. 10.12.3 или чл. 13.5 ще включват всички причини за взетото решение, в това число, ако е приложимо, мотивирано решение за неналагане на

потенциалното максимално наказание. Там където решението не е на английски или френски, антидопинговата организация ще осигури резюме на решението и мотивиращите го причини.

чл. 14.2.2 Антидопингова организация с право на обжалване по реда на чл. 14.2.1 може да изиска, в рамките на 15 дни, да получи пълно копие на документите, съдържащи причините за взетото решение.

чл. 14.3 Публично Разкриване

чл. 14.3.1 Самоличността на спортист или друго лице, което дадена антидопингова организация е установила като извършител на нарушение на антидопинговите правила, може да бъде разкрита публично от антидопинговата организация, която отговаря за управлението на резултатите само след известяване на спортиста или другото лице (по реда на чл. 7.3, чл. 7.4, чл.7.5, чл. 7.6 или чл. 7.7) и съответните антидопингови организации (по реда на чл. 14.1.2).

чл. 14.3.2 Не по-късно от двадесет дни след постановяване в последно апелативно решение по чл. 13.2.1 и чл. 13.2.2 или ако апелативното решение е било отхвърлено или изслушването по чл. 8 е било отхвърлено, или след изтичане на срока за оспорване на твърдението, че има нарушение на антидопинговите правила, антидопинговата организация, която отговаря за управлението на резултатите, е длъжна да докладва публично крайния изход от спора, в това число вида спорт, нарушеното антидопингово правило, името на спортиста или лицето извършител на нарушението, наименованието на забранената субстанция или забранения метод и наложените последици. Същата антидопингова организация е длъжна да докладва в рамките на двадесет дни решенията по последните обжалвания, касаещи нарушения на антидопинговите правила, включително информацията, описана по-горе.

чл. 14.3.3 В случаите, в които след изслушване или обжалване бъде установено, че не е извършено нарушение на антидопинговите правила, съответното решение може да бъде оповестено публично само със съгласието на спортиста или другото лице, за което се отнася. Антидопинговата организация, която отговаря за управлението на резултатите, полага подходящи усилия за да се сдобие с такова съгласие, а в случай че го получи, разкрива решението публично в неговата цялост или в редактиран вариант, одобрен от спортиста или съответното друго лице.

чл. 14.3.4 Публикуването се извършва чрез поместване на задължителната информация на интернет страницата на антидопинговата организация за срок от поне един месец или в продължение на периода на лишаване от права.

чл. 14.3.5 Антидопинговите организации, акредитираните от САА лаборатории и техните служители не коментират в общественото пространство конкретните факти по висящи случаи (което не включва общото описание на процедури и научни факти), освен в отговор на публични изказвания, приписвани на спортиста, съответното друго лице или техни представители.

чл. 14.3.6 Задължителното публикуване по реда на чл. 14.3.2, няма да бъде изисквано, когато установеното нарушение на антидопингово правило е извършено от непълнолетен. Всяко евентуално публикуване на такъв случай ще бъде пропорционално на фактите и обстоятелствата по случая.

чл. 14.4 Статистическо докладване

Антидопинговите организации поне веднъж годишно публикуват общ статистически доклад за допинговия контрол, който извършват, и предоставят копие от него на САА. Антидопинговите организации могат да публикуват и доклади, в които да посочват името на всеки проверен спортист и датата на всяко тестване. САА е длъжна поне веднъж в годината да публикува статистически доклад, резюмиращ информацията, предоставена от антидопинговите организации и лаборатории.

чл. 14.5 Информационен център за данни и резултати от допингов контрол

САА действа като главен информационен център за данни и резултати от тестване за целите на допинговия контрол, включително и на биологичните профили на спортисти на международно ниво и спортисти на национално ниво, както и информация за местонахождението на тези, включени в регистъра на спортистите за тестване. За да се подпомогне координираното планиране на разпределението на проверките и да се избегне излишното дублиране на тестването, провеждано от различните антидопингови организации, всяка антидопингова организация докладва на информационния център на САА, като използва АДАМС или друга система, одобрена от САА, за всички състезателни и извън състезателни проверки, които извършва на такива спортисти, възможно най-скоро след тяхното провеждане. Достъп то тази информация се дава, съобразно приложимите правила, на спортиста, на неговата национална антидопингова организация и международна федерация, както и на всяка антидопингова организация с правомощия за тестване на спортиста.

За да бъде в състояние да служи като информационен център за данни, свързани с тестване за целите на допинговия контрол, както и за взимане на решения по управление на резултатите, САА разработи пособие за управление на база данни – АДАМС, което отразява най-съвременните принципи в областта на защитата на личния живот и личните данни. АДАМС е разработена така, че да не противоречи на нормативните актове за защита на личния живот и личните данни, приложими спрямо САА и други организации, които използват АДАМС. Информацията от личен характер, свързана със спортисти, спортно-технически лица и други лица, които участват в антидопингови дейности, се съхранява от САА (която е под надзора на канадските служби за защита на личния живот и личните данни), в условия на строга конфиденциалност и съобразно Международния стандарт за защита на личния живот и личните данни.

чл. 14.6 Защита на личния живот и личните данни

Антидопинговите организации имат право да събират, съхраняват, обработват или разкриват лични данни, свързани със спортисти или други лица, когато е уместно да провеждат антидопинговите си дейности съобразно кодекса и международните стандарти (включително международните стандарти за защита на личния живот и личните данни) и в съответствие с приложимия закон.

[Коментар към чл. 14.6: Необходимо е да се отбележи, че чл. 22.2 постановява, че „Всяко правителство ще насърчава всички свои публични служби и агенции да споделят информация с антидопинговите организации, която би била от полза за борбата срещу допинга в спорта, при условие че това не е забранено от закона.]

ЧЛ. 15 ПРИЛАГАНЕ И ПРИЗНАВАНЕ НА РЕШЕНИЯТА

чл. 15.1 Подписалите страни признават и зачитат тестването, резултатите от изслушвания или други окончателни решения на подписала страна, при условие, че са в съответствие с Кодекса и в рамките на нейните правомощия, и ще бъдат прилагани навсякъде по света, без това да ги лишава от правото им на обжалване по чл. 13.

[Коментар към чл. 15.1: Степента на признаване на разрешения за терапевтична употреба на спортисти от други антидопингови организации ще бъде определяна съгласно чл. 4.4, както и от Международния стандарт за разрешения за терапевтична употреба.]

чл. 15.2 Подписалите страни признават същите мерки, предприети от неприети Кодекса органи, чиито правила са в съответствие с Кодекса.

[Коментар към чл. 15.2: Когато решението е на организация, която не е приела кодекса, но в един случай то е съобразено с кодекса, а в друг – не, страни подписали кодекса правят опит да приложат това решение съобразно принципите на Кодекса. Например, ако в рамките на съобразена с Кодекса процедура неподписала Кодекса страна уличи спортист в нарушение на антидопинговите правила въз основа на наличие на забранена субстанция в организма му/и, но приложението период на лишаване от права е по-кратък в сравнение с предвидения в Кодекса, подписалите Кодекса страни трябва да признаят констатираното нарушение, а националната антидопингова организация на спортиста – да проведе изслушване в съответствие с чл. 8 за да определи дали предвидения в Кодекса по-дълъг период на лишаване от права трябва да бъде наложен.]

ЧЛ. 16: ДОПИНГОВ КОНТРОЛ ЗА СЪСТЕЗАТЕЛНИ ЖИВОТНИ

чл. 16.1 Международните федерации на спортовете, чиито състезания включват животни, установяват и прилагат антидопингови правила и за животните. В антидопинговите правила задължително се включва списък на забранени субстанции, подходящи процедури за тестване и списък на одобрени лаборатории за анализ на пробите.

чл. 16.2 По отношение на определянето на нарушения на антидопинговите правила, управлението на резултати, справедливите изслушвания, последиците и обжалванията, които включват животни, участващи в спортна дейност, съответната международна федерация установява и прилага правила, които са съвместими с принципите на чл. 1, чл. 2, чл. 3, чл. 9, чл. 10, чл. 11, чл. 13 и чл. 17 от Кодекса.

ЧЛ. 17: ДАВНОСТ

Предприемането на каквито и да е антидопингови процедури спрямо спортисти или други лица е недопустимо преди той/тя да са били известни за нарушението на антидопинговото правило съгласно чл. 7 или има опит за известяването в рамките на десет години от датата на установяване на нарушението.

РАЗДЕЛ ВТОРИ: ОБРАЗОВАТЕЛНА И НАУЧНО-ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКА ДЕЙНОСТ

ЧЛ. 18: ОБРАЗОВАТЕЛНА ДЕЙНОСТ

чл. 18.1 Основен принцип и главна цел

Основният принцип на информационните и образователните програми за спорт без допинг е опазването на описания във въведението на Кодекса спортен дух от опорочаване чрез допингиране, а главната им цел – превенцията. Крайната цел е предотвратяването на съзнателната или несъзнателната употреба на забранени субстанции или забранени методи от спортисти.

Информационни програми трябва да акцентират върху осигуряването на основна информация на спортистите по смисъла на чл. 18.2. Образователните програми трябва да се фокусират върху превенцията. Програмите по превенция следва да представляват ценности, основани и насочени към спортистите и спортно-техническите лица, с особен акцент върху младите хора чрез присъствие в училищните програми.

Всички подписали страни, в рамките на своите възможности и обхвата на своята отговорност, както и чрез взаимодействие помежду си, планират, реализират, оценяват и наблюдават информационни, образователни програми по превенция за спорт без допинг.

чл. 18.2 Програми и дейности

Информационните и образователните програми предоставят на спортистите на съответните други лица актуална и точна информация поне по следните въпроси:

- Субстанции и методи от Забранителния списък;
- Нарушения на антидопинговите правила;
- Последници от допингирането – санкционни, здравословни и социални;
- Процедури за допингов контрол;
- Права и отговорности на спортистите и спортно-техническите лица;
- РТУ;
- Справяне с рисковете, свързани с хранителните добавки;
- Как допингът накърнява спортния дух.
- Приложими изисквания за местонахождението на спортистите.

Програмите трябва да лансират спортния дух за да се установи среда, която спомага за налагане на спорта без допинг, и да оказват положително и дълготрайно влияние върху избора на спортистите и други лица.

Програмите за превенция трябва да бъдат насочени основно към млади хора в училища и спортни клубове и да бъдат подходящи за тяхната възраст, а също и към родители, възрастни спортисти, служители в сферата на спорта, треньори, медицински лица и медии.

Спортно-техническите лица трябва да образуват и да съветват спортистите по отношение на приети съобразно Кодекса антидопингови политики и правила.

Подписалите страни насърчават и подкрепят активното участие на спортисти и спортно-технически лица в образователни програми за спорт без допинг.

[Коментар към чл. 18.2: Информационните и образователните антидопингови програми не трябва да бъдат ограничавани до спортисти на национално или международно ниво, а да включват всички лица, включително младежите, които участват в спортна дейност под юрисдикцията на подписала страна, правителство или приемаща Кодекса спортна организация (вж. определението за спортист). Програмите трябва да се стремят да включват и спортно-технически лица. Тези принципи съвпадат с принципите за образование и обучение, заложи в Конвенцията на ЮНЕСКО.]

чл. 18.3 Професионални кодекси на поведение

Всички подписали страни са длъжни да си сътрудничат, а правителствата – да насърчават съответните компетентни професионални асоциации и институции да разработват и прилагат подходящи кодекси на поведение, добра практика и етика в спортната практика по отношение на борбата срещу допинга, както и да налагат съобразени с Кодекса санкции.

чл. 18.4 Координация и сътрудничество

САА действа като главен информационен център за информационни и образователни ресурси и/или програми, разработени от самата нея или от антидопингови организации.

Всички подписали страни, спортисти и други лица си сътрудничат както помежду си, така и с правителствата, за да координират своите усилия в областта на информационната и образователната дейност в сферата на борбата срещу допинга и за да споделят своя опит, и да гарантират ефективността на програмите при осъществяването на превенция на допинга в спорта.

ЧЛ. 19: НАУЧНО-ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКА ДЕЙНОСТ

чл. 19.1 Цели на научно-изследователската дейност в сферата на борбата срещу допинга

Научно-изследователската дейност в сферата на борбата срещу допинга допринася за разработването и реализирането на ефикасни програми за допингов контрол и на информационни и образователни програми за спорт без допинг.

Всички подписали страни, в сътрудничество помежду си и с правителствата, са длъжни да насърчават и лансират научно-изследователската дейност в сферата на борбата срещу допинга, и да предприемат всякакви разумни мерки за да гарантират, че резултатите от тази дейност се използват за лансиране на цели, които са съвместими с принципите на Кодекса.

чл. 19.2 Видове научно-изследователска дейност

Освен с медицинска, аналитична и физиологична, научно-изследователската дейност в сферата на борбата срещу допинга може да бъде със социологическа, поведенческа, юридическа и етическа насоченост. Трябва да бъдат провеждани изследвания за развиване и оценяване на ефикасността на научно-обосновани физиологични или психологически тренировъчни програми, които са съвместими с принципите на Кодекса и зачитат достойнството на субекта; както и изследвания за употребата на нови субстанции и методи, чиято поява се дължи на научното развитие.

чл. 19.3 Координиране на научно-изследователската дейност и споделяне на резултати

Координирането на научно-изследователската дейност чрез САА е от осъществено значение. Копия на резултатите от научно-изследователска дейност в сферата на борбата срещу допинга трябва да бъдат предоставяни на САА и, при условие че е уместно, да бъдат споделяни със съответните подписали страни, спортистите и с други заинтересовани страни, без това да ограничава правата на интелектуална собственост върху тях².

чл. 19.4 Научно-изследователски практики

Научно-изследователската дейност в сферата на борбата срещу допинга трябва да бъде в съответствие с международно признатите практики.

чл. 19.5 Научно-изследователска дейност, включваща използване на забранени субстанции и забранени методи

Прилагането на забранени субстанции и забранени методи на спортисти в рамките на научно-изследователските усилия трябва да бъде избягвано.

чл. 19.6 Злоупотреба с резултати

Трябва да бъдат взети адекватни препазни мерки срещу злоупотребата с резултати от научно-изследователска антидопингова дейност и тяхното приложение за целите на допингиране.

РАЗДЕЛ ТРЕТИ: РОЛИ И ОТГОВОРНОСТИ

Подписалите страни действат в дух на сътрудничество и партньорство за да гарантират успеха на борбата срещу допинга в спорта и зачитането на Кодекса.

[Коментар: Отговорностите на подписалите страни и спортистите или други лица са посочени в много членове от Кодекса. Отговорностите по настоящия член са допълнение към тези отговорности.]

² Т.е. върху резултатите от научно-изследователска дейност в сферата на борбата срещу допинга (бел. прев.).

ЧЛ. 20: ДОПЪЛНИТЕЛНИ РОЛИ И ОТГОВОРНОСТИ НА ПОДПИСАЛИТЕ СТРАНИ

чл. 20.1 Роли и отговорности на Международния олимпийски комитет

чл. 20.1.1 Във връзка с Олимпийските игри – да приема и прилага антидопингови правила и политики, които са съобразени с Кодекса.

чл. 20.1.2 Да изисква от международните федерации, които са част от олимпийското движение, да спазват Кодекса като условие за признаването им от Международния олимпийски комитет.

чл. 20.1.3 Да прекратява частично или изцяло олимпийското финансиране на неспазващи Кодекса спортни организации.

чл. 20.1.4 Да предприема подходящи действия, насочени към обезсърчаване на неспазването на Кодекса, съгласно чл. 23.5.

чл. 20.1.5 Да оторизира и подпомага изпълнението на Програмата за независимо наблюдение.

чл. 20.1.6 Да изисква от всички спортисти и от всяко спортно-техническо лице, което участва като треньор, инструктор, мениджър, член на екипа на отбор, длъжностно лице, медицинско лице или фелдшер в Олимпийски игри, да се съгласят да спазват антидопингови правила, които са в съответствие с Кодекса, като условие за участие.

чл. 20.1.7 Да преследва активно всички потенциални нарушения на антидопинговите правила в рамките на своята юрисдикция, в това число да разследва дали в случаите на допингиране са замесени спорно-технически лица или други лица.

чл. 20.1.8 Да приема кандидатури за домакинство Олимпийски игри само от държави, чиито правителства са ратифицирали, приели, одобрили или са се присъединили към Конвенцията на ЮНЕСКО и чийто национален олимпийски комитет, национален параолимпийски комитет и национална антидопингова организация спазват Кодекса.

чл. 20.1.9 Да лансира образователните дейности, насочени към борбата срещу допинга.

чл. 20.1.10 Да си сътрудничи със съответните национални организации и агенции и други антидопингови организации.

чл. 20.2 Роли и отговорности на Международния параолимпийски комитет

чл. 20.2.1 Във връзка с Параолимпийските игри – да приема и прилага антидопингови правила и политики, които са съобразени с Кодекса.

чл. 20.2.2 Да изисква от националните параолимпийски комитети, които са част от параолимпийското движение, да спазват Кодекса като условие за признаването им от Международния параолимпийски комитет.

чл. 20.2.3 Да прекратява частично или изцяло параолимпийското финансиране на неспазващи Кодекса спортни организации.

чл. 20.2.4 Да предприема подходящи действия, насочени към обезсърчаване на неспазването на Кодекса, съгласно чл. 23.5.

чл. 20.2.5 Да оторизира и подпомага изпълнението на Програмата за независимо наблюдение.

чл. 20.2.6 Да изисква от всички спортисти и от всяко спортно-техническо лице, което участва като треньор, инструктор, мениджър, член на екипа на отбор, длъжностно лице, медицинско лице или фелдшер в Параолимпийски игри, да се съгласят да спазват антидопингови правила, които са в съответствие с Кодекса, като условие за участие.

чл. 20.2.7 Да преследва активно всички потенциални нарушения на антидопинговите правила в рамките на своята юрисдикция, в това число да разследва дали в случаите на допингиране са замесени спорно-технически лица или други лица.

чл. 20.2.8 Да лансира образователните дейности, насочени към борбата срещу допинга.

чл. 20.2.9 Да си сътрудничи със съответните национални организации и агенции и други антидопингови организации.

чл. 20.3 Роли и отговорности на международните федерации

чл. 20.3.1 Да приемат и прилагат антидопингови правила и политики, които са съобразени с Кодекса.

чл. 20.3.2 Да изискват от техните националните федерации и членовете им да привеждат политиките, правилата и програмите си в съответствие с Кодекса като условие за тяхното членство.

чл. 20.3.3 Да изискват от всички спортисти и от всяко спортно-техническо лице, което участва като треньор, инструктор, мениджър, член на екипа на отбор, длъжностно лице, медицинско лице или фелдшер в оторизирани или организирани от тях или от техни асоциации-членки състезания или дейности, да се съгласят да спазват антидопингови правила, които са в съответствие с Кодекса, като условие за участие.

чл. 20.3.4 Да изискват от всички спортисти, които не са редовни членове на международна федерация или на нейна национална федерация членка, да бъдат на разположение за пробовзимане и да предоставят точна и актуална информация за местонахождение във връзка регистъра на спортистите за тестване на съответната международна федерация, съобразно условията за правоспособност, установени от същата или от организация за спортни прояви от най-висок ранг (съгласно приложимото).

[Коментар към чл.20.3.4: Това ще включва, например, спортисти от професионални лиги]

чл. 20.3.5 Да изискват от всяка тяхна национална федерация да установи правила, изискващи от всички спортисти и от всяко спортно-техническо лице, което участва като треньор, инструктор, мениджър, член на екипа на отбор, длъжностно лице, медицинско лице или фелдшер в оторизирани или организирани от нея или от нейна

организация членка състезания или дейности, да се съглася да спазва антидопингови правила и правомощия на антидопинговите организация с право на управление на резултатите, които са в съответствие с Кодекса, като условие за участие.

чл. 20.3.6 Да изисква националните федерации да докладват всяка информация, предполагаща или отнасяща се до нарушение на антидопингово правило, на тяхната национална антидопингова организация и международна федерация и да съдействат на разследването, извършвано от антидопингова организация с право на това.

чл. 20.3.7 Да предприемат подходящи действия, насочени към обезсърчаване на неспазването на Кодекса, съгласно чл. 23.5.

чл. 20.3.8 Да оторизират и подпомагат изпълнението на Програмата за независимо наблюдение в рамките на международни спортни прояви.

чл. 20.3.9 Да прекратяват частично или изцяло финансирането на неспазващи Кодекса национални федерации членки.

чл. 20.3.10 Да преследват активно всички потенциални нарушения на антидопинговите правила в рамките на своята юрисдикция, в това число да разследват, дали в случаите на допингиране са замесени спорно-технически лица, или други лица, да осигурят подходящо налагане на последиците и автоматично да провеждат разследване на спортно-технически лица в случай на нарушение на антидопингово правило, в което е замесено непълнолетно лице, или спортно-техническо лице, което е подпомогнало повече от един спортист в извършването на нарушение на антидопинговите правила.

чл. 20.3.11 Да направят всичко възможно за приемането на кандидатури за домакинство на световни първенства само от държави, чиито правителства са ратифицирали, приели, одобрили или са се присъединили към Конвенцията на ЮНЕСКО и чийто национален олимпийски комитет, национален параолимпийски комитет и национална антидопингова организация спазват Кодекса.

чл. 20.3.12 Да лансират образователните дейности, насочени към борбата срещу допинга, включително като изискват националните федерации да провеждат образователни дейности, насочени към борбата срещу допинга в координация с съответната национална антидопингова организация.

чл. 20.3.13 Да си сътрудничат със съответните национални организации и агенции и други антидопингови организации

чл. 20.3.14 Да си сътрудничат тясно със САА във връзка с разследвания, извършвани от нея по реда на чл. 20.7.10.

чл. 20.3.15 Да наложат дисциплинарни правила и да изискват от националните федерации също да налагат такива правила за да се попречи на спортно-технически лица, които употребяват Забранени субстанции или Забранени методи да оказват съдействие на спортисти без валидна причина в рамките на националната федерация или ръководно тяло на национална федерация.

чл. 20.4 Роли и отговорности на националните олимпийски комитети и националните параолимпийски комитети

чл. 20.4.1 Да гарантират, че техните антидопингови политики и правила са съобразени с Кодекса.

чл. 20.4.2 Да изискват от националните федерации да привеждат политиките, правилата и програмите си в съответствие с приложимите разпоредби на Кодекса като условие за тяхното членство.

чл. 20.4.3 Да уважават автономността на националната антидопингова организация и да не се намесват в нейните решения и дейности.

чл. 20.4.4 Да изискват националните федерации да докладват всяка информация, предполагаща или отнасяща се до нарушение на антидопингово правило на тяхната национална антидопингова организация и международна федерация и да съдействат на разследването, извършвано от антидопингова организация с право на това.

чл. 20.4.5 Да изискват, като минимално условие за участие в Олимпийски и Параолимпийски игри, от всички спортисти, които не са редовни членове на национална федерация, да бъдат на разположение за пробовзимане и да предоставят информация за местонахождение според изискванията на Международния стандарт за тестване и разследване веднага щом спортистът е идентифициран в дългия списък или в последващ документ за участие, предаден във връзка с Олимпийски или Параолимпийски игри.

чл. 20.4.6 Да си сътрудничи с националната антидопингова организация и да работи съвместно с правителството си за основаването на антидопингова организация, където такава не съществува, при условие, че междувременно, националният олимпийски комитет или негов представител ще изпълнява ролята на национална антидопингова организация.

чл. 20.4.6.1 За тези страни, които са членове на регионални антидопингови организации, националният олимпийски комитет, съвместно с правителството, ще поддържа активна подкрепяща роля със съответната регионална антидопингова организация.

чл. 20.4.7 Да изискват от всяка тяхна национална федерация да установи правила, изискващи от всички спортисти и от всяко спортно-техническо лице, което участва като треньор, инструктор, мениджър, член на екипа на отбор, длъжностно лице, медицинско лице или фелдшер в оторизирани или организирани от нея или от нейна организация членка състезания или дейности, да се съглася да спазва антидопингови правила и правомощия на антидопинговите организация с право на управление на резултатите, които са в съответствие с Кодекса, като условие за участие.

чл. 20.4.8 Да прекратяват частично или изцяло финансирането на всеки нарушил антидопинговите правила спортист или спортно-техническо лице по време на периода на лишаване от права.

чл. 20.4.9 Да прекратяват частично или изцяло финансирането на неспазващи Кодекса национални федерации, които са признати от тях или са техни членки.

чл. 20.4.10 Да преследват активно всички потенциални нарушения на антидопинговите правила в рамките на тяхната юрисдикция, в това число да разследват дали в случаите на допингиране са замесени спорно-технически лица или други лица.

чл. 20.4.11 Да лансират образователните дейности, насочени към борбата срещу допинга, включително като изискват националните федерации да провеждат образователни дейности, насочени към борбата срещу допинга в сътрудничество с съответната национална антидопингова организация.

чл. 20.4.12 Да си сътрудничат със съответните национални организации и агенции и други антидопингови организации.

чл. 20.4.13. Да наложат дисциплинарни правила, за да се попречи на спортно-технически лица, които употребяват Забранени субстанции или Забранени методи без валидна причина да оказват съдействие на спортисти под юрисдикцията на Националния олимпийски комитет и Националния параолимпийски комитет.

чл. 20.5 Роли и отговорности на националните антидопингови организации

чл. 20.5.1 Да бъдат независими във взимането на решенията си и действията си.

чл. 20.5.2 Да приемат и прилагат антидопингови правила и политики, които са съобразени с Кодекса.

чл. 20.5.3 Да си сътрудничат със съответните други национални организации и агенции и други антидопингови организации.

чл. 20.5.4 Да насърчават реципрочното тестване сред различни национални антидопингови организации.

чл. 20.5.5 Да лансират научно-изследователската дейност, насочена към борбата срещу допинга.

чл. 20.5.6 При условие че предоставят финансиране – да прекратяват частично или изцяло финансирането на всеки нарушил антидопинговите правила спортист или спортно-техническо лице по време на периода на лишаване от права.

чл. 20.5.7 Да преследват активно всички потенциални нарушения на антидопинговите правила в рамките на тяхната юрисдикция, в това число да разследват дали в случаите на допингиране са замесени спорно-технически лица или други лица, както и да се погрижат за прилагане на последиците.

чл. 20.5.8 Да лансират образователните дейности, насочени към борбата срещу допинга.

чл. 20.5.9 Автоматично да провеждат разследване на спортно-технически лица в рамките на своята юрисдикция на случаи на нарушение на антидопингово правило, в което е замесено непълнолетно лице, или спортно-техническо лице, което е подпомогнало повече от един спортист в извършването на нарушение на антидопинговите правила.

чл. 20.5.10 Да си сътрудничат тясно със САА във връзка с разследвания, извършвани от нея по реда на чл. 20.7.10.

[Коментар към чл 20.5: За някои по-малки страни, множество от отговорни, описани в този член, могат да бъдат делегирани от техните национални антидопингови организации на регионалните антидопингови организации.]

чл. 20.6 Роли и отговорности на организациите за спортни прояви от най-висок ранг

чл. 20.6.1 Във връзка с техните спортни прояви – да приемат и прилагат антидопингови правила и политики които са съобразени с Кодекса.

чл. 20.6.2 Да предприемат подходящи действия, насочени към обезсърчаване на неспазването на Кодекса, съгласно чл. 23.5.

чл. 20.6.3 Да оторизират и подпомагат изпълнението на Програмата за независимо наблюдение.

чл. 20.6.4 Да изискват от всички спортисти и от всяко спортно-техническо лице, което участва като треньор, инструктор, мениджър, член на екипа на отбор, длъжностно лице, медицинско лице или фелдшер в спортната проява, да се съгласят да спазват антидопингови правила, които са в съответствие с Кодекса, като условие за участие.

чл. 20.6.5 Да преследват активно всички потенциални нарушения на антидопинговите правила в рамките на тяхната юрисдикция, в това число да разследват дали в случаите на допингиране са замесени спорно-технически лица или други лица.

чл. 20.6.6 Да правят всичко възможно да приемат кандидатури за домакинство на спортни прояви само от държави, чиито правителства са ратифицирали, приели, одобрили или са се присъединили към Конвенцията на ЮНЕСКО и чийто национален олимпийски комитет, национален параолимпийски комитет и национална антидопингова организация спазват Кодекса.

чл. 20.6.7 Да лансират образователните дейности, насочени към борбата срещу допинга.

чл. 20.6.8 Да си сътрудничат със съответните национални организации и агенции и други антидопингови организации.

чл. 20.7 Роли и отговорности на САА

чл. 20.7.1 Да приема и прилага политики и процедури, които са съобразени с Кодекса.

чл. 20.7.2 Да наблюдава спазването на Кодекса от страна на подписалите страни.

чл. 20.7.3 Да одобрява международни стандарти, приложими към изпълнението на Кодекса.

чл. 20.7.4 Да акредитира, реакредитира и одобрява лаборатории за извършване на анализи на проби.

чл. 20.7.5 Да изготвя и публикува указания и образци на добра практика

чл. 20.7.6 Да лансира, провежда, възлага, финансира и координира научно-изследователска дейност в областта на борбата срещу допинга, както и да лансира образователни дейности, насочени към борбата срещу допинга.

чл. 20.7.7 Да изготви и да прилага ефективна Програма за независимо наблюдение и други консултативни програми за спортни събития

чл. 20.7.8 Да провежда, при извънредни обстоятелства и под ръководството на Генералния директор на САА, допингов контрол по своя собствена инициатива или по молба на други антидопингови организации и да си сътрудничи със съответните национални и международни организации и агенции, включително (без ограничения) да оказва помощ при разследвания.

[Макар и САА не е агенция, извършваща тестване, тя си запазва правото, при извънредни обстоятелства, да провежда свои собствени тестове, когато проблемите поставени на вниманието на съответната антидопингова организация, не са били адекватно решени.]

чл. 20.7.9 Да одобрява в консултации с международни федерации, национални антидопингови организации и организации на спортни събития от най-висок ранг, определени програми за тестване и анализ на проби.

чл. 20.7.10 Да започне свои собствени разследвания на нарушения на антидопингови правила и други дейности, спомагащи допинга.

ЧЛ. 21: ДОПЪЛНИТЕЛНИ РОЛИ И ОТГОВОРНОСТИ НА СПОРТИСТИТЕ И ДРУГИ ЛИЦА

чл. 21.1 Роли и отговорности на спортистите

чл. 21.1.1 Да бъдат наясно с всички приложими антидопингови политики и правила, приети съобразно Кодекса, и да ги спазват.

чл. 21.1.2 Да бъдат на разположение за пробовзимане.

[Коментар към чл. 21.1.2: С необходимото уважение към човешките права на спортиста и неговия личен живот, легитимни антидопингови съображения понякога изискват пробовзимането да бъде извършено късно вечерта или рано сутринта. Например, известно е, че някои спортисти използват малки дози от еритропоетин (ЕПО) по време на тези часове, за да бъдат неоткриваеми на сутринта.]

чл. 21.1.3 Да поемат отговорност, в контекста на борбата срещу допинга, за всичко, което поглъщат или използват.

чл. 21.1.4 Да информират медицинските лица за своето задължение да не употребяват забранени субстанции и забранени методи и да гарантират, че медицинското лечение, което получават, не нарушава антидопингови политики и правила, приети съобразно Кодекса.

чл. 21.1.5 Да оповести на тяхната националната антидопингова организация и на международна федерация решението на страна, неподписала кодекса, за установено нарушение на антидопингово правило от спортист в предшестващите десет години.

чл. 21.1.6 Да си сътрудничи с антидопингова организация, разследваща нарушение на антидопингово правило.

[Коментар към чл. 21.1.6: Отказът да се сътрудничи не е нарушение на антидопингово правило според кодекса, но може да стане основа за предприемане на дисциплинарна дейност според правилата на подписала кодекса страна.]

чл. 21.2 Роли и отговорности на спортно-техническите лица

чл. 21.2.1 Да бъдат наясно с всички антидопингови политики и правила, приети съобразно Кодекса и приложими спрямо тях и спрямо спортистите, които подпомагат, и да ги спазват.

чл. 21.2.2 Да оказват съдействие при изпълнението на програмата за тестване на спортисти.

чл. 21.2.3 Да използва влиянието си върху поведението и ценностите на спортистите, за да насърчи отношение на непримиримост към допинга.

чл. 21.2.4 Да обяви пред националната антидопингова организация и международна федерация решението на страна, неподписала кодекса, за установено нарушение на антидопингово правило от спортист в предшестващите десет години.

чл. 21.2.5 Да си сътрудничи с антидопингова организация, разследваща нарушение на антидопингово правило.

[Коментар към чл. 21.2.5: Отказът да се сътрудничи не е нарушение на антидопингово правило според кодекса, но може да стане основа за предприемане на дисциплинарна дейност според правилата на подписала кодекса страна.]

чл. 21.2.6 Спортно-техническите лица не могат да притежават или използват Забранена субстанция или Забранен метод без основателна причина.

[Коментар към чл. 21.2.6: В ситуации, при които притежанието и употребата на Забранена субстанция или Забранен метод от спортно-техническо лице без основателна причина не е нарушение на антидопингово правило съгласно кодекса, тогава това трябва да подлежи на дисциплинарни мерки на други спортни организации. Треньорите и спортно-техническият персонал са много често ролеви модели за спортистите. Затова първите не трябва да се замесват в конфликтни ситуации, подронващи задълженията им да насърчават спортистите да не се допингират.]

чл. 21.3. Роли и отговорности на регионалните антидопингови организации

чл. 21.3.1 Да спомогнат на страните членки да прилагат правила, да приемат и спазват политики и програми, съзвучни с кодекса.

чл. 21.3.2 Да изискват като условие за членство подписването на официален документ за членство в регионалната антидопингова организация, който ясно определя делегирането на антидопингови отговорности на регионалната антидопингова организация.

чл. 21.3.3 Да си сътрудничи с други релевантни национални и регионални организации и агенции, и други антидопингови организации.

чл. 21.3.4 Да насърчава реципрочно тестване между националните антидопингови организации и регионалните антидопингови организации.

чл. 21.3.5 Да насърчава антидопинговите научни изследвания.

чл. 21.3.6 Да насърчава антидопинговото образование

ЧЛ. 22 УЧАСТИЕ НА ПРАВИТЕЛСТВАТА

Обвързването на всяко правителство с Кодекса ще се засвидетелства чрез подписването на Декларацията от Копенхаген за борба срещу допинга в спорта от 03.03.2003 г. и ратифицирането, приемането, одобряването или присъединяването към Конвенцията на ЮНЕСКО. В следните членове са записани очакванията към подписалите страни.

чл. 22.1 Всяко правителство ще предприема всички действия и мерки, необходими за спазването на Конвенцията на ЮНЕСКО.

чл. 22.2 Всяко правителство ще приеме закони, регулативни и административни мерки и практики за сътрудничество и споделяне на информация с антидопингови организации, както и за споделяне на информация между антидопинговите организации съгласно кодекса.

чл. 22.3 Всяко правителство ще насърчава сътрудничеството между всички обществени организации и агенции и антидопинговите организации за своевременно споделяне на информация с антидопинговите организации, която би била от полза за борбата срещу допинга в спорта, при условие че това не е забранено от закона.

чл. 22.4 Всяко правителство ще зачита арбитража като предпочитано средство за разрешаване на спорове, свързани с допинг, което е част от фундаменталните човешки права и приложимите местни закони.

чл. 22.5 Там където няма национална антидопингова организация, правителствата ще трябва да работят с националния олимпийски комитет, за да основат антидопингова организация.

чл. 22.6 Всяко правителство ще уважава автономността на националната антидопингова организация и няма да се намесва в нейните решения и дейности.

чл. 22.7 Правителствата трябва да изпълнят очакванията, записани в настоящия член, до 01.01.2016 г. Другите подточки на този член би следвало вече да са изпълнени.

чл. 22.8 Нератифицирането, неприемането, неодобряването или неприсъединяването на дадено правителство към Конвенцията на ЮНЕСКО или неспазването ѝ може да доведе до лишаване от право на внасяне на кандидатури за домакинство на спортни

прояви по чл. 20.1.8., чл. 20.3.11 и чл. 20.6.6, и да доведе до допълнителни последици като например отнемане на офиси на САА и длъжности в САА, лишаване от право или недопускане на внасяне на кандидатури за международни спортни прояви, отмяна на международни спортни прояви, символични последици, както и до други последици съобразно Олимпийската харта.

[Коментар към чл. 22: Повечето правителства не могат да бъдат страни или да бъдат задължени да спазват инструменти от частен и неправителствен характер, какъвто е Кодекса. Поради тази причина от правителствата не се изисква да бъдат подписали Кодекса страни, а по-скоро да подпишат Декларацията от Копенхаген и да ратифицират, приемат, одобряват или да се присъединят към Конвенцията на ЮНЕСКО. Въпреки че е възможно механизмите на приемане³ да са различни, усилията, насочени към борбата срещу допинга посредством координираната и хармонизирана програма, отразена в Кодекса, до голяма степен са общи за спортното движение и за правителствата.

Този член ясно излага, това което подписалите страна очакват от правителствата. Нека се има предвид обаче, че това са само „очаквания“ тъй като правителствата имат само „морално задължение“ да се придържат към изискванията на Конвенцията на ЮНЕСКО].

РАЗДЕЛ ЧЕТВЪРТИ: ПРИЕМАНЕ, СПАЗВАНЕ, ВНАСЯНЕ НА ИЗМЕНЕНИЯ И ТЪЛКУВАНЕ

ЧЛ. 23: ПРИЕМАНЕ, СПАЗВАНЕ И ВНАСЯНЕ НА ИЗМЕНЕНИЯ

чл. 23.1 Приемане на Кодекса

чл. 23.1.1 Следните организации са подписали страни, приемащи Кодекса: САА Международния олимпийски комитет, международните федерации, Международния параолимпийски комитет, националните олимпийски комитети, националните параолимпийски комитети, организациите за спортни прояви от най-висок ранг и националните антидопингови организации. Всички тези организации приемат Кодекса чрез подписване на декларация за приемане с одобрението на съответните им управителни органи.

[Коментар към чл. 23.1.1: Всяка приемаша Кодекса спортна организация подписва идентично копие на стандартния формуляр-декларация за приемане и го доставя на САА. Актът на приемане се упълномощава по реда на основните документи на всяка организация (напр. от заседание на конгрес, в случая на международните федерации или от Учредително събрание, в случая на САА).]

чл. 23.1.2 Други спортни организации, които не се намират под контрола на подписала страна, също могат да приемат Кодекса, като също станат страна подписала кодекса по покана на САА.

³ На Кодекса (бел. прев.).

[Коментар към чл. 23.1.2: Професионалните лиги, които понастоящем не попадат по юрисдикцията на никое правителство или международна федерация, ще бъдат насърчени да приемат Кодекса.]

чл. 23.1.3 САА публикува списък на всички приели Кодекса организации.

чл. 23.2 Прилагане на Кодекса

чл. 23.2.1 Подписалите го страни въвеждат приложими разпоредби на Кодекса чрез политики, законови актове, наредби или правилници съобразно техните правомощия и в рамките на съответните сфери на тяхната орговорност.

чл. 23.2.2 Следните членове са приложими към обхвата на антидопинговата дейност, извършвана от антидопинговата организация и е задължително да бъдат внедрени от подписалите страни без съществени промени (позволяват се несъществени промени в езика, касаещи позоваване на наименование на организация, спорт, номер на раздел и т.н.):

- чл. 1 (Определение за допинг)
- чл. 2 (Нарушения на антидопинговите правила)
- чл. 3 (Доказване)
- чл. 4.2.2 (Специфични субстанции)
- чл. 4.3.3 (Определяне на Забранителния списък от САА)
- чл. 7.11 (Отказване от спорта)
- чл. 9 (Автоматично анулиране на лични резултати)
- чл. 10 (Санкции за физически лица)
- чл. 11 (Последици за отбори)
- чл. 13 (Обжалване) с изключение на чл. 13.2.2 и чл. 13.6 и чл. 13.7
- чл. 15.1 (Взаимно признаване на решенията)
- чл. 17 (Давност)
- чл. 24 (Тълкуване на Кодекса)
- Приложение 1: Определения

Към правилата на подписалите страни не могат да бъдат добавяни допълнителни разпоредби, които променят действието на гореизброените членове. Правилата на страна, подписала кодекса, трябва изрично да признават коментара на кодекса и да дадат на коментара същия статус, който той има в кодекса.

[Коментар към чл. 23.2.2: Кодексът не възпира никоя антидопингова организация да приеме и да прилага специфични дисциплинарни правила за поведение на свързани с допингиране спортно-технически лица, несъставляващо само по себе си нарушение на предвидените в Кодекса антидопингови правила. Например, национална или международна федерация би могла да откаже да поднови лиценза на треньор при извършени нарушения на антидопинговите правила от страна на няколко негови спортисти.]

чл. 23.2.3 Подписалите страни се насърчават да използват препоръчаните от САА образци на добра практика при внедряването на Кодекса.

чл. 23.3 Прилагане на антидопингови програми

Подписалите страни ще осигурят достатъчно ресурси, за въвеждане в действие на антидопингови програми във всички сфери, които се отнасят до кодекса и международните стандарти.

чл. 23.4 Спазване на Кодекса

Подписалите страни не се считат за спазващи Кодекса докато не го приемат и не го включат в националното си законодателство съгласно чл. 23.1 и чл. 23.2 и чл. 23.3. Подписалите страни не се считат за спазващи Кодекса при оттегляне на приемането му.

чл. 23.5 Наблюдение на спазването на Кодекса и на Конвенцията на ЮНЕСКО

чл. 23.5.1 Спазването на Кодекса се наблюдава от САА или по начин одобрен от САА. Спазването на антидопинговите програми по реда на чл. 23.3 ще бъдат наблюдавани въз основа на критерии, определени от Изпълнителния комитет на САА. Спазването на ангажиментите, които са отразени в Конвенцията на ЮНЕСКО, ще бъде наблюдавано по начина, определен от Конференцията на държавите-страни по Конвенцията след консултация с държавите-страни и САА. САА уведомява правителствата при внедряване на Кодекса от подписали страни, а подписалите страни – при ратифициране, приемане, одобряване или присъединяване на правителства към Конвенцията на ЮНЕСКО.

чл. 23.5.2 За да подпомогне наблюдението, всяка подписала страна ще докладва на САА, как е спазила Кодекса, както се изисква от Учредителното събрание, и ще обяснява причините за неспазването му.

чл. 23.5.3 Непредоставянето на поискана от САА информация за спазването на Кодекса от подписала страна за целите на чл. 23.5.2 или съгласно разпоредбите на други членове от Кодекса, може да бъде счетено за неспазване на Кодекса.

чл. 23.5.4 Всички доклади, касаещи спазването на Кодекса, се одобряват от Учредителното събрание на САА. Преди да докладва, че дадена подписала страна не спазва Кодекса, САА води диалог с нея. Всеки доклад на САА, в който се заключава, че дадена подписала страна не спазва Кодекса, трябва да бъде одобрен от Учредителното събрание на САА в рамките на среща, която се провежда след като на подписалата страна е дадена възможност да предостави на Учредителното събрание своите аргументи в писмен вид. Заключение на Учредителното събрание, че дадена подписала страна не спазва Кодекса може да бъде обжалвано по реда на чл. 13.6.

чл. 23.5.5 САА докладва за спазването на Кодекса пред Международния олимпийски комитет, Международния параолимпийски комитет, международните федерации и организациите за спортни прояви от най-висок ранг. Достъп до докладите се осигурява и на обществеността.

чл. 23.5.6 САА разглежда обясненията за неспазването и при извънредни ситуации може да препоръча на Международния олимпийски комитет, Международния параолимпийски комитет, международните федерации и организациите за спортни прояви от най-висок ранг временно да го извинят.

[Коментар към чл. 23.5.6: САА е наясно, че сред подписалите страни ще има различия в опита с борбата срещу допинга, както и с ресурсите и правния контекст на провеждане

на антидопингови дейности. При взимането на решение дали дадена организация спазва Кодекса, САА ще взема под внимание тези различия.]

чл. 23.6 Допълнителни последици от неспазването на Кодекса от подписала страна

Неспазването на Кодекса от подписала страна може да доведе до лишаване от право на внасяне на кандидатури за домакинство на спортни прояви по чл. 20.1.8, чл. 20.3.11 и чл. 20.6.6, и до допълнителни последици като например отнемане на офиси на САА и длъжности в САА, лишаване от право или недопускане на внасяне на кандидатури за домакинство на международни спортни прояви, отмяна на международни спортни прояви, символични последици, както и до други последици съобразно Олимпийската харта. Засегнатата подписала страна може да обжалва налагането на тези последици пред САС по реда на чл. 13.6.

чл. 23.7 Внасяне на изменения в Кодекса

чл. 23.7.1 САА отговаря за осъществяването на надзор над развитието и подобряването на Кодекса. Към участие в този процес се приканват спортистите, други подписали страни и правителствата.

чл. 23.7.2 САА инициира предложени изменения на Кодекса и осигурява консултативна процедура за получаване и за даване на отговор на препоръки, за подпомагане на изменението на Кодекса и за обратната връзка със спортистите, други подписали страни и правителствата във връзка с препоръчани изменения.

чл. 23.7.3 След провеждане на подходяща консултация, измененията в Кодекса се одобряват с мнозинство от две трети от членовете на Учредителното събрание на САА, включително с мнозинството на гласовете на представителите на публичния сектор и на олимпийското движение. Освен ако е предвидено друго, измененията влизат в сила три месеца след одобрението.

чл. 23.7.4 Подписалите страни внасят промени в правилата си така, че да включат в тях разпоредбите на Кодекса от 01.01.2015 г. на или преди 01.01.2015 г. Подписалите страни внасят всяка следваща приложима промяна в Кодекса в рамките на една година от одобрението ѝ от Учредителния съвет на САА.

чл. 23.8 Оттегляне на приемането на Кодекса

Подписалите страни имат право да оттеглят приемането на Кодекса шест месеца след като известят САА в писмен вид за това свое намерение.

ЧЛ. 24: ТЪЛКУВАНЕ НА КОДЕКСА

чл. 24.1 Официалният текст на Кодекса се поддържа от САА и се публикува на английски и френски език. В случай на противоречие между английската и френската версия, преимущество има английската.

чл. 24.2 Коментарите, аотиращи различни разпоредби на Кодекса, се използват за неговото тълкуване.

чл. 24.3 Кодексът се тълкува като независим и автономен текст без да бъде съотнасян към съществуващи законови и подзаконови нормативни актове на подписалите страни и правителствата.

чл. 24.4 Заглавията, използвани за различните раздели и членове на Кодекса, служат за улеснение и не бива да бъдат считани за съществена част от Кодекса нито да оказват влияние на езика на разпоредбите, към които се отнасят.

чл. 24.5 Кодексът не се прилага със задна дата към случаи, които са висящи отпреди датата на приемането му от дадена подписала страна и внедряването му в нейните правила. Независимо от това нарушенията на антидопинговите правила, извършени преди появата на Кодекса, ще бъдат считани за „първо“ или „второ“ нарушение при определянето на санкции по реда на чл. 10 за следващи нарушения, извършени след появата на Кодекса.

чл. 24.6 За неразделна част от Кодекса се считат частите „Цел, обхват и организация на Световната антидопингова програма и Кодекса“ и „Приложение 1: Определения“ и „Приложение 2“ и примери на приложението на чл. 10.

ЧЛ. 25: ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

чл. 25.1 Общо приложение на Кодекса от 2015 г.
Кодексът от 2015 г. се прилага изцяло след 01.01.2015 г. („дата на влизане в сила“).

чл. 25.2 Прилагане със задна дата, с изключение на чл. 10.7.5. и чл.17, само в случай че се прилага принципът „lex mitior“

Периодите със задна дата, при които предшествващи нарушения могат да бъдат разглеждани за множество нарушения съгласно чл. 10.7.5, както и статутът на давност съгласно чл. 17, са процедурни правила и трябва да бъдат разглеждани със задна дата; при условие, обаче, че чл. 17 ще бъде прилаган само със задна дата; ако статута на периода на давност не е приключил до датата на ефективното започването на наказанието. Иначе при случаите на нарушение на антидопинговите правила, които са висящи към датата на влизане в сила, както и случаите, по които е започнало производство след датата на влизане в сила въз основа на състояло се преди нея нарушение на антидопинговите правила, се разрешават по реда на антидопинговите правила, които са били в сила към момента на настъпване на нарушението, освен ако разглеждащият състав реши, че предвид обстоятелствата по случая е подходящо да бъде приложен принципът „lex mitior“.

чл. 25.3 Приложение спрямо случаи, по които е произнесено решение преди влизането в сила на Кодекса от 2015 г.

При условие, че по даден случай е произнесено окончателно решение за наличие на нарушение на антидопинговите правила преди датата на влизане в сила и към същата дата спортистът или съответното друго лице все още изтърпява период на лишаване от права, спортистът или лицето има право да подаде до антидопинговата организация, която е отговаряла за управлението на резултатите, молба за разглеждане на

възможността за намаляване на периода на лишаване от права съобразно Кодекса от 2015 г. Молбата трябва да бъде подадена преди края на периода на лишаване от права. Произнесеното от антидопинговата организация решение може да бъде обжалвано по реда на чл. 13.2. Кодексът от 2015 г. не се прилага при произнесено окончателно решение, че е налице нарушение на антидопинговите правила, и изтекъл период на лишаване от права.

чл. 25.4 Множество нарушение, при които първото е отпреди 01.01.2015г.

За целите на оценка на периода на лишаване от състезателни права за второ нарушение съгласно чл.10.7.1, при което санкцията за първото нарушение е наложена по правилата отпреди 2015г. , периодът на лишаване от права ще се определя по правилата след 01.01.2015г.

[Коментар към чл. 25.4: С изключение на случаите по чл. 25.4, Кодексът от 2015 г. не може да бъде използван за повторно характеризиране на нарушение, при условие че по него е произнесено окончателно решение за наличие на нарушение на антидопинговите правила преди появата на Кодекса или по реда на Кодекса, предшестващ Кодекса от 2015 г., и наложеният период на лишаване от права е изтърпян.]

чл. 25.5 Допълнителни изменения на Кодекса

Всяко допълнително изменение на Кодекса влиза в сила по реда на чл. 23.7.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1: ОПРЕДЕЛЕНИЯ

АДАМС: Системата за администриране и управление на антидопинговата дейност е интернет-базирано пособие за управление на база данни, което служи за въвеждане, съхраняване, обмен и докладване на данни, и е създадено, за да подпомага заинтересованите страни и САА при осъществяването на техните антидопингови операции в съответствие с нормативните актове за защита на данните.

Прилагане: Осигуряване, доставяне, надзор, улесняването, или по друг начин участие в употребата или опитът за употреба от друго лице на Забранена субстанция Забранен метод. Тази дефиниция обаче не включва действията на bona fide медицински персонал, използващ Забранено субстанция или Забранен метод за действителни законни терапевтични цели или с друг приемлив мотив и не трябва да включва действия, свързани със Забранени субстанции, които не са забранени, извършвани в извънсъстезателно тестване, освен ако обстоятелствата като цяло показват, че тези Забранени субстанции не са предназначени за действителни и законни терапевтични цели или са предназначени за подобряване на спортно представяне.

Неблагоприятен аналитичен резултат: Резултат, отразен в доклад от акредитирана или друга одобрена от САА лаборатория, съгласно който в дадена проба е установено – съобразно Международния стандарт за лаборатории и техническите документи към него, наличие на забранена субстанция или нейни метаболити или маркери (включително завишени количества ендогенни субстанции) или доказателство за използване на забранен метод.

Неблагоприятен профилен резултат: Доклад, идентифициран като неблагоприятен профилен резултат, описан в приложимите Международни стандарти.

Антидопингова организация (АДО): Подписала страна, която отговаря за приемането на правила за инициране, прилагане или привеждане в действие на частите от процедурата за допингов контрол. Това определение включва организации като Международния олимпийски комитет, Международния параолимпийски комитет, други организации за спортни прояви от най-висок ранг, които при провеждането им извършват тестване, САА, международните федерации и националните антидопингови организации.

Спортист: Всяко лице, което участва в спортна дейност на международно (съобразно определеното от всяка международна федерация) или национално ниво (съобразно определеното от всяка национална антидопингова организация). Всяка антидопингова организация има правото да прилага антидопинговите правила към спортист, който не е такъв, нито на международно, нито на национално ниво и по този

начин да ги приравни към определението „Спортист”. По отношение на спортисти, които не са нито такива на международно или национално ниво, антидопинговата организация може да реши: да проведе ограничено тестване или да не проведе тестване; да анализира пробовзимането с ограничен обсяг на Забранените субстанции; да изиска ограничена информация за местонахождение или да не поиска въобще такава; да не поиска предварителни РТУ. Ако обаче е извършено нарушение на правило съгласно чл. 2.1, чл. 2.3 или чл.2.5, то тези нарушения, извършени, от който и да е

спортист, състезаващ се на ниво под национално или международно ниво, и над който антидопинговата организация има правомощия, то тогава последиците, налагани от кодекса (освен чл. 14.3.2) ще са приложими. За целите на чл. 2.9, както и за целите на образователно-информационната антидопингова дейност, спортист е всяко лице, което участва в спортна дейност под юрисдикцията на подписала страна, правителство или друга приела Кодекса спортна организация.

[Коментар: Това определение пояснява, че всички спортисти на национално и международно ниво се подчиняват на предвидените в Кодекса антидопингови правила, като точните определения за спортна дейност на международно и национално ниво се посочват в антидопинговите правила съответно на международните федерации и националните антидопингови организации. Определението също така дава възможност на всяка национална антидопингова организация да обхване в своята антидопингова програма спортисти, които се състезават на ниво по-ниско от националното или към лица, които участват във фитнес дейности, но не се състезават. Така например, антидопинговите организации могат да тестват състезатели аматьори (recreational level athletes), но да не изискват предварително РТУ. Нарушение на антидопингово правило, включващо неблагоприятен аналитичен резултат или фалшификация на резултат, ще бъде подложено на всички последици, предвидени от кодекса (с изключение на чл. 14.3.2). Антидопинговите организации сами определят, дали последиците се прилагат към спортисти- аматьори, които се занимават с фитнес дейности, но не се състезават. По същия начин, Организациите за спортни прояви от най-висок ранг, провеждащи състезание само за спортисти от висок ранг, могат да тестват участниците, без да използват пълния обхват на Забранените субстанции. Състезателите на всички нива трябва да имат възможност да се възползват от образователно-информационната дейност, насочена към борбата срещу допинга.]

Биологичен профил на спортиста: Програмата и методите на събиране и класифициране на информация, описани в Международния стандарт за тестване и разследвания и Международния стандарт за лаборатории.

Спортно-техническо лице: Всеки треньор, инструктор, мениджър, агент, член на екипа на отбор, длъжностно или медицинско лице, парамедицински специалист, родител, както и всяко друго лице, което предоставя лечение, оказва съдействие или работи с участващ или подготвящ се за участие в спортно състезание спортист.

Опит: Целенасочено участие в поведение, което съставлява значителна спъпка по посока на поведение, планирано да кулминира в извършването на нарушение на антидопинговите правила. Няма нарушение на антидопинговите правила единствено въз основа на опит за извършване на нарушение, ако лицето се откаже от опита преди разкриването му от трето лице, което не е замесено.

Атипичен резултат: Резултат, отразен в доклад от акредитирана от САА лаборатория или друга одобрена от САА лаборатория, който налага да бъде проведено допълнително разследване в съответствие с Международния стандарт за лаборатории или свързаните с него технически документи, преди да бъде решено дали е налице неблагоприятен аналитичен резултат.

Атипичен профилен резултат: Доклад, описан като атипичен профилен резултат в приложимите международни стандарти.

САС: Спортният арбитражен съд.

Кодекс: Световният антидопингов кодекс.

Състезание: Единична надпревара, двубой, мач или единично спортно съревнование. За етапните надпревари или други спортни съревнования, където наградите се дават на дневна или друга междинна база, разликата между състезание и спортна проява се определя според правилника на съответната международна федерация.

Последици от нарушенията на антидопинговите правила („Последици“): Нарушаването на антидопингово правило от спортист или друго лице може да доведе до една или повече от следните последици:

а) анулиране на резултати (дисквалифициране) – обявяване на постигнатите от спортиста резултати в конкретно състезание или спортна проява за невалидни с всички произтичащи от това последици, включително отнемане на медали, точки и награди;

б) лишаване от права – забрана за участие на спортист или друго лице в състезания или други дейности за определен период от време, поради извършено нарушение на антидопингово правило, както и лишаване от финансиране съгласно чл. 10.12.1;

в) временно отстраняване – налагане на временна забрана на спортист или друго лице за участие в състезание или спортни дейности преди окончателното решение от изслушване по чл. 8.

г) финансови последици – налагане на финансови санкции поради нарушение на антидопингово правило или възстановяване на разходи, свързани с нарушение на антидопингово правило; и

д) публикуване на решения – разпространение на информация сред обществеността или сред лица, в допълнение към тези по-рано известени съобразно чл. 14. Отборите в отборните спортове могат също да подлежат на Последици по реда на чл. 11.

Замърсен продукт: Продукт, съдържащ Забранена субстанция, която не е обявена на етикета или не може да бъде намерена в Интернет.

Анулиране на резултати (дисквалифициране): вж. Последици от нарушенията на антидопинговите правила.

Допингов контрол: Всички действия и процедури от изготвянето на план за разпределение на проверките до крайния изход от всяко обжалване, включително всички междувременни действия и процедури, като предоставянето на информация за местонахождение, взимането на проби и боравенето с тях, извършването на лабораторен анализ, издаването на РТУ, управлението на резултати и провеждането на изслушвания.

Спортна проява: Серия от единични състезания, провеждани от един ръководен орган (например летни и зимни Олимпийски игри, Световният шампионат на ФИНА или Панамериканските игри).

Място на спортна проява: Местата, определени от ръководния орган на спортната проява.

Период на спортната проява: Времето между началото и края на дадена спортна проява съгласно установеното от нейния ръководен орган.

Вина: Вината е неспазване на задължение и проява на липса на грижа към определена ситуация. Факторите, които трябва да се вземат предвид при определянето на степента на вина на спортист или друго лице включват, например, опитът, дали спортистът или другото лице е непълнолетен, специални обстоятелства като увреждане, степента на пресметнатия риск от спортиста по отношение на възможните последствия. При оценката на степента на вината на спортиста или другото лице, разглежданите обстоятелства трябва съизмерно и адекватно да дадат обяснение на появата на отклонение на спортиста или другото лице от очакваната норма на поведение. Така, например, факта, че спортиста би пропилял възможността да спечели голяма сума пари по време на период от лишаване от права или факта, че кариерата на спортистите е относително кратка, или времето на спортния календар, не биха били релевантни фактори за намаляване периода на лишаване от права по чл. 10.5.1 или чл. 10.5.2.

[Коментар: Критериите за оценка на степента на вината на спортиста са същите според всички членове, които се отнасят до тази материя. Според чл.10.5.2 обаче, намаляването на санкцията е неподходящо, освен ако, когато се разглежда вината, заключението е, че има липса на значителна вина или небрежност от страна на спортиста или другото лице.]

Финансови последици: Виж последици от нарушение на антидопингови правила горе

По време на състезание (Състезателен): Освен ако в правилата на международна федерация или управляващия орган на спортната проява е предвидено друго, „състезателен”, е периода от 12 часа преди началото на състезание, в което спортистът е заявен за участие, до приключване на състезанието и свързаната с него процедура за взимане на проби.

[Коментар: Международна федерация или управляващ орган на спортна проява могат да установят „състезателен” период, който е различен от периода на спортната проява.]

Програма за независимо наблюдение: Екип от наблюдатели, ръководен от САА, който наблюдава и дава насоки по отношение на процедурата за допингов контрол в рамките на някои спортни прояви, и докладва за своите наблюдения.

Индивидуален спорт: Всеки спорт, който не е отборен.

Лишаване от права: вж. Последици от нарушенията на антидопинговите правила.

Международна спортна проява: Спортна проява или състезание, чийто ръководен орган или орган за назначаване на технически лица е Международният олимпийски комитет, Международният параолимпийски комитет, международна федерация, организация за спортни прояви от най-висок ранг или друга международна спортна организация.

Спортист на международно ниво: Спортист, който се състезава в спорт на международно ниво, както е дефинирано според правилата на съответната международна федерация в съгласие с международните стандарти за тестване и разследвания

[Коментар: В съгласие с Международния стандарт за тестване и разследвания, международната федерация е свободна да определя критериите за дефиниране на термина „спортист на международно ниво“, напр. ранг-листа, участие в избрани международни спортни прояви, вид на лиценза и др. Тя обаче трябва да публикува тези критерии в ясен вид, така че спортистите да могат бързо да разберат, кога могат да бъдат класифицирани като такива на международно ниво. Например, ако критериите включват участие в избрани международни спортни прояви, тогава международната федерация ще трябва да публикува списък с тези прояви.]

Международен стандарт: Стандарт, приет от САА, в подкрепа на Кодекса. Спазването на международен стандарт (за разлика от спазването на всякакви други стандарти, практики или процедури) е достатъчно условие, за да се счита, че процедурите, които са обхванати в него, са били осъществени правилно. Международните стандарти включват и издадените съгласно тях технически документи.

Организации за спортни прояви от най-висок ранг: Континенталните сдружения от национални олимпийски комитети и други международни многоспортови организации, които функционират като ръководни органи на континентални, регионални или други международни спортни прояви.

Маркер: Съединение, група съединения или биологичн(а)и величин(а)и, които сочат към използване на Забранена субстанция или Забранен метод.

Метаболит: Всяка субстанция, произведена чрез процес на биотрансформация.

Непълнолетно лице: Физическо лице, което не е достигнало възраст от осемнадесет години

Национална антидопингова организация: Юридическо лице, което всяка държава обособява като притежател на основните правомощия и отговорности на национално ниво, свързани с приемането и прилагането на антидопингови правила, ръководенето на пробовзимане, управлението на резултати от проверки и провеждането на изслушвания. Ако такъв орган не бъде обособен от компетентните публични власти на съответната държава, неговите функции се поемат от националния олимпийски комитет или от обособен от него орган.

Държавно първенство: Спортна проява или състезание с участието на спортисти на национално или международно ниво, която не е международна спортна проява.

Състезател на национално ниво: Спортист, който се състезава в спорт на национално ниво, както е дефинирано според правилата на съответната национална антидопингова организация в съгласие с Международния стандарт за тестване и разследвания

Национален олимпийски комитет (НОК): Организация, призната от Международния олимпийски комитет. Терминът национален олимпийски комитет включва и всички национални спортни конфедерации на държавите, в които националната спортна

конфедерация поема отговорности в сферата на борбата срещу допинга, които са типични за националните олимпийски комитети.

Липса на вина или небрежност: Спортист или друго лице установяващ, че без да е знаел или подозирал и без да е възможно да е знаел или подозирал (дори при проява на крайна предпазливост), е употребявал или му е била прилагана Забранената субстанция или Забранени метод или по друг начин е нарушил антидопингово правило. Освен в случаите на въвличане на непълнолетен, за всяко нарушение съгласно чл. 2.1, спортистът трябва да установи как Забранената субстанция е влязла в неговата система.

Липса на значителна вина или небрежност: Спортист установяващ, че неговата вина или небрежност (при разглеждането им спрямо наличните обстоятелства и предвид критериите за липса на вина или небрежност) не са били съществени във връзка с нарушението на антидопинговите правила. Освен в случаите на въвличане на непълнолетен, за всяко нарушение съгласно чл. 2.1, спортистът трябва да установи как Забранената субстанция е влязла в неговата система.

[Коментар: За канабиноиди, спортистът може да установи липса на значителна вина или небрежност като ясно демонстрира, че контекста на употребата не е бил свързан с спортния резултат.]

Извън състезание (Извънсъстезателен) Всеки период, който не е състезателен

Участник: Всеки спортист или спортно-техническо лице

Лице: Всяко физическо лице, организация или друго юридическо лице.

Притежаване: Действителното физическо притежаване или действие, което може да бъде изтълкувано като притежаване (което се признава само ако лицето има изключителен контрол или възнамерява да упражни контрол над забранена субстанция или забранен метод или над помещение, в което има забранена субстанция или забранен метод); при условие обаче че лицето няма изключителен контрол над забранена субстанция или забранен метод или над помещение, в което има забранена субстанция или забранен метод, дадено действие може да бъде изтълкувано като притежаване само ако лицето е знаело за наличието на забранената субстанция или забранения метод и е възнамерявало да упражни контрол над него. Няма нарушение на антидопинговите правила единствено въз основа на притежаване, ако преди получаване на известие за нарушение на антидопинговите правила лицето е предприело нужните действия, за да докаже, че не е възнамерявало да притежава забранената субстанция или забранения метод и е отрекло, че ги притежава, посредством изрично деклариране на това пред антидопингова организация. Закупуването (включително по електронен път или по друг начин) на забранена субстанция или забранен метод съставлява притежаване от страна на закупилото ги лице независимо от всичко, което противоречи на това в настоящото определение.

[Коментар към определението за притежаване: Съгласно настоящото определение, намирането на стероиди в колата на спортист съставлява нарушение, освен ако спортистът установи, че колата е била използвана от друго лице; при това положение антидопинговата организация е длъжна да установи дали това действително е така тъй като спортистът, въпреки че не е имал изключителен контрол над колата, е знаел за стероидите и е възнамерявал да осъществи контрол над тях. По подобен начин, ако бъдат открити стероиди в аптечка в дома на спортист, над която той и съпругата му

имат общ контрол, антидопинговата организация е длъжна да установи, че спортистът е знаел за наличието на стероидите в аптечката и е възнамерявал да упражни контрол над тях. Актът на закупуване на Забранена субстанция сам по себе си конституира притежание, дори когато, например, продуктът не е доставен, е получен от друг или е изпратен на адреса на трета страна.]

Забранителен списък: Списъкът, който идентифицира забранените субстанции и забранените методи.

Забранен метод: Метод, посочен като такъв в Забранителния списък.

Забранена субстанция: Субстанция или клас от субстанции, посочени като такива в Забранителния списък.

Предварително изслушване: За целите на чл. 7.9 – ускорено изслушване по съкратена процедура, което се състои преди изслушване по чл. 8 и при което на спортистът се известява, и му се дава възможност да бъде изслушан устно или писмено.

[Коментар: Предварително изслушване е само предварителна процедура, която може да не включи пълен преглед на фактите по случая. След предварителното изслушване, спортистът има право на последващо пълно изслушване по същината на случая. За разлика от това, „ускорено изслушване”, по смисъла на чл. 7.9. е пълно изслушване по същината на случая, проведено по ускорена процедура.]

Временно отстраняване: вж. Последици от нарушенията на антидопинговите правила.

Публично Разкриване или публично докладване: Виж последици от нарушение на антидопингово правило по-горе.

Регионална антидопингова организация: Регионално юридическо лице, което държавите членки обособяват за координация и управление на делегирани сфери на техните национални антидопингови програми, които могат да включват приемането и осъществяването в практиката на антидопингови правила, планирането и пробовзимането, управлението на резултати, прегледа на РТУ, провеждането на изслушвания и образователни програми на регионално ниво

Регистър на спортисти за тестване: Регистърът на най-високоприоритетните спортисти, подлежащи на фокусирано състезателно и извънсъстезателно тестване, който всяка международна федерация и национална антидопингова организация изготвя във връзка със своя план за разпределение на проверките. Такива спортисти са задължени да предоставят информация за местонахождението си съгласно чл. 5.6 и Международния стандарт за тестване и разследвания.

Проба или спесимен: Биологичен материал, взет за целите на допинговия контрол.

[Коментар: Твърдението, че взимането на кръвни проби нарушава устоите на определени културни или религиозни групи, е неоснователно.]

Подписали страни: Юридическите лица, които са подписали Кодекса и са дали съгласие за неговото спазване по реда на чл. 23.

Специфична субстанция: Виж чл. 4.2.2

Строга отговорност: Правилото, която установява, че съгласно чл. 2.1 и чл. 2.2 не е необходимо да се докаже от антидопингова организация наличие на намерение, вина, небрежност или знание за употреба на забранени субстанции от страна на спортиста, за да се установи нарушение на антидопингово правило.

Значително съдействие: За целите на чл. 10.5.3, лицето, оказващо значително съдействие е длъжно:

1. да разкрие цялата информация за нарушения на антидопинговите правила, с която разполага, в подписани от него писмени показания; и
2. да окаже пълно съдействие при разследването и отсъждането по случаите, за които се касае тази информация, включително да дава показания по време на изслушванията по молба на антидопинговата организация или разглеждащия състав.

Задължително е предоставената информация да бъде достоверна и важна за обвинението, а в случай че обвинение не е повдигнато - да дава достатъчно основания за повдигане на такова.

Фалшифициране: Променянето с непотчена цел или по непотчен начин, оказването на непотчено влияние, непотчената намеса, попречването, подвеждането или участието в измамническо поведение с цел промяна на резултати или възпрепятстване на нормалното протичане на процедури.

Целево тестване: Подбор за тестване, основан на критерии, създадени от международния стандарт за тестване и разследване.

Отборен спорт: Спорт, в чиито състезания е позволена смяната на играчи.

Тестване: Частите от процедурата за допингов контрол, включващи изготвянето на плана за разпределение на проверките, взимането и боравенето с проби и транспортирането им до лабораторията.

Трафик: Продаването, даването, транспортирането, изпращането, доставянето или разпространяването (или притежаването по някоя от посочените определения) на забранени субстанции или забранени методи от спортист, спортно-техническо или друго лице, което е под юрисдикцията на антидопингова организация, до трети лица, но при условие че настоящото определение не включва действията на добросъвестни медицински лица, при които е използвана забранена субстанция за реални и правомерни терапевтични цели или поради друга уважителна причина; както и действия, включващи забранени субстанции, които не са забранени при извънсъстезателно тестване, освен ако обстоятелствата като цяло демонстрират, че тези забранени субстанции не са предназначени за реални и правомерни терапевтични цели, а имат за цел да подобрят спортните постижения.

РТУ: Разрешения за терапевтична употреба, описани в чл. 4.4.

Конвенция на ЮНЕСКО: Международната конвенция за борба с употребата на допинг в спорта приета на 19.10.2005 г. от XXXIII-та сесия на Генерална конференция на ЮНЕСКО, включително всяко и всички изменения, приети от държавите-страни по Конвенцията и Конференцията на държавите-страни по Международната конвенция за борба с употребата на допинг в спорта.

Употреба: Използването, нанасянето, поемането, инжектирането или консумирането по какъвто и да е начин на забранена субстанция или забранен метод.

САА: Световната антидопингова агенция⁴.

[Коментар; Определенията на термините ще включват техните множествени числа и притежателни форми, както и за тези термини, употребени като други части на речта.]

ПРИЛОЖЕНИЕ 2 - ПРИМЕРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЧЛЕН 10

ПРИМЕР 1

Факти: Неблагоприятен аналитичен резултат е получен при откриването на анаболен стероид по време на състезателно тестване (чл. 2.1); спортистът веднага признава нарушението на антидопинговите правила; спортистът установява липса на значителна вина или небрежност; и той осигурява значително съдействие.

Прилагане на последици

1. Началната точка ще бъде чл. 10.2. Тъй като спортистът се приема, че има липса на значителна вина, това би било достатъчно доказателство (чл. 10.2.1.1 и чл. 10.2.3), че нарушението на антидопинговото правило не е било умишлено, затова периодът на лишаване от права ще бъде две години, а не четири (чл. 10.2.2)
2. Като втора стъпка, разглеждащият състав би следвало да анализира, дали е приложимо намаляването на санкцията по отношение на вината (чл.10.4 и чл. 10.5). Въз основа на чл. 10.5.2, липса на значителна вина или небрежност, и тъй като анаболният стероид не е специфична субстанция, приложимият времеви обхват на санкции би бил намален до период от две до една година (най-малко половината от двугодишната санкция). Разглеждащият състав след това следва да определи приложимия период на лишаване от права в рамките на горепосочения времеви обхват като се основава на степента на вината на спортиста. (Нека приемем за целите на илюстрирането, че разглеждащият състав иначе би отсъдил период на лишаване от права 16 месеца.)
3. Като трета стъпка, разглеждащият състав би оценил възможността за отлагане на намаляване на наказанието съгласно чл. 10.6 (намаляванията не се отнасят до вината). В този случай, само чл. 10.6.1 (Значително съдействие) е приложим (чл.10.6.3, Бързо признание). Въз основа на оказано значително съдействие, периодът на лишаване от състезателни права може да бъде отложен с три-четвърти

⁴ World Anti-Doping Agency (бел. прев)

от 16 месеца.* Минималният период на лишаване от права в такъв случай би бил четири месеца. (Нека приемем, че за целите на илюстрирането, разглежданият състав ще отложи десет месеца и периодът на лишаване от права ще остане шест месеца.)

4. Съгласно чл. 10.11, периодът на лишаване от права, по принцип, започва на датата от решението на последното изслушване. Тъй като спортистът бързо си признава извършеното нарушение, периодът на лишаване от права може да започне още от датата на пробовзимане, но само ако спортистът изтърпи поне половината от наложения период на лишаване от права (напр. три месеца) след датата на решението на изслушването (чл.10.11.2).
5. Тъй като неблагоприятният аналитичен резултат е бил получен по време на състезание, разглежданият състав автоматично ще анулира получените спортни резултати в това състезание (чл.9).
6. Според чл.10.8, всички резултати на спортиста, получени след датата на пробовзимане, до началото на периода на лишаване от права ще бъдат анулирани, освен ако справедливостта не изисква друго.
7. Информацията, отнасяща се до чл. 10.3.2 трябва да стане публично достояние, освен ако спортистът не е непълнолетен, в други случаи това изискване е задължителна част от санкцията (чл.10.13)
8. На спортиста се забранява да участва по какъвто и да е начин в състезания или други дейности, свързани със спорта, под егидата на някои подписала страна или свързани с нея спортни събития по време на периода на лишаване от състезателни права на спортиста (чл.10.12.1). Спортистът обаче може да се завърне към тренировъчния процес с отбор или да използва спортните съоръжения на клуб или друга организация член на подписала страна, или свързани с нея страни за период не по-дълъг от:
 - (а) последните два месеца на периода на лишаване от права; или
 - (б) последната четвърт на периода на наложеното лишаване от права (чл. 10.12.2)

По този начин на спортиста ще бъде разрешено да се завърне към тренировъчен процес месец, месец и половина преди да изтече срока на лишаване от права.

ПРИМЕР 2

Факти: Неблагоприятен аналитичен резултат е получен при откриване на стимулант, който е специфична субстанция при състезателно тестване (чл.2.1); антидопинговата организация установява, че спортистът е извършил нарушението умишлено; спортистът не е способен да докаже, че Забранената субстанция е използвана в извънсъстезателен режим и не е повлияла на спортните му резултати; спортистът не признава бързо нарушението; той/тя не оказва(т) значително съдействие.

Прилагане на последици

1. Началната точка следва да бъде чл. 10.2. Тъй като антидопинговата организация може да докаже, че нарушението е умишлено, и че спортистът не може да докаже, че субстанцията е използвана в извънсъстезателен режим, както и че нейната употреба не е повлияла на резултатите му/й, периодът на лишаване от права ще бъде четири години (чл.10.2.1.2)
2. Тъй като нарушението е умишлено, няма основание за намаляване на наказанието, основано на вина (чл. 10.4 и чл. 10.5 са неприложими). Въз основа на значително съдействие, санкцията може да бъде отложена до три-четвърти от четири години.* Минималният период на лишаване от права би бил една година.
3. Съгласно чл. 10.11, периодът на лишаване от права започва от датата на решението на последното изслушване.
4. Тъй като неблагоприятния аналитичен резултат е бил получен по време на състезание, разглеждащият състав автоматично ще анулира резултатите, получени в състезанието.
5. Според чл.10.8, всички резултати на спортиста, получени след датата на пробовзимане до започването на периода на лишаване от права ще бъдат анулирани, освен ако справедливостта не изисква друго.
6. Информацията, отнасяща се до чл. 10.3.2, трябва да стане публично достояние, освен ако спортистът не е непълнолетен, в други случаи, това изискване е задължителна част от санкцията (чл.10.13)
7. На спортиста се забранява да участва по какъвто и да е начин в състезания или други дейности, свързани със спорта, под егидата на някои подписала страна или свързани с нея спортни събития по време на периода на лишаване от състезателни права (чл.10.12.1). Спортистът обаче може да се завърне към тренировъчния процес с отбор или да използва спортните съоръжения на клуб или друга организация член на подписала страна или свързани с нея страни за период не по-дълъг от:
 - (а) последните два месеца на периода на лишаване от права; или
 - (б) последната четвърт на периода на наложеното лишаване от права (чл. 10.12.2)

По този начин на спортиста ще бъде разрешено да се завърне към тренировъчен процес два месеца преди да изтече срока на лишаване от права.

ПРИМЕР 3

Факти: Неблагоприятен аналитичен резултат е получен при откриването на анаболени стероиди при тестване в извънсъстезателен период (чл.2.1); спортистът доказва липса на значителна вина или небрежност; той/тя също доказва(т), че неблагоприятният аналитичен резултат е причинен от замърсен продукт.

Прилагане на последици

1. Началната точка следва да бъде чл. 10.2. Тъй като спортистът може да представи доказателства, че не е извършил нарушение на антидопингово правило умишлено,

- т.е. той/тя няма(т) значителна вина при употребата на замърсен продукт (чл.10.2.1.1 и чл. 10.2.3), периодът на лишаване от права ще бъде две години (чл. 10.2.2).
2. Като втора стъпка, разглеждащият състав следва да анализира намаляването на санкцията по отношение на вината, като чл.10.4 и чл. 10.5 са приложими. Тъй като спортистът може да представи доказателства, че в действията му има липса на значителна вина или небрежност, приложимият времеви период на санкции би бил намален от две години до порицание. Разглеждащият състав следва да определи приложимия период на лишаване от права в рамките на горепосочения времеви период като се основава на степента на вината на спортиста. (Нека приемем за целите на илюстрирането, че разглеждащият състав иначе би отсъдил период на лишаване от права четири месеца.)
 3. Според чл. 10.8, всички резултати на спортиста получени след датата на пробовзимане до започването на периода на лишаване от права ще бъдат анулирани, освен ако справедливостта не изисква друго.
 4. Информацията, отнасяща се до чл. 10.3.2 трябва да стане публично достояние, освен ако спортистът не е непълнолетен, в други случаи, това изискване е задължителна част от санкцията (чл.10.13)
 5. На спортиста се забранява да участва по какъвто и да е начин в състезания или други дейности, свързани със спорта, под егидата на някои подписала страна или свързани с нея спортни събития по време на периода на лишаване от състезателни права (чл.10.12.1). Спортистът обаче може да се завърне към тренировъчния процес с отбор или да използва спортните съоръжения на клуб или друга организация-член на подписала страна или свързани с нея страни за период не по-дълъг от:
 - (а) последните два месеца на периода на лишаване от права; или
 - (б) последната четвърт на периода на наложеното лишаване от права (чл. 10.12.2)

По този начин на спортиста ще бъде разрешено да се върне към тренировъчен процес месец преди да изтече срока на лишаване от права.

ПРИМЕР 4

Факти: Спортист, който никога не е получавал неблагоприятен аналитичен резултат или е установено, че е извършил нарушение на антидопнгово правило, спонтанно, признава че е употребил анаболен стероид за подобряване на спортните постижения. Спортистът оказва значително съдействие.

Прилагане на последици

1. Тъй като нарушението е умишлено, по реда на чл. 10.2.1, основният период на лишаване от права би бил четири години.
2. Няма основание за намаляване на наказанието, основано на вина (чл. 10.4 и чл. 10.5 са неприложими).
3. Въз основа на спонтанното признание на спортиста (чл. 10.6.2), периодът на лишаване от права може да бъде намален до половината от четири години. Въз основа на оказаното значително съдействие от спортиста, наказанието може да бъде отложено с три-четвърти от четири години.* Съгласно чл. 10.6.4, като се вземат предвид двата фактора – спонтанно признание и оказване на значително съдействие заедно – най-голямото намаление или отлагане на санкцията може да бъде до три-четвърти от четири години. Минималният период на лишаване от права би бил една година.

4. Съгласно чл. 10.11, периодът на лишаване от права започва от датата на решението на последното изслушване. Ако спонтанното признание е взето предвид, ранното започване на периода на лишаване от права не би бил разрешен съгласно чл. 10.12.2. Настоящата клауза цели да предотврати двойното облагодетелстване на спортиста при едни и същи обстоятелства. Ако периодът на лишаване от права е отложен единствено на основание на оказване на значително съдействие, чл.10.11.2 може да бъде приложен и периодът на лишаване на права да започне от времето на последната известна употреба на анаболни стероиди от спортиста.
5. Според чл.10.8, всички резултати на спортиста, получени след датата на пробовзимане до започването на периода на лишаване от права ще бъдат анулирани, освен ако справедливостта не изисква друго.
6. Информацията, отнасяща се до чл. 10.3.2 трябва да стане публично достояние, освен ако спортистът не е непълнолетен, в други случаи, това изискване е задължителна част от санкцията (чл.10.13)
7. На спортиста се забранява да участва по какъвто и да е начин в състезания или други дейности, свързани със спорта, под егидата на някои подписала страна или свързани с нея спортни събития по време на периода на лишаване от състезателни права (чл.10.12.1). Спортистът обаче може да се завърне към тренировъчния процес с отбор или да използва спортните съоръжения на клуб или друга организация-член на подписала страна или свързани с нея страни за период не по-дълъг от:

(а) последните два месеца на периода на лишаване от права; или

(б) последната четвърт на периода на наложената санкция лишаване от права (чл. 10.12.2)

По този начин на спортиста ще бъде разрешено да се върне към тренировъчен процес два месеца преди да изтече срока на лишаване от права.

ПРИМЕР 5

Факти: Спортно-техническо лице помага на спортист да избегне налагане на период на лишаване от права като го регистрира в състезание под фалшиво име. Спортно-техническото лице признава спонтанно нарушението на антидопинговите правила (чл. 2.9) преди да е уведомен за нарушението от антидопингова организация.

Прилагане на последици

1. Според чл. 10.3.4, периодът на лишаване от права ще бъде от две до четири години в зависимост от сериозността на нарушението. (Нека приемем за целите на илюстрирането, че разглеждащият състав би отсъдил период на лишаване от права три години.)
2. Няма основание за намаляване на наказанието, основано на вина, тъй като умишленото намерение е елемент на нарушение съгласно чл.2.9. (виж коментара към чл. 10.5.2).
3. Съгласно чл. 10.6.2., при условие, че признанието е единственото надеждно доказателство, периодът на лишаване от права може да бъде намален наполовина. (Нека приемем за целите на илюстрирането, че разглеждащият състав би отсъдил период на лишаване от права осемнадесет месеца.)

4. Информацията, отнасяща се до чл. 10.3.2 трябва да стане публично достояние, освен ако спортистът не е непълнолетен, в други случаи, това изискване е задължителна част от санкцията (чл.10.13)

ПРИМЕР 6

Факти: Спортист е санкциониран за първо нарушение с период на лишаване от права за 14 месеца, от които четири месеца са отложени, поради оказано значително съдействие. След това, спортистът извършва второ нарушение, резултат от присъствие на стимулант, който не е специфична субстанция при тестване по време на състезание (чл.21.); спортистът доказва липса на значителна вина или небрежност; той/тя е оказал значително съдействие. Ако това е първо нарушение, разглеждащият състав би наложил наказание от период на лишаване на права от 16 месеца и отлагане с шест месеца за оказване на значително съдействие.

Прилагане на последици

1. Чл. 10.7 е приложим за второто нарушение съгласно чл. 10.7.4.1 и чл. 10.7.5.
2. Според чл. 10.7.1. периодът на лишаване от права не може да бъде по-кратък от:
 - (а) шест месеца;
 - (б) половината от наложения период от лишаване от права за първо нарушение, без да се вземе предвид намалението съгласно чл. 10.6. (в този пример, това би означавало половината от 14 месеца, което е седем месеца); или
 - (в) два пъти периода на лишаване от права, иначе приложим към второто наказание, третирано като първо, без да се вземе предвид намалението съгласно чл. 10.6. (в този пример, това би означавало два пъти по 16 месеца, което е 32 месеца);

Така, периодът за второто нарушение ще бъде не по-кратък от (а), (б) и (в), което е период от лишаване от права за 32 месеца.

3. Като следваща стъпка, разглеждащият състав би следвало да обсъди възможността за намаляване или отлагане на санкцията съгласно чл. 10.6 (намаление въз основа на липса на отношение към вина). В случай на второ нарушение само чл. 10.6.1. е приложим (Оказване на значително съдействие). Въз основа на оказване на значително съдействие, периодът на лишаване от права може да бъде отложен с три-четвърти от 32 месеца.* така, минималният период на лишаване от права е осем месеца. (Нека приемем за целите на илюстрирането, че разглеждащият състав би взел решение за отлагане с осем месеца от периода на лишаване от права за оказване на значително съдействие, така намалявайки наложения период на лишаване от права на две години.)
4. Тъй като неблагоприятният аналитичен резултат е бил получен по време на състезание, разглеждащият състав автоматично ще анулира резултатите получени в състезанието.
5. Според чл.10.8, всички резултати на спортиста, получени след датата на пробовзимане до започването на периода на лишаване от права, ще бъдат анулирани, освен ако справедливостта не изисква друго.
6. Информацията, отнасяща се до чл. 10.3.2 трябва да стане публично достояние, освен ако спортистът не е непълнолетен, в други случаи, това изискване е задължителна част от санкцията (чл.10.13)

7. На спортиста се забранява да участва по какъвто и да е начин в състезания или други дейности, свързани със спорта, под егидата на някои подписала страна или свързани с нея спортни събития по време на периода на лишаване от състезателни права (чл.10.12.1). Спортистът обаче може да се завърне към тренировъчния процес с отбор или да използва спортните съоръжения на клуб или друга организация-член на подписала страна или свързани с нея страни за период не по-дълъг от:

(а) последните два месеца на периода на лишаване от права; или

(б) последната четвърт на периода на наложеното лишаване от права (чл. 10.12.2)

По този начин на спортиста ще бъде разрешено да се върне към тренировъчен процес два месеца преди да изтече срока на лишаване от права.

* С одобрението на САА при извънредни обстоятелства, максималното отлагане на период на лишаване от права за оказване на значително съдействие може да бъде не по-кратко от три-четвърти, а докладването и обнародването могат да бъдат забавени.